

WEDER GEBOORTE

HET VERGETEN FUNDAMENT VAN
EEN GELOOF DAT ECHT WERKT

TIMO GROOT

Wedergeboorte
Het vergeten fundament van een geloof dat echt werkt

Door Timo Groot

Bezoek LivingGospel.nl voor meer boeken, onderwijsmateriaal en Bijbelstudies.

Copyright: Timo Groot
Omslagontwerp: JBook Designs
Tekstredactie: Tekst door Naomi
Juni 2025: Eerste druk
Uitgever: Timotheus media

ISBN: 9789083440866

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling (Copyright ©2010/2016 Stichting HSV) tenzij anders is vermeld. Onderstrepingen of teksten tussen haakjes in de Bijbelteksten zijn toegevoegd door de auteur.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of doorgegeven door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Timotheus media, met als uitzondering korte citaten tot een maximum van 400 woorden. Voor vragen kunt u een mail sturen naar info@LivingGospel.nl.

INHOUD

INLEIDING	5
H1 GELOVEN OF WEDERGEBOREN	7
Is geloven genoeg?	7
Geloven en werken	10
Je moet wedergeboren zijn	12
DEEL 1: WAT IS DE WEDERGEBOORTE?	14
H2 DE DRIE-EENHEID VAN DE MENS	15
De Drie-eenheid van God	16
De mens als drie-eenheid	18
Onderdeel 1: Het lichaam	20
Onderdeel 2: De ziel	24
Onderdeel 3: De geest	30
Van dode naar levende geest	32
H3 WEDERGEBOORTE VAN DE GEEST	37
Een lichamelijke wedergeboorte?	37
Een geestelijke wedergeboorte?	39
Uit God geboren worden	42
Het startschot	45
Wanneer ben je wedergeboren?	47
Wie kunnen wedergeboren worden?	48
DEEL 2: HOE WORD JE WEDERGEBOREN	50
H4 GELOVEN IN GOD	51
Wat is het evangelie?	52
Wat is geloven?	56
Wat moet je geloven	64
De belijdenis van het geloof	72
Zonder geloof word je niet gered	74

H5 DE BEKERING	76
Wat is bekeren?	76
Waarvan moeten wij ons bekeren?	81
Waarom is bekering belangrijk?	87
Hoe bekeer ik mij?	96
Eenmalige bekering?	100
H6 DE WATERDOOP	102
Wat is de waterdoop?	102
De geestelijke betekenis van de waterdoop	105
Wanneer laten dopen?	110
Wat doet de waterdoop?	114
H7 DE DOOP IN DE HEILIGE GEEST	118
Wie is de Heilige Geest?	119
Wat is de doop in de Heilige Geest?	121
Wanneer ontvang je de doop in de Heilige Geest?	126
DEEL 3: WAAROM WIL IK WEDERGEBOREN ZIJN?	132
H8 EEN NIEUW HART	133
Profetie uit Ezechiël	134
De wedergeboorte reinigt ons	136
De wedergeboorte geeft een nieuw hart	140
God zal ons een nieuwe geest geven	145
De wet geschreven in het hart	148
H9 DE HEILIGE GEEST IN ONS	151
Wat doet de Geest wanneer wij tot geloof komen?	151
Spreeken in tongentaal	158
De leiding van de Heilige Geest	166
De vrucht van de Geest	167
H10 DE HEILIGE GEEST DOOR ONS	171

Profeteren.....	171
De kracht om vrijmoedig te spreken	183
De kracht om wonderen en tekenen te doen.....	188
De gaven van de Geest	191
H11 EEN KIND VAN GOD	197
Een kind van God.....	197
Zoon-gericht of slaaf-gericht	204
Het koninkrijk van God betreden.....	206
Het ontvangen van de erfenis.....	210
H12 VOLWASSEN WEDERGEBOREN	214
Van baby tot volwassene	214
Lid zijn van de kerk.....	216
Ken de Bijbel	217
Herken Zijn stem.....	218
Kies voor de Geest	219
Groei in de vrucht van de Geest.....	220
Blijf in Christus.....	221
Onderwijs en dien anderen	223
LIVING GOSPEL.....	225
Wie ben ik?	225
Ontstaan en sociale media	226
Visie, doelen en meebouwen	227

INLEIDING

Een goed begin is het halve werk. Sommigen zijn jarenlang bezig om los te breken van zonden, vloeken uit het voorgeslacht, onverzinselijke gezindheid, verslavingen of negatieve gedachten. De jaren verstrijken, maar er lijkt geen verbetering te komen.

In veel gevallen komt dit doordat het fundament niet goed is gelegd. God heeft in Zijn Woord namelijk een aantal stappen gegeven waarmee wij ons oude leven van zonde, vervloeking en ellende achter ons kunnen laten en kunnen wandelen in een nieuw en heilig leven.

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. (2 Korinthe 5:17)

De belofte dat het oude voorbij is gegaan en het nieuwe is gekomen, geldt niet voor iedereen. Er is een voorwaarde: je moet in Christus zijn. Hoe kom je in Christus? Door de wedergeboorte.

Dit boek laat zien wat de kracht is van de wedergeboorte, uit welke onderdelen deze bestaat en waarom de wedergeboorte essentieel is voor iedere gelovige. Alleen door in Christus te zijn, kun je leven als een nieuwe schepping, genieten van alle beloften van God en de Heilige Geest ervaren in jouw leven.

Misschien ben je al jarenlang christen en lijkt een studie over wedergeboorte vooral bedoeld voor pasgelovigen, niet meer voor jou. Toch wil ik je uitdagen om dit boek te lezen. Vaak richten we ons op ingewikkelde Bijbelstudies of de uitleg van profetieën in onze tijd. Dat is op zich niet verkeerd, maar Gods kracht wordt geopenbaard in eenvoud. Het evangelie hoort ook eenvoudig te zijn. Of zoals Jezus zei:

Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen (NBV21 zegt: eenvoudige mensen) hebt geopenbaard. (Mattheüs 11:25)

Ook Paulus was het hier mee eens, want hij sprak over:

(...) De eenvoud die in Christus is. (2 Korinthe 11:3)

Wanneer we de basis van het geloof kennen, is het belangrijk om deze ook uit te leven. Gods Woord kennen is waardevol, maar het daadwerkelijk toepassen, is wat van ons wordt gevraagd.

Wat is de kern van het evangelie? De schrijver van de Hebreeënbrief geeft ons een kort overzicht van onderwerpen die hij beschouwt als de ‘eerste beginselen’.

*Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van **bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel.** (Hebreeën 6:1-2)*

Dit boek gaat dieper in op de wedergeboorte en de bijbehorende stappen:

- Geloof in God
- Bekering van dode werken
- De waterdoop
- De doop in de Heilige Geest

Volgens de schrijver van de Hebreeënbrief behoren deze vier onderwerpen tot het fundament van het christelijk geloof. Toch leven velen hier nog niet in. Dat is niet erg, want door dit boek, en vooral door de Bijbelteksten die we samen zullen bestuderen, kan je hier ook in gaan wandelen en een volmaakte wedergeboorte ervaren.

Heb jij deze vier basisstappen al doorlopen? In dit boek zullen we ze één voor één behandelen en ontdekken hoe we ze praktisch kunnen uitleven.

H1 GELOVEN OF WEDERGEBOREN

“Ik geloof in God” en “Ik ben wedergeboren” worden vaak door elkaar gebruikt, alsof ze hetzelfde betekenen. Toch zijn geloven in God en wedergeboren zijn twee heel verschillende dingen.

In de wereld zijn er veel mensen die in God geloven zonder daadwerkelijk gered te zijn. Sommigen hebben hun eigen ‘god’ gecreëerd en geloven in een beeld dat niet overeenkomt met de waarheid. Zij kunnen zeggen: “Ik geloof in God,” maar dat zal hun geen voordeel brengen. Daarom is het essentieel om wedergeboren te zijn en te geloven in de ware God en Zijn Zoon, Jezus Christus.

Is geloven genoeg?

Geloven is niet genoeg, want iedereen gelooft ergens in. Volgens een onderzoek uit 2015 zijn er 2,3 miljard christenen, 1,8 miljard moslims, 1,1 miljard hindoes, 500 miljoen boeddhisten en 500 miljoen mensen die in volksreligies geloven. Daarnaast is er een grote groep atheïsten. Op het eerste gezicht lijkt het alsof zij nergens in geloven, maar schijn bedriegt. Veel atheïsten geloven in de wetenschap. Ze vertrouwen op wat ze zien, op wat geleerden hebben onderzocht en op wat als ‘bewezen’ wordt beschouwd.

Toch zijn veel wetenschappelijke theorieën niet waterdicht. De wetenschap verandert voortdurend van zienswijze door nieuw onderzoek. Terwijl ik dit schrijf, lees ik een boek over het heelal vanuit wetenschappelijk perspectief. Ik zie prachtige structuren, planeten, sterren en andere hemellichamen voorbijkomen. Wat me opvalt, is hoe vaak er staat: *“De wetenschap moet nog verder onderzoek doen, want dit fenomeen in het universum is nog niet verklaard.”*

Soms geven wetenschappers en docenten de indruk dat alles al onderzocht is en dat de wetenschap altijd klopt. Maar dat is niet waar. Zelfs in de wetenschap moet je geloof hebben, je moet vertrouwen op de eerlijkheid en betrouwbaarheid van onderzoekers en je moet aannemen dat menselijke kennis voldoende is om alles te begrijpen. Atheïsten geloven ook. Misschien niet in een God, maar

in mensen, onderzoek of hun eigen verstand. Iedereen gelooft ergens in.

Alleen geloven is niet genoeg. Wat als iemand gelooft in de God van Israël en in Jezus Christus?

Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt dat hij geloof heeft, en hij heeft geen werken? Kan dat geloof hem zalig maken? (...) U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. (Jakobus 2:14-19)

Demonen en de duivel geloven ook in God en in Jezus. Ze weten dat God bestaat en dat Jezus de Messias is, de Zoon van de levende God.

Op straat kom je veel mensen tegen die in God geloven, maar bij wie je daar niets van merkt. Ze bidden niet, gaan niet naar de kerk, lezen geen Bijbel en hebben geen relatie met God. Hun geloof is slechts een traditie, iets wat ze hebben overgenomen van hun ouders. Ze geloven omdat hun familie altijd geloofde, maar doen er niets mee.

Helaas zullen velen voor de hemelpoort staan en niet binnengelaten worden. Ze noemen zichzelf christen, maar zijn het niet. Het zijn lauwe christenen.

Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. (Openbaring 3:15-16)

Ook de waarschuwing van Jezus in Mattheüs 7 laat dit zien.

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt! (Mattheüs 7:21-23)

Ik wil je laten zien hoe belangrijk de wedergeboorte is. Soms wordt er te gemakkelijk gezegd dat iemand voor eeuwig gered is. Er wordt bijvoorbeeld gezegd: “Bid mij maar na, en dan zal je voor eeuwig gered zijn.”

Het is waar dat iemand voor eeuwig gered is als hij zijn geloof in Jezus Christus belijdt, in zijn hart gelooft en het besluit neemt om voor Jezus te leven. Maar het opzeggen van een voorbeeldgebed zonder geloof zal daar niet voor zorgen. Dit moet samengaan met levend geloof en een oprecht besluit om Jezus Christus werkelijk te volgen. Om, zoals Jezus in Mattheüs 7 zei, de wil van God de Vader te doen.

Begrijp me niet verkeerd: je mag mensen helpen met een voorbeeldgebed of een zondaarsgebed. Maar het gebed zelf redt iemand niet; het is het levende geloof in Jezus dat redding brengt. Dit is het geloof dat vruchten zal voortbrengen in iemands leven.

Breng liever vruchten voort die tonen dat jullie tot inkeer gekomen zijn. (Mattheüs 3:8, NBV21)

Het gevaar van de uitspraak “Bid mij na, en je bent voor eeuwig gered” is dat iemand kan denken dat het uitspreken van een paar woorden voldoende is, zonder daadwerkelijk zijn leven aan Jezus te geven. Zo’n persoon zou kunnen denken: “Ik geloof niet echt in God, maar voor de zekerheid heb ik toch een gebed gebeden. Als God toch bestaat, kom ik in elk geval in de hemel.”

Maar niet iedereen die in het bestaan van God gelooft, zal in de hemel komen. Toen Jezus op aarde was, had Hij veel discussies met de farizeeën. Over hen zei Hij:

Maar wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er immers zelf niet binnen, en hen die er binnen willen gaan, laat u er niet binnengaan. (Mattheüs 23:13)

Het bijzondere is dat de farizeeën geen atheïsten waren. Zij geloofden in God, kenden het hele Oude Testament uit hun hoofd en werden door de Israëlieten gezien als perfecte religieuze leiders. Toch

zei Jezus dat zij het koninkrijk van de hemelen niet zouden binnengaan. Denk ook aan een andere radicale uitspraak van Jezus:

En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. (Markus 9:45-46)

Ook Paulus deed in zijn brieven radicale uitspraken, welke hij niet geschreven had tot ongelovigen, maar tot gelovigen. Hij schreef bijvoorbeeld:

Want dit weet u, dat geen enkele ontuchtpleger, onreine of hebzuchtige, die een afgodendienaar is, een erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God. (Efeze 5:5)

Geloven dat God bestaat, zonder een persoonlijke relatie met Hem en zonder de vruchten van bekering te tonen, zoals ook de farizeeën deden, is niet voldoende om gered te worden.

Geloven en werken

Geloven is niet genoeg. Betekent dit dan dat we er alles aan moeten doen om heilig te leven en te stoppen met zondigen? Dat zou een enorme inspanning van ons vragen, toch? Nee, gelukkig niet. Dit is juist het bijzondere aan God. Wanneer we tot levend geloof komen, zal Hij ons transformeren. Hij doet het in ons, zolang we Hem de ruimte geven om in ons leven te werken. Het is God die ons het verlangen geeft om heilig te leven en Zijn wil te doen op aarde.

(...) Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. (Filippenzen 2:12-13)

Wanneer iemand tot geloof komt en vergeving van God ontvangt, betekent dat niet: 'God heeft op de resetknop gedrukt, en je mag het opnieuw proberen.' Nee, wanneer je daadwerkelijk tot levend geloof

bent gekomen, heeft God jou Zijn Heilige Geest gegeven, die je zal helpen en je zal veranderen naar het beeld van Jezus Christus.

Hoe dit precies gebeurt en wat er plaatsvindt tijdens de wedergeboorte, zullen we in dit boek bestuderen. Het is belangrijk om te beseffen dat geloven en wedergeboorte twee verschillende begrippen zijn.

Om dit punt verder te verduidelijken, kijken we naar de toespraak van Petrus op de Pinksterdag. Petrus werd vervuld met de Heilige Geest, sprak in tongen en ging vervolgens naar buiten. Omdat er veel verwarring was over de tongentaal en de uitstorting van de Heilige Geest, gaf hij een krachtige preek met uitleg. Velen werden geraakt en geloofden de woorden van Petrus.

En toen zij dit hoorden, werden zij diep in het hart geraakt en zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannenbroeders? (Handelingen 2:37)

Deze mensen werden echt geraakt door de woorden van Petrus, tot diep in hun hart. Ze geloofden wat hij sprak en erkenden dat Jezus uit de dood was opgestaan. Vervolgens vroegen ze aan Petrus: Wat moeten wij doen?

Wat was zijn antwoord? Zei hij: ‘Nu jullie geloven, hoeven jullie niets meer te doen. Leef je leven zoals je wilt, en wanneer je sterft, kom je automatisch in de hemel. Jullie hebben vandaag een goede keuze gemaakt; meer is er niet nodig?’ Nee, Petrus zei:

Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

In de komende hoofdstukken zullen we zien dat de stappen die Petrus noemt, essentieel zijn om opnieuw geboren te worden. Geloven is een belangrijke eerste stap, maar met een ‘dood geloof’, zonder werken en vruchten, zul je niet gered worden.

Je moet wedergeboren zijn

We hebben gezien dat geloof een belangrijke eerste stap is, maar dat de wedergeboorte noodzakelijk is. Zeggen Jezus en de discipelen dit ook in de Bijbel?

*Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet **opnieuw geboren wordt**, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Johannes 3:3)*

*Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, **maar uit God geboren zijn**. (Johannes 1:12-13)*

*Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, **is uit God geboren**; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)*

In 1 Johannes spreekt Johannes over levend geloof: het geloof dat vruchten voortbrengt. 1 Johannes is een krachtige brief die duidelijk maakt dat een gelovige zijn liefde voor God toont door Zijn geboden te gehoorzamen.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door **het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:4-5)*

*Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans **de Geest van God in u woont**. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem. (Romeinen 8:9)*

Tijdens de wedergeboorte wordt iemand opnieuw geboren en komt de Geest van God in hem wonen. De wedergeboorte is daarom een erg belangrijk onderwerp in de Bijbel. Dit geldt ook voor ‘bekering’. Toen Jezus Zijn bediening op aarde begon, staat er:

*En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God, en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; **bekeer u en geloof het Evangelie.** (Markus 1:14-15)*

Jezus sprak zowel over geloof als bekering. Deze begrippen kunnen we niet van elkaar scheiden.

Ik wil terugkeren naar de vraag: Is geloven genoeg? Het antwoord is: ja, als je spreekt over levend geloof. Wanneer je levend geloof hebt en de goedheid van God hebt geproefd, wil je niets liever dan je bekeren van je zonden. Je verlangt ernaar om je te laten dopen om Jezus na te volgen en om gedoopt te worden in de Heilige Geest.

Misschien was alles nieuw voor je toen je tot geloof kwam en wist je bijvoorbeeld nog niet dat de waterdoop belangrijk is. Maar zodra je ontdekt dat Jezus dit van je vraagt, ontstaat er een verlangen in je hart om Hem gehoorzaam te zijn en je zo snel mogelijk te laten dopen. Of misschien had je nog nooit gehoord van de doop in de Heilige Geest, maar zodra je hoort dat deze doop bestaat, ontstaat er een honger naar meer.

Tot levend geloof komen betekent niet dat alles in één keer perfect is. Ja, we zullen bestuderen dat jouw geest tijdens de wedergeboorte direct perfect en volmaakt wordt. Maar tegelijkertijd zal de Heilige Geest je elke dag opnieuw vernieuwen. Hierdoor zul je ervaren dat de rechtvaardigheid, heiligheid en autoriteit die God in jouw geest heeft gelegd, steeds meer zichtbaar worden in je daden. Met andere woorden: je bent niet alleen rechtvaardig, je zult ook steeds rechtvaardiger en heiliger leven.

Geloof brengt een zichtbare verandering teweeg; het is onmogelijk dat geloof onopgemerkt blijft.

WEDER GEBOORTE

WAT IS DE
WEDERGEBOORTE?

DEEL 1

H2 DE DRIE-EENHEID VAN DE MENS

In dit hoofdstuk wil ik stilstaan bij de vraag: Wie is de mens?

Je weet natuurlijk hoe het lichaam van een mens eruitziet. Waarschijnlijk heb je jezelf vaak genoeg in de spiegel bekeken om daar een duidelijk beeld van te hebben.

Wanneer ik een naam noem, heb je daar meteen een bepaald beeld bij. Als het om een bekend persoon gaat, zie je in gedachten zijn of haar gezicht voor je. Je denkt aan het gedrag van die persoon, hoe aardig of begripvol hij is, of juist aan eigenschappen die je minder prettig vindt. Je kunt ook direct denken aan het beroep dat diegene uitoefent. Als ik bijvoorbeeld jouw kapper noem, zie je hem of haar voor je met een kappersschaar in de hand.

Het bijzondere is dat iedereen een ander beeld kan hebben van dezelfde persoon. Laten we denken aan iemand die Dave heet. Dave werkt als autoverkoper bij een groot bedrijf. In zijn vrije tijd houdt hij van voetballen, is hij een oudste in zijn kerk en heeft hij een gezin met drie kinderen. Toch heeft iedereen in zijn omgeving een ander beeld van hem. Dit komt niet doordat Dave zich anders voordoet bij de mensen, maar omdat hij in elke relatie een andere rol vervult en er andere verwachtingen van hem zijn.

Voor zijn klanten is Dave een verkoper die probeert een auto te verkopen. Klanten letten goed op dat ze niet te veel betalen, waardoor ze hem vooral zien als iemand die met geld en winst bezig is. Zijn collega's zien Dave als een professionele man die altijd netjes in pak verschijnt, zich goed moet gedragen en van zijn baas niet te veel tijd op sociale media mag doorbrengen. Op de voetbalclub is het beeld weer anders: daar is Dave sportief, draagt hij een sportbroek met een voetbalshirt en moet je voor hem oppassen, want soms kan hij net iets te fanatiek worden. In de kerk kennen mensen hem vooral als een man met een sterk geestelijk leven, iemand die anderen helpt en een bemoediger is voor de gemeente. Zijn vrouw ziet hem als een liefdevolle echtgenoot die romantische etentjes regelt en echt tijd voor haar maakt. En zijn kinderen? Voor hen is hij een grappige vader, iemand op wie ze altijd kunnen rekenen.

Maar wie is Dave werkelijk? Is hij een verkoper, een collega, een voetballer, een oudste in de kerk, een echtgenoot of een vader?

Hij is het allemaal. Het beeld dat we van iemand hebben, wordt gevormd door de rol die die persoon in ons leven speelt.

In dit hoofdstuk gaan we onderzoeken wie wij in de kern werkelijk zijn en uit welke ‘onderdelen’ wij als mens bestaan.

De Drie-eenheid van God

Voordat we kijken naar de mens, willen we eerst stilstaan bij God. De Bijbel openbaart dat God uit drie Personen bestaat: God de Vader, Jezus de Zoon en de Heilige Geest. Alle drie zijn Zij volledig God, maar tegelijkertijd onderscheiden Zij zich als drie verschillende Personen.

Dit is lastig om volledig te begrijpen, maar we kunnen het enigszins vergelijken met water. Water kan in drie vormen voorkomen: ijs, vloeibaar water en waterdamp. Ondanks deze verschillende vormen blijft het water. Zo hebben ook God de Vader, Jezus en de Heilige Geest elk een eigen ‘vorm’ en een unieke rol in Gods plan, terwijl Zij samen toch één God zijn.

Aan het einde van het evangelie van Mattheüs worden alle drie de Personen van de Drie-eenheid in één vers genoemd:

*Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van **de Vader** en van **de Zoon** en van **de Heilige Geest**, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.* (Mattheüs 28:19)

God de Vader

God de Vader is in de hemel, waar Hij op Zijn troon zit en voortdurend wordt aanbeden door miljoenen engelen. Vandaag mogen wij Hem hier op aarde aanbidden, en wanneer we in de hemel zijn, zal die aanbidding eeuwig doorgaan.

Alle macht en heerschappij, zowel in de hemel als op aarde, is aan Hem onderworpen. God is oneindig machtiger dan de duivel, demonen, engelen en alle koningen, presidenten en leiders op aarde.

Toch is God niet alleen almachtig, maar ook persoonlijk. Hij leeft in een volmaakte relatie met Zijn Zoon Jezus en verlangt ernaar om ook met ons een relatie te hebben. Als wedergeboren gelovigen

mogen wij rechtstreeks met God communiceren. Jezus zei bijvoorbeeld:

*Op die dag zult u in Mijn Naam bidden, en Ik zeg u niet dat Ik de Vader voor u vragen zal, **want de Vader Zelf heeft u lief**, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan.* (Johannes 16:26-27)

God de Vader is almachtig, maar tegelijkertijd ook een liefdevolle Vader voor Zijn kinderen.

Jezus Christus, de Zoon van God

Jezus Christus, de Zoon van God, kwam naar de aarde om verzoening te brengen tussen God de Vader en de mensen. De apostel Paulus beschrijft Zijn nederigheid en gehoorzaamheid als volgt:

Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roef beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. (Filippenzen 2:5-8)

Na Zijn kruisdood en opstanding heeft God de Vader Jezus verhoogd en een plaats gegeven aan Zijn rechterhand. Jezus heeft alle macht ontvangen en zal op de dag van het oordeel de hele wereld rechtvaardig oordelen.

Voordat Jezus naar de aarde kwam, was Hij volledig God. Tijdens Zijn leven op aarde was Hij ‘God in het vlees’: volledig God én volledig mens.

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. (Kolossenzen 2:9)

Als mens kon Jezus verzocht worden om te zondigen, maar Hij zondigde niet. Hierdoor is Hij onze volmaakte Hogepriester, die in de

hemel voor ons pleit. Toch heeft Hij nooit Zijn Goddelijkheid verloren: Jezus is zowel God als mens.

De Heilige Geest

De Heilige Geest is de Geest van God en woont in de wedergeboren gelovigen. In dit boek zullen we dieper ingaan op hoe de Heilige Geest in een gelovige kan wonen.

De Heilige Geest is meer dan een kracht; Hij is een Persoonlijk Wezen. Hij is aan ons gegeven als onderpand en als Helper om ons te leiden in ons leven op aarde. Zijn werk is altijd gericht op Jezus: Hij zal nooit tegen Jezus' woorden ingaan, maar deze juist bevestigen. Jezus zei hierover:

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. (Johannes 16:13-14)

We hebben nu kort de Drie-eenheid besproken. Natuurlijk is hier nog veel meer over te zeggen, maar voor dit hoofdstuk is het vooral belangrijk om te begrijpen dat God bestaat als Drie-eenheid: God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest. Zij zijn alle Drie God, maar hebben tegelijkertijd elk hun eigen rol en eigenschappen.

De mens als drie-eenheid

Ook de mens bestaat uit een soort drie-eenheid. Wij zijn samengesteld uit drie onderdelen die, zolang wij op aarde leven, niet zonder elkaar kunnen: het lichaam, de ziel en de geest. De Bijbel bevestigt dit in de volgende tekst:

*En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte **geest, de ziel en het lichaam** onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. (1 Thesalonicenzen 5:23)*

Hier worden alle drie de onderdelen van de mens benoemd. In andere Bijbelteksten worden ook twee onderdelen genoemd en met elkaar vergeleken. Bijvoorbeeld:

*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van **ziel en geest**, van **gewrichten en merg**, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.* (Hebreeën 4:12)

Ook Jezus maakte een duidelijk onderscheid tussen het lichaam en de ziel:

*En wees niet bevreesd voor hen die het **lichaam** doden en de **ziel** niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel **ziel als lichaam** te gronde kan richten in de hel.* (Mattheüs 10:28)

Jakobus benoemt in zijn onderwijs eveneens twee onderdelen van de mens:

*Want zoals **het lichaam zonder geest** dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.* (Jakobus 2:26)

De ziel, het lichaam en de geest zijn drie verschillende onderdelen van de mens, maar tegelijkertijd zijn ze met elkaar verweven. Het is lastig om precies te onderscheiden wat nu geest, ziel en lichaam is. Toch willen we in dit hoofdstuk een poging doen om hier helderheid over te krijgen, zodat we beter begrijpen waaruit de mens bestaat en hoe God met elk onderdeel in relatie staat.

*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van **ziel en geest**, van **gewrichten en merg**, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.* (Hebreeën 4:12)

In deze tekst wordt de scheiding tussen ziel en geest genoemd, samen met de gewrichten en het merg. Deze laatste twee zijn onderdelen van ons lichaam. Gewrichten zijn de verbindingen tussen twee of

meer botten, waardoor we kunnen bewegen. Het merg is het sponsachtige weefsel in de holtes van de botten.

Het is moeilijk exact aan te wijzen waar het merg begint en het bot eindigt, omdat het merg zich als het ware in het bot bevindt. Op dezelfde manier is het lastig om precies te zeggen waar de ziel begint en de geest eindigt. Ze zijn nauw met elkaar verbonden, maar toch verschillend.

Hoewel het mogelijk is om een onderscheid te maken tussen ziel en geest, is dit niet eenvoudig. In dit hoofdstuk zullen we toch proberen dit onderscheid te onderzoeken, ook al is het een bijna onmogelijke opgave.

We beginnen met het lichaam en bestuderen daarna de ziel en de geest. Dit is noodzakelijk om te begrijpen wat wedergeboorte inhoudt. Want alleen als we weten wat er ‘opnieuw’ geboren wordt, kunnen we begrijpen wat God in ons leven heeft veranderd.

Onderdeel 1: Het lichaam

Het eerste onderdeel van de mens is het lichaam. Dit is het makkelijkst te onderscheiden, omdat het je ‘aardse pak’ is waarmee je op deze wereld leeft. Denk aan je botten, ledematen, hoofd, buik, organen en alles wat je in de spiegel kunt zien.

Het lichaam is erg belangrijk. Zonder lichaam kun je op aarde niet functioneren en kunnen andere mensen je niet zien of met je omgaan. Met je armen kun je dingen vastpakken, met je benen kun je lopen, en elk lichaamsdeel en orgaan heeft een specifieke functie en een uniek doel.

Geschapen naar Gods beeld

In de Bijbel lezen we dat God het lichaam van de eerste mens, Adam, schiep:

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem.
(Genesis 2:7a)

God vormde de mens uit het stof van de aarde. Terwijl God aan het begin van de schepping sprak en door Zijn woorden alles tot leven

bracht, gebeurde er bij de mens iets bijzonders. De mens werd niet alleen tot bestaan geroepen met woorden, hij werd ook door Gods eigen handen gevormd. Als het ware kwam God zelf naar de aarde om uit het stof een prachtig kunstwerk te maken.

Het moest niet zomaar iets moois worden, het moest de kroon op de schepping zijn. Waar haalde God de inspiratie vandaan om zoietsachtigs te maken? Hij schiep de mens naar Zijn eigen beeld. We zijn niet zomaar bedacht, maar kunstig geschapen en lijken op God.

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. (Genesis 1:26-27)

Soms leeft het idee dat God het lichaam van de mens niet belangrijk vindt, of dat we weinig tot geen aandacht mogen besteden aan de verzorging ervan. Hoewel het waar is dat ons geestelijk leven met God vele malen belangrijker is dan ons lichaam, mogen we het lichaam niet verwaarlozen. Dat blijkt ook uit de brief aan Timotheüs, waarin duidelijk wordt gemaakt dat de geest van de mens belangrijker is.

Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, maar de godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij de belofte van het tegenwoordige en van het toekomstige leven heeft. (1 Timotheüs 4:8)

Het geestelijk leven is belangrijker dan het lichamelijke, maar dat betekent niet dat het lichaam onbelangrijk is voor God. Het is de bedoeling dat we goed en verantwoord omgaan met ons lichaam. Je lichaam is iets wat je van God hebt ontvangen. Als een wijze rentmeester ben jij verantwoordelijk om er zorg voor te dragen. God heeft jou gevormd in de moederschoot; Hij heeft je een lichaam gegeven. Alles wat we van God ontvangen hebben, mogen we met respect en waardigheid behandelen.

Mijn beenderen waren voor U niet verborgen, toen ik in het verbor-gene gemaakt ben en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde. Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij alle werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond. (Psalm 139:15-16)

Het is belangrijk om het lichaam goed te verzorgen. Tegelijkertijd moeten we waken dat we het lichaam niet als een afgod behandelen. Sommigen slaan hierin door in hun streven naar het ‘perfecte plaatje’. Denk bijvoorbeeld aan topmodellen die veel te weinig eten om er mager uit te zien. Of aan mannen en vrouwen die dagelijks uren in de sportschool doorbrengen, plastische chirurgie ondergaan, voortdurend in de spiegel kijken of hun haar of make-up goed zit, en helemaal geleefd worden door hun uiterlijk.

Nee, het lichaam is prachtig en door God geschapen, maar het lichaam is er om de mens te dienen en niet andersom.

Een tijdelijke tent, maar met eeuwige bestemming

We hebben gezien dat God het lichaam heeft geschapen, dat het ons in staat stelt goed te functioneren op aarde, en dat wij verantwoorde-lijk zijn om er goed voor te zorgen, als wijze rentmeesters. Maar er komt een dag dat het lichaam sterft.

Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgeval-len. (1 Petrus 1:24)

Het lichaam is tijdelijk. Stel dat we 120 jaar vooruit in de tijd kunnen kijken, dan herkennen we niemand. Waarom niet? Omdat over 120 jaar iedereen van deze generatie is overleden. Alle grote wereldlei-ders zullen verdwenen zijn, de briljantste wetenschappers zijn dan gestorven, en ook onze broeders en zusters in de kerk zijn op een andere plek.

Deze generatie zal zijn heengegaan, en de volgende genera-ties, onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, zullen dan op aarde leven. Het lichaam zal in het graf belanden en vergaan tot stof. Het lichaam is niet eeuwig, maar tijdelijk.

Op dit moment bestaan wij uit drie delen: geest, ziel en lichaam. Maar omdat het lichaam vergaat, zou je je kunnen afvragen: “Hebben wij in de eeuwigheid bij God dan geen lichaam meer?” De Bijbel geeft hier een duidelijk antwoord op:

Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen. (Filippenzen 3:20-21)

We zullen in de toekomst van God een nieuw lichaam ontvangen. Dit zal een volmaakt lichaam zijn. Ons huidige lichaam is vergankelijk en imperfect, maar ons toekomstige lichaam zal verheerlijkt, onsterfelijk en perfect zijn. Het is Gods verlangen dat de mens een volmaakte drie-eenheid blijft. De mens is niet bedoeld om alleen als ziel of geest te bestaan, maar om voor eeuwig te zijn als lichaam, ziel en geest.

Hoe dat nieuwe lichaam er precies uitziet, weten we niet. Maar dat wedergeboren gelovigen het zullen ontvangen, is een vaststaand feit. Paulus heeft dit prachtig onder woorden gebracht.

Maar, zal iemand zeggen, hoe worden de doden opgewekt en met wat voor lichaam komen zij terug? Dwaas, wat u zaait, wordt niet levend, als het niet gestorven is. En wat u zaait, daarvan zaait u niet het lichaam dat worden zal, maar een kale graankorrel, al naar het voorvalt, van tarwe of van een van de andere graansoorten. God echter geeft daaraan een lichaam zoals Hij heeft gewild, en aan elk van de zaden zijn eigen lichaam. (1 Korinthe 15:35-38)

God wil dat jouw lichaam gezond is

Laten we nog wat dieper ingaan op ons aardse lichaam. Wat is Gods doel met dit lichaam? God wil dat ons lichaam gezond is. Ik weet dat veel mensen te maken hebben met ziekten en, menselijk gezien, ongeneeslijke kwalen. Maar dat is niet Gods wil voor ons lichaam. God verlangt ernaar dat wij gezond zijn en vrij van lichamelijke

ongemakken. Voor God is ons lichaam kostbaar, en wanneer we iets mankeren, wil Hij ons genezen.

Geliefde, ik wens dat het u in alles goed gaat en dat u gezond bent, zoals het uw ziel goed gaat. (3 Johannes 1:2)

Als je hier dieper op in wilt gaan, raad ik je mijn boek ‘105 redenen waarom God jou vandaag wil genezen’ van harte aan. In dat boek behandel ik Bijbelse redenen waarom God geneest en waarom Hij wil dat jij gezond bent.

Onderdeel 2: De ziel

Nu is het tijd om het tweede deel van de mens te bestuderen: de ziel. We lazen eerder dat God de mens vormde uit het stof van de aarde. Wat lag er op de grond toen God klaar was met vormen? Er lag een lichaam. Of beter gezegd: een levenloos lijk. Het was kunstig geweven, maar het leefde nog niet. Er ontbrak iets: Gods levensadem.

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen. (Genesis 2:7)

Pas toen God Zijn levensadem in de neusgaten van de mens blies, werd de mens een levend wezen. Het is interessant om het Hebreeuwse woord voor ‘adem’ te onderzoeken. In het Hebreeuws is dit het woord *nʾšāmâ*, wat betekent: adem, blazen, geest of ziel. Het wordt vaak gebruikt om te beschrijven dat iemand ademt of een ademend wezen is. Toen God Zijn adem in de mens blies, was dat geen gewone lucht. Het was Gods levensadem die Hij in de mens blies. Als ik in iets blaas, gebeurt er niets. Maar toen God in Adam blies, ontstond er leven. God blies de geest en de ziel in de mens.

Wat is de ziel van de mens?

De ziel is onze natuurlijke persoonlijkheid. In de ziel bevinden zich ons verstand, onze gedachten, wil, emoties, verlangens, karakter, gevoelens, vaardigheden en unieke persoonlijkheid. Met onze ziel

kunnen we relaties opbouwen op aarde en wilsbesluiten nemen. Het lichaam is het deel van de mens dat beweegt, maar de ziel bestuurt het lichaam en bepaalt wat we doen. Ik denk bijvoorbeeld: Ik wil opstaan uit mijn stoel. Vervolgens neem ik in mijn ziel een besluit, en mijn lichaam gehoorzaamt dat besluit.

In de ziel bevinden zich ook onze gevoelens. Hierdoor kunnen we gebeurtenissen ervaren, interpreteren en er een emotionele reactie op hebben.

De ziel is dus onze natuurlijke persoonlijkheid en kan gevormd worden door de gebeurtenissen die we meemaken. Bij het lichaam weten we dat het pijn kan ervaren. Stel dat ik naar je toe loop en je een klap geef, dan voel je lichamelijke pijn. Maar er zijn ook andere manieren waarop ik je pijn kan doen, zonder je fysiek aan te raken. Ik kan bijvoorbeeld nare dingen over je zeggen, je uitschelden, je boos aankijken of negeren. Je lichaam raakt daarbij niet gewond, maar je ziel wel. Je kunt je verdrietig voelen door mijn woorden, onzeker worden door mijn blik, of boos worden doordat ik je uitscheld. Je ziel is gevoelig voor woorden, houdingen en situaties, en wordt daardoor beïnvloed en gevormd.

Ook lichamelijke pijn kan invloed hebben op je ziel. Als je veel lichamelijke pijn ervaart, heeft dat effect op je stemming. Je voelt je minder vrolijk of zelfs somber. Zoals eerder aangegeven, kun je lichaam, ziel en geest niet volledig van elkaar loskoppelen. Ze beïnvloeden elkaar voortdurend. Het lichaam beïnvloedt je ziel, en je ziel beïnvloedt je lichaam. Wanneer ik bijvoorbeeld elke dag gestrest ben, kan dat lichamelijke klachten veroorzaken, zoals hoofdpijn, rugpijn of vermoeidheid. De ziel draagt dus bij aan onze lichamelijke gezondheid.

Een blij hart bevordert de genezing, maar een neerslachtige geest doet de beenderen verdorren. (Spreuken 17:22)

Je bent geen ziel

Veel mensen denken dat ze hun ziel zijn, en laten zich voortdurend leiden door hun gevoelens en emoties. Stel je voor: je komt op je werk, en je krijgt direct een donderpreek van je baas, terwijl je niets verkeerd hebt gedaan. Blijkbaar is je baas slechtgehumeurd, en jij

bent degene die het moet ontgelden. Wanneer je je laat leiden door je ziel, voel je je de rest van de dag verontwaardigd en boos. Uren later denk je er nog steeds aan. Tijdens de lunch vertel je het verhaal aan je collega's, en 's avonds thuis herhaal je het bij je partner. Gevolg: je bent de hele avond chagrijnig. De hele dag is bepaald door één gebeurtenis die je ziel heeft geraakt.

Is dat de juiste manier van leven? Moeten we zomaar elke emotie en prikkel uit onze ziel volgen? Als je op die manier leeft, dan beleef je veel emotionele toppen en dalen. Gaat alles goed, dan voel je je geweldig en ben je vol vreugde. Maar als er iets tegenzit, of je stapt met het verkeerde been uit bed, dan raak je snel uit balans. Daarom is het belangrijk om te beseffen: wij zijn niet onze ziel. We hebben een ziel, maar wij zijn een geest. De ziel hoort dus niet de hoogste plaats in ons leven te krijgen. Onze ziel kan van uur tot uur veranderen.

Het is niet verstandig om ons leven volledig te baseren op onze emoties. Emoties zijn belangrijk, en ze mogen er zijn, maar ze mogen niet de leiding krijgen. De Bijbel geeft hierin duidelijke richting:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. (Galaten 5:16)

De ziel en het vlees

Onze ziel, of onderdelen ervan, wordt in de Bijbel aangeduid als het vlees. Wanneer de Bijbel spreekt over het vlees, moeten we dus niet alleen denken aan ons fysieke lichaam.

Heel simpel gezegd: ons lichaam kan niet zondigen. Weet je waar niet gezondigd wordt? Op de begraafplaats. Waarom? Omdat de lichamen daar geen ziel of geest meer in zich hebben. Heel oneerbiedig gezegd, ligt er slechts 'materie' in de grond. Die lichamen hebben geen begeerten, geen gedachten en geen neiging tot zonde. Een levenloos lichaam steelt niet, pleegt geen overspel en liegt niet. Het kan helemaal niets doen.

Wanneer Paulus spreekt over leven door de Geest in plaats van door het vlees en zijn begeerten, dan bedoelt hij daarmee de zondige verlangens en neigingen die zich uiten in onze gedachten en wil.

In de Bijbel zijn ‘het vlees’ en ‘de geest’ vaak tegenpolen van elkaar. Het is daarom belangrijk om te begrijpen dat het woord vlees in de Bijbel niet alleen verwijst naar ons fysieke lichaam, dat letterlijk uit vlees bestaat. Vaak wordt met vlees ook onze natuurlijke, menselijke ziel bedoeld: ons eigen ik zonder Gods leiding. Ons vlees en onze geest staan lijnrecht tegenover elkaar. Kijk maar naar deze Bijbelteksten:

Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. (Mattheüs 26:41)

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. (Johannes 3:6)

De Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven. (Johannes 6:63)

Want toen wij in het vlees waren, waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood. Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter. (Romeinen 7:5-6)

In het vlees van de mens woont niets goeds, en het vlees is niet in staat om het goede te doen.

Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. (Romeinen 7:18)

Vanuit onze menselijke, zielse kant is het onmogelijk om werkelijk goed te leven of om God te behagen. We hebben het geestelijke, het werk van Gods Geest in ons, nodig.

Een volmaakte ziel

Ons vlees, of onze ziel, is niet volmaakt. Ze wil de zonde doen. Maar wordt onze ziel beter?

Voor een wedergeboren gelovige is het belangrijk om steeds meer te gaan lijken op Jezus, ook in onze ziel, met al onze emoties, gedachten en keuzes. Dat is een proces. Het gebeurt niet in één dag. Het is een levenslang groeitraject waarin we stap voor stap mogen veranderen naar Zijn beeld. Paulus verwoordt dit prachtig:

Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. (2 Korinthe 4:16)

Onze innerlijke mens, dat is onze ziel, wordt van dag tot dag vernieuwd. Daarnaast is het belangrijk om te beseffen dat onze ziel onsterfelijk is. De ziel sterft niet, maar leeft voor eeuwig voort. Als we vooruitkijken naar Openbaring 20, zien we dat de zielen van gelovigen bij God zijn in de hemel:

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen (...). (Openbaring 20:4)

Misschien vraag je je af: “In mijn ziel zitten toch ook zonden en verkeerde verlangens? Hoe kan ik dan met een onvolmaakte ziel in de hemel zijn?” Het antwoord is: niet alles in je ziel is verkeerd. Een deel van je ziel, zoals je karakter en mooie eigenschappen, is zoals God jou werkelijk bedoeld heeft. Dat blijft bestaan. Maar de onvolmaaktheden in je ziel zal God volledig herstellen. We hebben gezien dat dit vernieuwingsproces op aarde begint. Maar wanneer wij Jezus zullen aanschouwen, zal onze ziel in één keer volmaakt goed worden.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt. (2 Korinthe 3:18)

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. (1 Johannes 3:2)

Deze Bijbelteksten kunnen moeilijk te begrijpen zijn. Heel eenvoudig gezegd: wanneer wij Jezus zullen zien, zullen wij aan Hem gelijk worden. Onze ziel zal dan geen tekortkomingen meer kennen. Ook onze angsten, trauma's en andere innerlijke worstelingen zullen geen rol meer spelen in de hemel. We zullen volmaakt zijn.

God wil vandaag al werken aan onze ziel. Hij wil ons helpen om los te breken van negatieve invloeden, zoals angst, pijn en emotionele schade. Maar zelfs als dat op aarde om welke reden dan ook niet volledig lukt, mogen we weten dat we in de hemel volmaakt zullen zijn. We zullen in de hemel niet langer met deze dingen geconfronteerd worden. In de hemel is er geen zonde, pijn, verdriet en ellende. Alles zal goed zijn.

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. (Openbaring 21:4)

Onze zielen zullen volmaakt zijn in de hemel en niet meer kunnen zondigen. Maar wat gebeurt er met de zielen van mensen die niet in God geloven?

En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel. (Mattheüs 10:28)

Deze zielen leven ook eeuwig, maar zullen worden geworpen in de hel. De ziel van ieder mens is onsterfelijk. De keuze die iemand hier op aarde maakt, bepaalt of die eeuwigheid in de hemel of in de hel zal zijn.

Onderdeel 3: De geest

We omschreven de ziel als de natuurlijke persoonlijkheid van de mens. Onze geest kunnen we omschrijven als onze geestelijke persoonlijkheid. Door onze geest hebben we een besef van God en kunnen we in contact komen met het bovennatuurlijke en met God Zelf. De geest van de mens is wie we werkelijk zijn.

Je zou het zo kunnen zeggen: je bent een geest, je hebt een ziel, en je woont in een lichaam. Een andere manier om het verschil tussen geest en ziel duidelijk te maken, is deze vergelijking:

- **De ziel is jouw horizontale oogpunt.** Met je ziel kun je in contact komen met andere zichtbare en tastbare wezens. Je ziel stelt je in staat om relaties aan te gaan met andere mensen en aandacht te geven aan dieren. Het is de manier van leven die ieder mens op natuurlijke wijze op aarde ervaart.
- **De geest is jouw verticale oogpunt.** Met je geest kun je in contact komen met God, met de Heilige Geest en met het bovennatuurlijke van God. Dit is geen horizontale relatie zoals met mensen, maar een verticale relatie met de hemelse wereld.

Wat doe je met de geest?

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

Wanneer we omgang met God hebben, gebeurt dat in onze geest. Hier gaat het bij veel mensen mis: wanneer we willen bidden, de Bijbel lezen of God aanbidden, doen we dat soms vanuit onze ziel. Dat betekent dat we proberen God te ‘ervaren’ met onze emoties, gedachten of zintuigen. Wanneer we bijvoorbeeld tot God bidden, maar Hem niet voelen of zien, dan denken we al snel: God hoort mijn gebed niet. Maar die gedachte komt voort uit de ziel. We zien God niet, we voelen niets, dus we gaan ervan uit dat God ons niet hoort. Maar dat is niet hoe het werkt. Bidden tot God en Hem aanbidden, doen we niet met onze ziel, maar met onze geest.

Zo werkt het ook met de Bijbel. Veel mensen leren Bijbelteksten uit het hoofd en dat is geweldig, het is belangrijk om Gods Woord te kennen. Maar wanneer je alleen Bijbelteksten uit je hoofd

leert, gebeurt er nog niets. Dan ontvang je enkel kennis. Die kennis moet veranderen in openbaring, zodat je het kunt uitleven. En hoe ontvang je openbaring? Wanneer de Heilige Geest je iets laat zien en het Woord tot leven brengt in jouw hart.

Tijdens het lezen van de Bijbel is het belangrijk om te beseffen dat dit een geestelijke activiteit is. We lezen de Bijbel vanuit onze geest, en niet slechts met ons verstand of onze ziel.

Zonder onze geest, en zonder de Heilige Geest, blijft de Bijbel een ingewikkeld boek. Maar met onze geest én onder leiding van de Heilige Geest, gaat de Bijbel leven.

Emoties in de geest

Via onze geest kunnen we ook emoties ervaren. Deze moet je niet verwarren met de emoties uit onze ziel. Emoties uit de geest zijn door de Heilige Geest in ons gelegd: het zijn emoties van God. Ook Jezus kende deze geestelijke emoties. De Bijbel geeft daar meerdere voorbeelden van:

En Hij zuchtte diep in Zijn geest en zei: Waarom verlangt dit geslacht een teken? (Markus 8:12)

Op dat moment verheugde Jezus Zich in de geest (...) (Lukas 10:21)

Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering. (Johannes 11:33)

Toen Jezus deze dingen gezegd had, raakte Zijn geest in beroering, en Hij getuigde en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. (Johannes 13:21)

Ook Maria sprak over zowel haar ziel als haar geest toen zij zwanger was:

En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker. (Lukas 1:46-47)

Wanneer we kijken naar de vrucht van de Heilige Geest, zien we ook bepaalde gevoelens die van God afkomstig zijn:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

Sommige van deze vrucht, zoals blijdschap en vrede, ervaren wij ook als gevoelens. Maar ze zijn meer dan alleen emoties: het is een geestelijke vrucht die de Heilige Geest in ons voortbrengt. Misschien heb je zo'n gevoel in jouw geest ervaren toen je tot geloof kwam. Stel dat je jarenlang in zonde leefde. Je had bijvoorbeeld meerdere bedpartners, gebruikte veel drugs, ging van feest naar feest, of maakte met iedereen ruzie. Maar toen ontmoette je Gods liefde. Wat gebeurde er? Je werd diep geraakt. Je kreeg verdriet over de dingen die je vroeger deed. Niet zomaar uit schuldgevoel, maar een innerlijke droefheid die door God werd gegeven. Die droefheid leidde tot bekering, en dat is precies wat de Bijbel zegt:

Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg. (2 Korinthe 7:10)

Van dode naar levende geest

Wie heeft er eigenlijk een geest? Hebben alleen gelovigen een geest? Nee. Iedereen heeft een geest ontvangen; de geest bevindt zich in alle mensen.

Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? (1 Korinthe 2:11a)

Niet bij iedereen functioneert de geest goed. Laten we dit vergelijken met een televisie. Een televisie is gemaakt om naar te kijken. Toch kan er van alles aan de hand zijn waardoor je geen beeld ziet. Misschien zit de stekker niet in het stopcontact. Of je hebt geen internetverbinding, waardoor je geen YouTube kunt kijken. Of de televisie is kapot en moet worden gerepareerd. Alleen het hebben van een

televisie betekent nog niet dat je er ook naar kunt kijken. Alles moet goed functioneren voordat het apparaat doet wat het moet doen.

Zo is het ook met de geest. Ieder mens heeft een geest ontvangen, maar niet iedereen gebruikt zijn geest op de juiste manier. Veel mensen hebben wel een geest, maar deze is niet geactiveerd, omdat zij Jezus niet hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser. Je zou kunnen zeggen: zij hebben wel een televisie, maar ze hebben de stekker nooit in het stopcontact gestoken. De geest is er, maar functioneert niet zoals het hoort. Er moet iets gebeuren zodat de geest tot leven komt en goed kan werken.

Hoe komt het dat de geest geactiveerd moet worden? Waarom moet de geest levend worden? Aan het begin van de schepping hadden Adam en Eva een levende geest. Ze leefden een volmaakt leven in de hof van Eden en wandelden met God. In de hof stond een bijzondere boom: de boom van de kennis van goed en kwaad. God had hen verboden daarvan te eten.

*En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker **sterven**.* (Genesis 2:16-17)

Helaas besloten Adam en Eva toch van de vrucht te eten. Ze namen een hap en vielen op de grond en stierven. Toch? Nee, zo ging het verhaal niet. Er staat namelijk:

En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan. Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten. (Genesis 3:6-7)

Adam en Eva's lichamen functioneerden nog gewoon. Hun lichamen stierven niet meteen, terwijl God had gezegd dat ze op de dag dat ze van de vrucht zouden eten, zeker zouden sterven. Stierf dan hun ziel

op die dag? Nee, want ze ervoeren emoties, voelden schaamte en verstopten zich voor God. Wat er stierf, was hun geest.

Het is via onze geest dat wij in contact kunnen komen met God. Toen Adam en Eva van de vrucht aten, moesten zij vertrekken uit Gods nabijheid.

Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlamvend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken. (Genesis 3:24)

Pas veel later, na de zondeval, stierven Adam en Eva ook lichame-lijk. Adam werd 930 jaar oud. Ook dat was een gevolg van de zondeval. Op de dag dat zij zondigden, viel de relatie tussen God en de mens weg. De mens kon niet langer met God wandelen zoals voorheen. De geest van de mens was gestorven. Of anders gezegd: de geest functioneerde niet meer zoals het bedoeld was. Hij kon niet langer doen waarvoor hij geschapen was, om een intieme relatie met God te hebben.

In het Oude Testament lezen we gelukkig over enkele geloofshelden die wel een relatie met God hadden, zoals Henoch, Noach, Abraham en koning David. Toch is er een duidelijk verschil tussen de omgang van Adam met God voor de zondeval en de omgang tussen de mens en God na de zondeval.

Het is nodig dat de geest van de mens, die gestorven is, weer tot leven wordt gewekt. Dit gebeurt door de wedergeboorte. Mensen hebben een levende en goed functionerende geest nodig om een relatie met God te hebben.

De geest illegaal gebruiken

Ook mensen die de wedergeboorte nog niet hebben ervaren en niet in Jezus Christus geloven, kunnen op een ‘illegale’ manier gebruiken van hun geest en toegang krijgen tot de geestelijke wereld. Nogmaals: iedereen heeft een geest, maar bij mensen die niet wedergeboren zijn, functioneert die geest onvolmaakt. Omdat iedereen een geest heeft, is het ook mogelijk om daar op een verkeerde manier gebruik van te maken.

Hoe kunnen mensen hun geest dan op een illegale manier gebruiken? Door te proberen te wandelen in het bovennatuurlijke zonder geleid te worden door Jezus of de Heilige Geest. Denk bijvoorbeeld aan waarzeggerij, het oproepen van geesten, of contact met overledenen. Ook new age-praktijken en occultisme vallen hieronder. Deze mensen zoeken contact met de geestelijke wereld, maar in werkelijkheid communiceren zij met demonen en geestelijke machten van de duisternis. Sommigen doen dit bewust, zoals satanisten, maar anderen denken dat ze met ‘licht’ te maken hebben en geloven dat het goed is, terwijl het in feite een valstrik van de duivel is.

En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. (2 Korinthe 11:14)

Om deze reden moeten wij ook de geesten beproeven. Wanneer we een Bijbelleraar horen spreken, is het belangrijk dat we toetsen of deze spreekt vanuit de juiste geest, de Heilige Geest, of vanuit een geest van de duisternis.

*Geliefden, geloof niet elke geest, maar **beproof de geesten of zij uit God zijn**; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan. Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is. (1 Johannes 4:1-3)*

Het is dus van groot belang dat de geest van de mens tot leven komt door de wedergeboorte die Jezus ons wil geven. Alleen dan kunnen we op de juiste manier in contact treden met God, de Heilige Geest en Jezus Christus. Dat doen we bijvoorbeeld door gebed, Bijbelstudie en aanbidding. We mogen God aanbidden vanuit onze geest.

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

De geest is eeuwig

Tot slot: de geest van de mens is eeuwig. Hij verdwijnt niet, maar zal voor altijd blijven leven.

Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. (Johannes 11:25-26)

Het stof terugkeert naar de aarde zoals het was, en de geest terugkeert tot God, Die hem gegeven heeft. (Prediker 12:7)

Wanneer het lichaam sterft, keert de geest terug naar God. Op dat moment volgt het oordeel. Gelovigen mogen voor eeuwig bij God verblijven, terwijl ongelovigen verbannen worden naar de hel. De geest leeft voor eeuwig, maar de keuzes die wij op aarde maken bepalen of we de eeuwigheid zullen doorbrengen in de hemel of in de hel.

Ons lichaam vergaat, maar onze ziel en geest gaan naar de hemel. Daar zullen we ook een volmaakt, nieuw lichaam ontvangen, zodat we opnieuw bestaan als een volmaakte drie-eenheid: geest, ziel en lichaam.

H3 WEDERGEBOORTE VAN DE GEEST

Nu we hebben vastgesteld dat de mens een drie-eenheid is, bestaande uit lichaam, ziel en geest, is het belangrijk om te kijken naar de wedergeboorte. Wat wordt er precies wedergeboren? En wat is de wedergeboorte eigenlijk? Veel mensen spreken over ‘de wedergeboorte’, maar als je doorvraagt, weten ze vaak niet precies wat ze ermee bedoelen. Daarom is dit hoofdstuk van groot belang, omdat het een fundament legt voor een goed begrip van wedergeboorte.

Een lichamelijke wedergeboorte?

Wat is de wedergeboorte? Wanneer ik kijk naar Nederlandse definities en woordenboeken, merk ik dat het lastig is om een heldere omschrijving te vinden, vooral wanneer iemand de wedergeboorte zelf niet heeft ervaren. Laten we een paar definities bekijken uit algemene woordenboeken:

1. Het in sommige godsdiensten gangbare idee van het lichamenlijk opnieuw geboren worden na de dood.
2. Herleving, hernieuwd leven, herrijzenis, nieuwe bloei, opstanding, palingenesis.
3. Reïncarnatie, zielsverhuizing, renaissance, wederverschijning.

Wat valt je op? In de meeste niet-christelijke bronnen ligt de nadruk op lichamelijke verandering of de verplaatsing van de ziel in een ander lichaam. Dat komt doordat deze woordenboekmakers zich vaak niet bewust zijn van de geestelijke realiteit. Ze gaan ervan uit dat de mens alleen uit een lichaam en ziel bestaat, en negeren het bestaan van een geest.

Om de wedergeboorte goed te begrijpen, moet je weten dat de mens een geest is. Daarom hebben we in het vorige hoofdstuk eerst gekeken naar de drie-eenheid van de mens. We weten nu dat de mens een geest is, een ziel heeft en in een lichaam woont. Vanuit dat inzicht kunnen we de wedergeboorte beter begrijpen.

Ik neem het deze woordenboekmakers niet kwalijk. Zelfs in de Bijbel zien we iemand die veel kennis had van de Schriften, maar het begrip ‘wedergeboorte’ niet begreep. Deze persoon was een

leider van de Joden en werd zelfs ‘de leraar van Israël’ genoemd. Hij kende het Oude Testament uit zijn hoofd en werd als een wijze man beschouwd. Zijn naam was Nicodemus, en hij leefde in de tijd van Jezus.

Nicodemus was nieuwsgierig naar wie Jezus werkelijk was. Daarom besloot hij om Jezus ’s nachts op te zoeken en een gesprek met Hem aan te gaan. In dat gesprek haalde Jezus het begrip ‘wedergeboorte’ aan. Net als veel mensen vandaag de dag, dacht ook Nicodemus eerst aan iets lichamelijks.

Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden? (Johannes 3:4)

Als we het woord ‘wedergeboorte’ splitsen, krijgen we ‘weder’ en ‘geboorte’. Wanneer we het woord ‘geboorte’ horen, denken we meteen aan zwangere vrouwen die aan het bevallen zijn, aan pasgeboren baby’s die voor het eerst ademen en huilen, aan ouders die ontroerd naar hun kind kijken, en aan grootouders die diezelfde dag nog op kraambezoek willen komen. Bij een geboorte hoort een baby.

Nicodemus hoorde Jezus het woord ‘wedergeboorte’ gebruiken. Het woord ‘geboorte’ kende hij wel. Maar je kunt toch niet zomaar het woord ‘weder’, dat ‘opnieuw’ betekent, ervoor zetten? Hoe kan iemand opnieuw geboren worden?

Nicodemus dacht aan een fysieke bevalling. Eerst is er een baby in de baarmoeder, dan komt het kind eruit en wordt het geboren. Moet dat dan nog een keer gebeuren? Moeders weten hoe pijnlijk een bevalling kan zijn. Je kunt je nauwelijks voorstellen hoe het zou zijn als een volwassen man opnieuw geboren moet worden. Dat is toch absurd, Nicodemus? En jij bent nota bene de leraar van Israël! Ik kan me voorstellen dat Jezus verbaasd was dat Nicodemus dit zo letterlijk nam. Zijn reactie laat duidelijk zien dat Hij verrast was door deze misvatting.

Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. (...) Nicodemus antwoordde en zei tegen Hem: Hoe

kunnen deze dingen gebeuren? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet? (Johannes 3:7-10)

Ik vind het evangelie van Johannes geweldig. In dit evangelie lezen we veel over wat Jezus sprak en onderwees. Wat mij opvalt, is dat terwijl Jezus sprak over geestelijke zaken, mensen vaak alleen in aardse, lichamelijke begrippen dachten. Dat leidde regelmatig tot verwarring. Johannes 3 is daar een duidelijk voorbeeld van. Jezus sprak over geestelijke waarheden, maar Nicodemus begreep het niet en dacht aan iets lichamelijks. Wanneer we het in deze studie hebben over ‘de wedergeboorte’, bedoelen we niet dat het lichaam opnieuw geboren wordt uit een vrouw, en ook niet dat het lichaam in de toekomst volmaakt zal worden¹. Wanneer de Bijbel spreekt over de wedergeboorte, gaat het om de geboorte van de geest.

Een geestelijke wedergeboorte?

De wedergeboorte is dus niet lichamenlijk, maar geestelijk. Laten we eerst een duidelijke definitie geven van wat de wedergeboorte is, en daarna Johannes 3 verder bestuderen, waarin Jezus aan Nicodemus uitlegt wat de wedergeboorte betekent.

De wedergeboorte is het moment waarop de geest van de mens opnieuw tot leven komt. De mens wordt geboren uit God. De geest van de mens was dood door de zondeval en door zijn zondige daden. Maar tijdens de wedergeboorte blaast de Heilige Geest als het ware nieuw leven in die dode geest. De geest wordt opnieuw levend. Laten we kijken naar wat Jezus hierover zegt:

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Johannes 3:3)

¹ De Bijbel gebruikt het woord wedergeboorte niet alleen om te verwijzen naar de geestelijke geboorte van een gelovige, maar in sommige gevallen ook om een toekomstige werkelijkheid te beschrijven. Denk aan Matteüs 19:28.

In de eerste plaats maakt Jezus duidelijk dat de wedergeboorte geen bijzaak is in het Koninkrijk van God. Jezus zei niet: “Nicodemus, ik wil het hebben over de wedergeboorte. Het is iets moois, maar niet noodzakelijk.” Nee de wedergeboorte is cruciaal. Zonder wedergeboorte kun je het Koninkrijk van God niet eens zien.

Jezus begint Zijn uitspraak met “Voorwaar, voorwaar,” wat aangeeft dat Hij iets uiterst belangrijks wil benadrukken. Hij draaide er niet omheen: als je Gods Koninkrijk wilt zien, moet je wedergeboren zijn. Je geest moet tot leven worden gewekt. Alleen dan kun je leven in de volheid van Gods Koninkrijk, met alles wat daarbij hoort, zoals het eeuwig leven, tekenen, wonderen, zegeningen en geestelijke autoriteit. Dat alles is alleen mogelijk als je geest leeft. Heb je de wedergeboorte niet ervaren? Dan kun je het Koninkrijk van God ook niet binnengaan.

Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet. (1 Korinthe 15:50)

Door de natuurlijke, lichamelijke geboorte kunnen wij de eeuwigheid bij God niet binnengaan. Ons lichaam is sterfelijk. Om voor altijd bij God te zijn, hebben we een onvergankelijk lichaam nodig, en moet onze geest wedergeboren zijn. Zonder wedergeboorte kunnen wij de eeuwigheid niet bij God doorbrengen.

Nadat Jezus tegen Nicodemus had gezegd dat iemand het Koninkrijk van God niet kan zien zonder wedergeboren te zijn, benadrukte Hij dit nogmaals, maar dan in andere woorden:

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. (Johannes 3:5)

Merk op dat Jezus opnieuw begint met: “Voorwaar, voorwaar.” Als Jezus iets herhaalt en beide keren met deze woorden begint, dan is het uiterst belangrijk en vol waarheid. Jezus maakt duidelijk dat je het Koninkrijk van God alleen kunt zien en binnengaan als je bent

wedergeboren. De wedergeboorte is geen optie of aanvulling, maar een absolute noodzaak.

Wat is de wedergeboorte dan precies? Het valt op dat Jezus in vers 3 spreekt over “opnieuw geboren worden”, terwijl Hij in vers 5 zegt: “geboren worden uit water en Geest.” Dat betekent dat zowel het water als de Geest van groot belang zijn in het proces van wedergeboorte. In deel 2 van dit boek zullen we ontdekken dat het water verwijst naar de waterdoop, en de Geest naar de doop in de Heilige Geest.

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. (Johannes 3:6)

De wedergeboorte is dus een geestelijke geboorte, uit de Geest van God. Zoals we eerder zagen, was de geest van de mens gestorven door de zondeval. Sindsdien heeft ieder mens gezondigd, waardoor niemand uit zichzelf in staat is om met God te leven. Maar door de wedergeboorte wordt de geest van de mens weer levend gemaakt. Met andere woorden: de geest wordt wedergeboren. In het vorige hoofdstuk zagen we dat de geest van de mens onze geestelijke identiteit is: het deel waarmee we contact kunnen maken met God en met het bovennatuurlijke. Door de wedergeboorte wordt de verbroken relatie tussen God en mens hersteld.

Dat jouw geest is hersteld, zul je direct na de wedergeboorte beginnen te ervaren. Laten we een aantal voorbeelden bekijken:

Voorbeeld 1: Terwijl de Bijbel vroeger moeilijk en onbegrijpelijk leek, zul je merken dat de Bijbel steeds meer tot je begint te spreken. Terwijl je leest, lichten er teksten op. Dit zijn woorden waarmee God persoonlijk tot jouw hart spreekt.

Voorbeeld 2: Voorheen genoot je van de zonde. Misschien vond je het heerlijk om dronken te worden, te vloeken of anderen belachelijk te maken. Maar na de wedergeboorte ervaar je dat je verlangen naar zulke dingen verdwijnt of minder wordt. Je wilt het gewoon niet meer. Bij sommigen gebeurt dit direct na de wedergeboorte, terwijl het bij anderen een proces is dat zich geleidelijk voltrekt. Er ontstaat een diep verlangen om rein en heilig voor God te

leven. Naarmate je groeit in je wandel met God, hoor je heiliger te leven. Dit komt door het werk van de Heilige Geest in jou.

Voorbeeld 3: Je ervaart God op een nieuwe manier in je leven. Waar Hij voor de wedergeboorte ver weg leek, is Hij nu dichtbij. Je voelt Zijn nabijheid en leert Zijn stem steeds beter herkennen. Er ontstaat een intieme relatie tussen jou en God.

Laten we verder lezen in Johannes, want Jezus was nog niet klaar met Zijn uitleg over de wedergeboorte:

Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. (Johannes 3:7-8)

De wedergeboorte is, net als de wind, niet zichtbaar. Meestal kun je aan de buitenkant niet direct zien of iemand wedergeboren is. Er verschijnt geen vlammetje op iemands hoofd en het gezicht straalt meestal geen bovennatuurlijk licht uit. In die zin is de wedergeboorte onzichtbaar, net zoals de wind dat is. Maar de wind is wel voelbaar.

Wie ooit met tegenwind heeft gefietst, weet hoe krachtig en vermoeiend wind kan zijn. En wie woont in een gebied met stormen of tornado's weet hoeveel schade de wind kan veroorzaken. De wedergeboorte is net zo: je ziet het niet, maar het moet voelbaar en merkbaar zijn. Zowel voor jezelf als voor anderen. Mensen horen te merken dat jij bent wedergeboren, doordat je steeds meer op Jezus gaat lijken en wandelt in Zijn kracht en autoriteit. Als er na jouw wedergeboorte geen zichtbaar verschil is met wie je daarvoor was, dan klopt er iets niet.

In de rest van Johannes 3 legt Jezus aan Nicodemus uit hoe je wedergeboren wordt. Dat gaan we uitgebreid bestuderen in deel 2 van dit boek.

Uit God geboren worden

Tijdens de wedergeboorte wordt onze geest opnieuw geboren. De Bijbel noemt dit ook wel: "uit God geboren worden." Soms wordt het ook vertaald als: "van boven geboren worden."

*Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar **uit God geboren zijn**. (Johannes 1:12-13)*

We kunnen twee soorten geboorten onderscheiden: de lichamelijke geboorte van een baby, en de geestelijke geboorte van de mens. De geboorte van een baby gebeurt uit bloed en uit het vlees. Wanneer een man en een vrouw samenkomen en een kind willen, vindt er bevruchting plaats, en ongeveer negen maanden later wordt het kind geboren. De wil van de ouders speelt daarbij een belangrijke rol. Simpel gezegd: als de ouders niet samenkomen, zal er geen bevruchting plaatsvinden, en dus ook geen geboorte. Een natuurlijke geboorte is afhankelijk van menselijke keuzes.

Maar de geboorte uit God is totaal anders. Je wordt uit God geboren wanneer je gelooft in de Naam van Jezus. Deze geboorte is niet afhankelijk van bloedbanden. Niemand kan deze geboorte tegenhouden. Het is geen resultaat van een lichamelijke handeling of de beslissing van je ouders. De geboorte uit God is een bovennatuurlijke, geestelijke realiteit die begint bij geloof in Jezus Christus.

Bij een natuurlijke geboorte begint het leven pas echt. Een baby heeft negen maanden in de baarmoeder doorgebracht, wat een donkere, krappe en vrij saaie omgeving is. Stel je eens voor dat jij daar vanaf vandaag zou moeten verblijven, negen maanden lang. Dat is niet bepaald iets om naar uit te kijken. En als je eenmaal het leven buiten de baarmoeder hebt meegemaakt, zou je daar nooit meer naar terug willen. Het leven na de geboorte is zoveel rijker, kleurrijker en vrijer dan het leven ervoor.

Zo is het ook wanneer je uit God geboren wordt. Soms hoor je mensen zeggen: "Als je voor God kiest, wordt het leven zwaar. Dan krijg je strijd, moet je vroom en serieus zijn, en lachen is van de duivel." Maar dat is niet het beeld dat de Bijbel schetst. Het leven met God is geen straf, het is een feest. Pas wanneer je uit God geboren bent, begint het echte leven. Het leven met God is juist rijker, vreugdevoller en krachtiger. Zoals een baby pas echt begint te leven na de geboorte, zo begint ons ware leven pas wanneer we geestelijk

geboren worden uit God. De psalmist verwoordde dit verlangen prachtig:

Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid. (Psalm 84:11)

De wedergeboorte is prachtig. Er gaat een hele nieuwe wereld voor je open. Een wereld vol van Gods liefde, kracht en heiligheid. Je bent dan uit God geboren.

*Ieder **die uit God geboren is**, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij **uit God geboren is**. (1 Johannes 3:9)*

*Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, **is uit God geboren**; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)*

En wanneer we uit God geboren zijn, dan overwinnen wij de wereld met haar verleidingen en zorgen, door ons geloof.

*Want al wat **uit God geboren is**, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. (1 Johannes 5:4)*

De wedergeboorte wordt in de Bijbel aangeduid als “uit God geboren zijn.” Dit komt doordat onze geest, die tijdens de wedergeboorte tot leven komt, wordt samengevoegd met Gods Geest.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

Wij ontvangen als het ware Gods DNA en worden deel van Zijn geestelijke familie. Zoals een baby wordt geboren en de achternaam van de vader ontvangt, zo worden wij bij de wedergeboorte geboren in Gods gezin. We zijn kinderen van God geworden.

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. (Galaten 3:26)

Net zoals een eerstgeboren kind een broertje of zusje krijgt wanneer zijn ouders opnieuw een kind krijgen, zo mogen wij een broeder of zuster verwelkomen wanneer iemand de wedergeboorte ervaart. De familie van God, en de realiteit van de wedergeboorte, begint niet pas in de hemel. Gods familie is nu al op aarde. Als één grote geestelijke familie mogen wij elkaar ondersteunen en helpen. Gods familie bestaat uit vele gelovigen over de hele wereld, verspreid over verschillende kerkstromingen.

Het startschot

Het is belangrijk om te beseffen dat de wedergeboorte geen eindstation is. Het is juist het startschot. Wanneer een baby geboren wordt, is die baby volmaakt: met een hoofd, twee armen, twee benen en een buik. Er wordt geen halve baby geboren, het is een complete en volmaakte baby. Maar de baby is nog niet volgroeid. Hij moet voldoende eten en drinken, leren lopen, gaat op vierjarige leeftijd naar school en groeit uiteindelijk op tot een volwassen persoon. De geboorte is het beginpunt van het leven. Pas daarna begint het echte leven.

Bij de wedergeboorte is het precies hetzelfde. Wanneer iemand wedergeboren wordt, komt hij tot geestelijke geboorte. In de geest ben je volmaakt geworden, maar je moet nog veel leren. Het startschot is gegeven, maar je bent nog niet geestelijk volgroeid. Paulus vergelijkt de goede eigenschappen van de Heilige Geest op een prachtige manier met een vrucht:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

Wanneer je wedergeboren bent, heb je de vrucht van de Geest ontvangen en mag je wandelen in liefde, blijdschap, vrede, enzovoort. Maar een vrucht groeit. Je hoort te groeien in de vrucht van de Geest en dit doe je samen met de Heilige Geest. Bij de wedergeboorte

ontvang je de volmaakte vrucht, maar die vrucht moet nog tot volle rijpheid komen.

Misschien heb je in de eerste weken na je wedergeboorte nog veel moeite om in liefde te wandelen; het lukt je bijna niet. Na een paar maanden lukt het steeds beter, al gaat het nog regelmatig mis. Na verloop van tijd merk je dat het steeds makkelijker wordt om in liefde te wandelen. Vanaf het moment van je wedergeboorte beschik je over de vrucht van de Geest. Hoe meer tijd je met God doorbrengt, hoe sterker en voller die vrucht in je zal groeien.

Tijdens de wedergeboorte is jouw geest volmaakt, maar nog niet volgroeid. Daarom wandel je niet altijd direct in het leven dat God beschikbaar heeft gesteld voor wedergeboren gelovigen. Niet omdat God jou slechts een deel van de wedergeboorte heeft gegeven, maar omdat jij, samen met de Heilige Geest, de vrucht van de wedergeboorte mag laten groeien. Daarom roept Johannes de Doper ook op om vruchten voort te brengen:

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering.
(Mattheüs 3:8)

De bekering, een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte, moet zichtbaar zijn. Ze hoort zichtbaar te zijn in je levenswandel, in de woorden die je spreekt en de daden die je doet. Het gaat er niet om dat wij de wedergeboorte verdienen door de vruchten die we voortbrengen. Integendeel: omdat we wedergeboren zijn, mogen we onze vruchten laten zien.

We werken niet toe naar de wedergeboorte; we leven vanuit de wedergeboorte. En vanuit die nieuwe positie laten we onze goede vruchten zien. De wedergeboorte is zichtbaar. En zoals vruchten groeien, zo horen ook wij te groeien in heiligheid en autoriteit, zodat we steeds meer op Jezus gaan lijken. Dit doen we door in Jezus te blijven, in Zijn woord te blijven, voortdurend een levende relatie met Hem te onderhouden en door te doen wat Hij zegt.

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort,

en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u maar wilt en het zal u ten deel vallen. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent. (Johannes 15:5-8)

Wanneer ben je wedergeboren?

In deel 2 kijken we naar de vier onderdelen van de wedergeboorte. In deze paragraaf gaan we specifiek in op het moment wanneer wij wedergeboren worden. Is wedergeboorte iets wat pas in de toekomst in de hemel plaatsvindt? Of begint het al hier op aarde? Laten we onderzoeken wat de Bijbel zegt over het tijdstip van de wedergeboorte.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, **maakte Hij ons zalig**, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van **de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest.* (Titus 3:4-5)

Wanneer maakte God ons zalig en vond de wedergeboorte plaats? In Titus wordt het woord ‘maakte’ gebruikt. Dit staat in de verleden tijd. Dat betekent dat de wedergeboorte nu al op de aarde plaatsvindt. Er zijn dus gelovigen die hier en nu wedergeboren zijn.

*Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, **opnieuw geboren deed worden** tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.* (1 Petrus 1:3)

Ook Petrus spreekt in de verleden tijd. Hij schrijft aan gelovigen die al opnieuw geboren zijn. Deze wedergeboorte vindt dus op aarde plaats. Hetzelfde zien we in de brieven van Johannes. Hij maakt duidelijk dat gelovigen, terwijl zij op aarde leven, uit God geboren zijn. Het gaat hier niet om een toekomstige gebeurtenis, maar om een realiteit die nu al geldt voor iedere gelovige.

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)

De conclusie is duidelijk: de wedergeboorte vindt op aarde plaats. Het is niet iets dat pas in de hemel begint.

Wie kunnen wedergeboren worden?

Tot slot willen we kijken wie er wedergeboren kunnen worden. Geldt dit voor iedereen, of slechts voor enkelen?

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

Johannes 3:16 maakt duidelijk dat het aanbod voor iedereen is. Iedereen heeft de keuze gekregen om Jezus aan te nemen en wedergeboren te worden, of om Hem af te wijzen en voor eeuwig verloren te gaan. De keuze ligt bij de mens. Hij moet zelf beslissen.

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:18)

In deze tekst lezen we dat wie in geloof kiest voor Jezus, niet wordt veroordeeld, maar gered is. Wie echter niet gelooft, is al veroordeeld, doordat hij Jezus heeft afgewezen. De keuze is aan de mens. Jezus is aan het kruis gegaan voor iedereen, en Zijn genade is aan alle mensen verschenen:

Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen. (Titus 2:11)

Ook de volgende verzen bevestigen dat Gods wil gericht is op alle mensen:

Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen. (1 Timotheüs 2:4)

De Heere (...) wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden. (Romeinen 10:13)

Jezus is gestorven voor alle zonden van de wereld.

En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld. (1 Johannes 2:2)

Iedereen kan wedergeboren worden, en iedereen mag het gratis geschenk van redding aannemen dat God aanbiedt. Daarom heeft ieder mens de vrijheid om te kiezen: kies ik voor de wedergeboorte en het eeuwige leven met God, of kies ik tegen God en leef ik onder Zijn oordeel?

Je mag weten dat iedereen van God wedergeboren mag worden. Daar hoeft je niet aan te twijfelen. Het is jouw keuze om dit geschenk te ontvangen, of om het af te wijzen. Zoals we in de Bijbelteksten hebben gelezen, is het Gods verlangen dat iedereen Zijn genade aanneemt, zich bekeert en wedergeboren wordt. Dat is Gods wil voor alle mensen. Maar de keuze ligt bij de mens. En die keuze geldt ook voor jou.

WEDER GEBOORTE

HOE WORD JE
WEDERGEBOREN?

DEEL 2

H4 GELOVEN IN GOD

In dit deel bestuderen we hoe wij wedergeboren worden. In het vorige deel zagen we wat wedergeboorte is en welk onderdeel van de mens wordt wedergeboren. Dat is belangrijk om te weten, maar nog belangrijker is de vraag: hoe worden wij wedergeboren?

Je kunt veel kennis hebben over een onderwerp. Je kunt bijvoorbeeld een cursus ondernemerschap volgen en precies weten hoe je een eigen bedrijf start en laat groeien. Maar aan die cursus heb je niets, als je geen stappen onderneemt. Het gaat er niet om dat je alles weet over ondernemerschap, het gaat erom dat je daadwerkelijk als ondernemer gaat leven en de juiste keuzes maakt.

Dit geldt ook voor de wedergeboorte. Je kunt alles weten over de wedergeboorte, en toch niet wedergeboren zijn. Het is belangrijk dat je dit in je eigen leven meemaakt: dat je werkelijk wedergeboren wordt. Misschien denk je: Dat klinkt goed, maar hoe word ik dan wedergeboren?

In dit deel behandelen we vier stappen die de Bijbel noemt om volmaakt wedergeboren te zijn. De Bijbel benoemt niet alleen de wedergeboorte, maar legt ook uit hoe je deze kunt ontvangen.

We behandelen de volgende vier stappen:

- **Hoofdstuk 4:** Geloven in God
- **Hoofdstuk 5:** De bekering
- **Hoofdstuk 6:** De waterdoop
- **Hoofdstuk 7:** De doop in de Heilige Geest

Voordat we deze stappen doorlopen, is het goed om te beseffen dat alle vier de stappen nodig zijn om volmaakt wedergeboren te zijn, zoals God dat bedoeld heeft. Misschien ontdek je dat je één of meerdere stappen nog niet hebt gezet of ontvangen. Ik wil je aanmoedigen dit deel met aandacht te lezen, en om niet te wachten, maar deze stappen zo snel mogelijk te zetten of te ontvangen.

Hoewel we deze vier stappen kunnen onderscheiden, is het belangrijk om te beseffen dat het niet jaren hoeft te duren om ze te doorlopen. We zullen bijvoorbeeld zien dat het niet Bijbels is om eerst tot geloof te komen, je vervolgens te bekeren en je pas tien jaar later te laten dopen.

Alle stappen van de wedergeboorte mogen, en kunnen, op één dag plaatsvinden. God wil ons direct alles geven wat we nodig hebben, zodat we vanaf het begin alle onderdelen van de wedergeboorte ontvangen en een krachtige, gezonde start maken in ons geloofsleven.

Veel problemen waar gelovigen mee worstelen, ontstaan doordat zij niet volmaakt wedergeboren zijn. Sommigen hebben zich bijvoorbeeld nooit laten dopen, waardoor het oude leven nog niet is begraven. Daarmee maken zij het zichzelf onnodig moeilijk.

De stappen die God ons geeft zijn geen symbolische rituelen of betekenisloze tradities. Integendeel: elk onderdeel is krachtig en belangrijk. We hebben ze allemaal nodig om heilig te leven en God welgevallig te zijn.

In dit hoofdstuk beginnen we bij het fundament: het evangelie en het geloven in God. In de volgende hoofdstukken bestuderen we stap voor stap de bekering, de waterdoop en de doop in de Heilige Geest.

Wat is het evangelie?

Jezus heeft door Zijn verzoening aan het kruis de prijs betaald voor onze redding en wedergeboorte. Iedereen die in Jezus gelooft, wordt gered. In deze paragraaf bekijken we wat Jezus heeft gedaan om ons te verzoenen met God de Vader. Het is noodzakelijk om het evangelie te geloven om gered en wedergeboren te worden.

Het Nieuwe Testament vertelt ons over Jezus. Het begint met de vier evangeliën, waarin het leven en de prediking van Jezus worden beschreven, en eindigt met de brieven van de apostelen.

Jezus kwam als mens naar de aarde

Voordat Jezus naar de aarde kwam, maakte Hij deel uit van de Drie-eenheid. God de Vader besloot om de relatie met de mens te herstellen, en dat kostte Hem een hoge prijs. Jezus besloot naar de aarde te gaan om als mens te leven.

Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast,

maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens. (Filippenzen 2:5-7, NBV)

Jezus kwam naar de aarde, en hoe dat gebeurde lezen we in het evangelie van Lukas. Daar kreeg de maagd Maria een bijzondere boodschap van een engel:

En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:30-33)

Jezus kwam voort uit de baarmoeder van een vrouw. De Heilige Geest zorgde voor de bevruchting van Maria, en vervolgens maakte Jezus het leven door zoals ieder ander mens. Hij groeide op in de baarmoeder, werd geboren, en doorliep alle levensfasen: als baby, peuter, kleuter, tiener en jongvolwassene, totdat Hij een volwassen man werd met een beroep.

Jezus was zonder zonde en verkondigde het evangelie

Jezus weet precies hoe het menselijk leven eruitziet en welke verleidingen, zorgen en moeilijkheden een mens kan meemaken. Maar Jezus deed iets wat geen enkele andere mens ooit kon: Hij zondigde niet. Hij werd verzocht, net zoals wij, maar gaf daar geen gehoor aan. Zijn hele leven was Hij volmaakt gehoorzaam aan God de Vader.

Rond Zijn dertigste begon Jezus met het verkondigen van het Koninkrijk van God. Hij riep de mensen op om zich te bekeren, en zei dat het Koninkrijk van de hemel nabij was gekomen. Tijdens Zijn bediening gebeurden er talloze wonderen: mensen werden genezen, bevrijd van demonen, en er vonden bijzondere tekenen plaats.

Daar bleef het niet bij. Jezus is niet alleen een goed mens of profeet, Hij is de Zoon van God. Hij kwam naar de aarde met een doel: om te verkondigen dat alleen door Hem mensen verzoend

kunnen worden met God de Vader. In één van Zijn bekendste uitspraken zei Jezus:

Ik ben de weg, de waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. (Johannes 14:6)

Aangezien de hele mensheid van nature slecht is, kan niemand uit eigen kracht tot God komen of het eeuwige leven verdienen. Daarom is Jezus onze enige weg tot verzoening met God. Hij heeft de weg naar de Vader vrijgemaakt, en er is één weg daarnaartoe: Jezus Christus.

Jezus' kruisiging en opstanding

De prijs voor die weg was zowel voor God de Vader als voor Jezus ontzettend hoog. De verzoening kon alleen tot stand komen als Jezus een aards leven zou leiden zonder te zondigen, en vervolgens zou sterven aan het kruis. Het kruis was een van de gruwelijkste martelwerktuigen uit het Romeinse Rijk, gebruikt voor de zwaarste misdadigers. Jezus wist ruim van tevoren wat Hem te wachten stond. Na het vieren van Pesach met Zijn discipelen ging Hij naar de hof van Gethsémané om te bidden tot God. Tijdens dat gebed werd de innerlijke strijd van Jezus zichtbaar. Hij ervoer diepe angst en vroeg of 'de beker' aan Hem voorbij mocht gaan. Lukas beschreef hoe heftig deze strijd was: Jezus zweette bloed van angst en verkeerde in doodsangst. Toch bad Hij uiteindelijk:

Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden. (Lukas 22:42)

Vervolgens werd Jezus gearresteerd, en Zijn volgelingen vluchtten van Hem weg. In Zijn moeilijkste uren was Hij helemaal alleen. Hij werd naar de Romeinse stadhouder Pilatus gebracht, waar Hij vals werd beschuldigd. Hoewel Jezus niets verkeerd had gedaan, werd Hij veroordeeld tot geseling en de dood aan het kruis.

Na de geseling moest Jezus Zijn eigen kruis dragen naar een heuvel buiten Jeruzalem: Golgotha. Op Zijn rug, die openlag van de zweepslagen, werd de dwarsbalk van het kruis gelegd. Met

bloedende wonden en diepe striemen liep Hij naar Golgotha. Hij was zó verzwakt dat Hij het kruis niet meer uit eigen kracht kon dragen. Daarom werd Simon van Cyrene gedwongen om het kruis over te nemen en Jezus te volgen.

Volledig uitgeput en lichamelijk kapot werd Jezus aan het kruis genageld. Daarna werd het kruis opgericht. Jezus, de Zoon van God, hing daar buiten de stad.

Omdat Zijn armen gespreid waren en Zijn voeten nauwelijks steun hadden, hing Jezus voorovergebogen, waardoor Hij geen adem kon halen. Elke ademhaling vergde een enorme inspanning: Hij moest zich met ondraaglijke pijn omhoogduwen langs het hout, wat zijn spieren en gewrichten verscheurde. Uiteindelijk gaf Hij de geest. En te bedenken dat Jezus op elk moment twaalf legioenen engelen kon oproepen om Hem te redden van het kruis. Maar Hij deed het niet. Uit liefde voor ons bleef Hij hangen, zodat Hij de relatie tussen God en mens kon herstellen.

De verlossing van de mens was voor God niet goedkoop. Hij gaf Zijn enige Zoon om de macht van de zonde te breken en onze plaats in te nemen. Jezus droeg onze zonde, zodat niemand verloren hoeft te gaan. Iedereen mag terugkeren naar God, door te geloven in Jezus. Herstel is voor iedereen mogelijk.

Na Zijn dood werd Jezus in een graf gelegd. Een grote steen werd voor de ingang gerold, het graf werd verzegeld en er werden soldaten geplaatst om het te bewaken, zodat niemand het lichaam kon stelen. Jezus leefde Zijn leven van de kribbe tot het graf. Hij had alles meegemaakt wat een mens kan meemaken, maar zondigde nooit. En omdat Jezus zonder zonde was, had de dood geen macht over Hem.

Het loon van de zonde is de dood. (...) (Romeinen 6:23)

De dood kon Jezus niet vasthouden. Door de kracht van Gods Geest stond Jezus op uit de dood! Na Zijn opstanding liet Hij Zich zien aan verschillende mensen, onder wie Maria en de discipelen, en zij zagen met eigen ogen dat Hij leefde.

Daarna voer Jezus op naar de hemel, opgenomen in de wolken, en nam Hij plaats aan de rechterhand van God de Vader, waar

Hij tot op de dag van vandaag is. Door de liefde van Jezus is de weg naar God de Vader volledig vrijgemaakt. Dankzij Hem kan de mens hersteld worden van alles wat door de zondeval verloren is gegaan. De volgende Bijbelteksten laten zien dat Jezus en God dit uit pure liefde voor ons hebben gedaan:

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. (Romeinen 5:8)

*Dit is Mijn (Jezus') gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals **Ik u liefgehad heb**. Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden. U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied. (Johannes 15:12-14)*

Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. (1 Johannes 3:1)

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

Wat is geloven?

Om gered te worden, moeten wij het evangelie van Jezus geloven. Wat is geloven? Geloven is één van de belangrijkste woorden in de Bijbel. Tijdens mijn voorbereiding voor dit hoofdstuk heb ik veel Bijbelteksten genoteerd die laten zien dat geloven cruciaal is om gered en gerechtvaardigd te worden. Als ik alles opsom, kom ik al op tientallen teksten vanuit het Nieuwe Testament. Geloven is geen vrijblijvende keuze. Wie niet gelooft, zal niet wedergeboren worden en mist het eeuwige leven met God.

Wat is geloven dan precies? Gelukkig geeft de Bijbel zelf een definitie:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet. (Hebreeën 11:1)

Geloven is nu

In de eerste plaats is geloven iets wat je nu doet. Sommige mensen zeggen: “Ik wacht nog met kiezen voor Jezus. Ik ben nog jong; kiezen kan later ook nog.” Maar dat is geen geloof. Geloven is nu. Als je denkt: Ik kies later voor Jezus, dan heb je nu nog geen keuze gemaakt. Als je onverwachts zou sterven, dan heb je het eeuwige leven gemist, ben je niet gerechtvaardigd en zijn je zonden niet vergeven. Wanneer we spreken over geloven, spreken we over het heden. We mogen niet koppig zijn; we moeten nu geloven.

Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet. (Hebreeën 3:15)

Kan ik dan zomaar beginnen met geloven? Moet ik niet eerst wachten op God? Is het echt Zijn timing dat ik vandaag tot geloof kom en niet pas volgend jaar?

*Want Hij zegt: In de tijd van het welbehagen heb Ik U verhoord, en op de dag van het heil heb Ik U geholpen. Zie, **nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!** (2 Korinthe 6:2)*

Nee, als je nog niet tot geloof bent gekomen in Jezus Christus, dan is nu het moment van Gods goedheid en trouw. Nu is het moment waarop God jou wil redden en zalig maken. Het is niet de bedoeling dat je het besluit uitstelt tot in de toekomst; het is de bedoeling dat je nu gelooft.

Geloven is een vaste grond

In de tweede plaats is het geloof “een vaste grond”. Geloven is een zekerheid en dit wordt ook wel geloofszekerheid genoemd. Toch worstelen veel lieve broeders en zusters hiermee. Ze zeggen: “Ik geloof wel, maar het is toch afwachten wat God tijdens het oordeel zal beslissen.” Nee, dat is niet wat de Bijbel ons leert. Wij mogen nu al geloven dat God ons rechtvaardig heeft gemaakt. De Bijbel belooft ons dat, wanneer wij geloven, God ons gered heeft en ons eeuwig leven heeft gegeven. Dit is ontzettend belangrijk om te weten. De Bijbel noemt dit niet slechts één keer, maar benadrukt dit keer op

keer. Als je in Jezus Christus gelooft, hoef je nooit te twijfelen aan je redding. God heeft het beloofd en Hij liegt niet.

Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal veroemd worden. (Markus 16:16)

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; (Johannes 1:12)

opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:15-18)

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem. (Johannes 3:36)

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de veroemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven. (Johannes 5:24)

En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. (Johannes 6:40)

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven. (Johannes 6:47)

Maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam. (Johannes 20:31)

Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. (Romeinen 10:9)

Wanneer je gelooft in Jezus Christus, mag je zeker weten dat je gered bent. Je hoeft niet te twijfelen. Als God iets belooft in Zijn Woord, dan komt Hij die belofte na. Het is onmogelijk dat God liegt. God wil niet dat wij voor altijd twijfelen over onze redding, God wil dat wij geloofs zekerheid hebben. Bovendien wil God niets liever dan dat zoveel mogelijk mensen tot geloof komen. Het is niet Gods verlangen om mensen naar de hel te sturen. Integendeel: God wil iedereen redden en verlangt ernaar dat iedereen in Jezus gelooft.

Wanneer wij geloven en met zekerheid zeggen: “Dankzij Jezus, Zijn genade en het geloof, heb ik het eeuwige leven ontvangen,” dan is God niet boos. Hij zegt dan niet: “Wacht even, Ik ben soeverein. Misschien wil Ik jou helemaal niet in de hemel hebben.” Nee, wanneer wij tot geloof komen zijn wij gered, en zijn God en de hemel verheugd over onze beslissing.

Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert. (Lukas 15:10)

Het is dus belangrijk dat wij nu geloven, en dat wij zeker weten dat God ons gered en zalig gemaakt heeft. Wij hoeven niet te twijfelen; wij mogen dit met volle overtuiging geloven.

Geloven is een vaste grond van onze hoop

In de derde plaats is geloven “een vaste grond van de dingen die men hoopt”. Hopen en geloven zijn twee verschillende begrippen. We zagen al dat geloven een zekerheid is. Hopen gaat vooraf aan geloven. Wanneer je het evangelie hebt gehoord en je hoort dat Jezus zonden vergeeft en dat Hij de weg heeft bereid zodat de mens eeuwig gered kan worden, dan kun je denken: “Ik hoop dat dit ook voor mij is.” Je

hoort het goede nieuws, maar je twijfelt of dit ook op jou van toepassing is, of dat Gods evangelie ook werkelijk voor jou geldt. Je hoopt dat Jezus ook voor jouw zonden aan het kruis is gegaan en is opgestaan uit de dood. Maar op het moment dat je hoort: “Jezus is ook voor jou gestorven en ook voor jou opgestaan. En als je in Jezus gelooft, word je gered,” dan verandert die hoop in geloof. Eerst hoopte je dat God jou zou aannemen, maar nu weet je dat God jou heeft aangenomen, omdat je in Jezus gelooft. Je bent gaan geloven in de hoop die je eerst had.

Veel mensen blijven hangen in hoop, maar komen nooit tot geloof. Wanneer je hen vraagt: “Ga jij naar de hemel?” zeggen ze: “Ik hoop van wel.” Maar hopen brengt je niet in de hemel. Hopen vergeeft je zonden niet, en hopen zorgt er niet voor dat je wedergeboren wordt. Hoop is slechts een opstap naar geloof.

Wanneer iemand zegt: “Ik hoop dat ik na mijn sterven bij God in de hemel mag komen,” dan erkent die persoon dat er een hemel is en dat God bestaat. Die persoon is al verder dan iemand die denkt dat er na de dood niets meer is. Maar hopen alleen is niet genoeg. Die persoon komt niet in de hemel alleen omdat hij weet dat er een hemel is of dat God bestaat. Geloven in het bestaan van God is een begin, maar het zorgt er nog niet voor dat je eeuwig gered bent. De duivel en de demonen geloven ook dat God bestaat. Zij weten het zeker. In het begin van het boek Job lezen we zelfs dat de duivel gesprekken had met God over het leven van Job. De duivel sprak met God en had Hem vaak gezien. Hij weet dus dat God bestaat, maar dat betekent niet dat hij gered is of dat hij de eeuwigheid met God zal doorbrengen.

U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen. (Jakobus 2:19)

Wanneer mensen zeggen: “Ik hoop dat ik in de hemel kom,” dan is dat niet voldoende. Ze moeten niet alleen hopen, maar geloven in die hoop. Waar mensen precies in moeten geloven om gered te worden, zullen we in de volgende paragraaf bestuderen.

Geloven is een bewijs

In de vierde plaats is geloven “een bewijs van de zaken die men niet ziet”. Wanneer je in Jezus gelooft, ontvang je geen zichtbaar of tastbaar bewijs waarmee je met eigen ogen kunt zien dat je naar de hemel gaat. Er valt geen ticket uit de hemel, je uiterlijk verandert niet, en er vinden geen natuurlijke gebeurtenissen plaats die bewijzen dat je gered bent. Wat is dan onze zekerheid dat wij naar de hemel gaan? Ons geloof is het bewijs. Ik weet zeker dat ik naar de hemel ga, omdat ik geloof in Jezus Christus. Ook Paulus benadrukte dat wij niet leven op basis van wat wij zien, maar op basis van geloof.

Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere, want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen. (2 Korinthe 5:6-7)

Wanneer wij tot geloof zijn gekomen, mogen we weten dat ons echte thuis in de hemel is en dat de aarde niet ons thuis is. We zijn vreemdelingen op aarde. Op dit moment is dat niet zichtbaar. Je kunt niet zeggen: “Dit weekend ga ik even in mijn hemelse woning verblijven, en maandag kom ik weer terug op aarde.” Nee, we hebben geen zichtbare bewijzen dat we gered zijn of dat er een plaats voor ons wordt voorbereid in de hemel.

Maar we hebben wel ons geloof als bewijs. Door geloof weten wij dat God een plaats voor ons gereedmaakt, en dat wij werkelijk gered zijn. Ons geloof is het bewijs van wat we nog niet met onze ogen kunnen zien. Toch weten we zeker dat het waar is, omdat God het heeft beloofd.

Laten we dit vergelijken met een aards voorbeeld. Stel dat je naar de snackbar gaat en je bestelling doorgeeft aan de medewerker. Je zegt dat je één portie patat en een hamburger wilt. De medewerker voert dit in de computer in, je betaalt, en in ruil daarvoor krijg je een bonnetje. Maar op dat moment ontvang je nog niet direct je patat en hamburger. De medewerker moet dit eerst klaarmaken, en pas daarna kun je met het bonnetje je bestelling ophalen.

Als we dit vergelijken met ons eeuwige, hemelse leven, dan is geloof als dat bonnetje. Wanneer je tot geloof komt, ga je niet direct naar de hemel. Afhankelijk van je leeftijd en wanneer Jezus

terugkomt, kan het nog tientallen jaren duren voordat dat moment aanbreekt. Toch weet je zeker dat je later in de hemel zult komen. Waarom? Omdat je geloof als bewijs dient, net als het bonnetje. Je geloof in God is het bewijs en zekerheid dat er een plaats voor jou gereedgemaakt is.

(...) Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, en verkrijgt u het einddoel van uw geloof, namelijk de zaligheid van uw zielen. (1 Petrus 1:8-9)

Wanneer wij blijven volharden in het geloof, zal het bonnetje uiteindelijk ‘ingewisseld’ worden voor onze hemelse woning bij God. Nu al mogen wij ons verheugen over deze heerlijke toekomst.

Geloven is een besluit dat je nu neemt (of al hebt genomen), het is de zekerheid dat je ontvangt wat God heeft beloofd en waar je op hoopt, en het is het bewijs dat je daadwerkelijk bent gered.

Geloven is vertrouwen

Als laatste is geloven ook: vertrouwen. Je vertrouwt op God. Je vertrouwt erop dat het werk van Jezus Christus genoeg was om jou te redden van de eeuwige dood. Je vertrouwt je hele leven aan Hem toe. Vaak hoor je iemand die tot geloof is gekomen zeggen: “Ik heb mijn leven aan Jezus gegeven.” Dat is prachtig. Maar als jij jouw leven aan Jezus hebt gegeven, betekent dat ook dat je niet langer van jezelf bent. Je behoort nu aan Jezus toe.

Wanneer je in geloof zegt: “Ik heb mijn leven aan Jezus gegeven,” dan geef je daarmee aan dat je jouw volledige vertrouwen in Hem hebt gesteld. Je vertrouwt erop dat Jezus jouw leven beter leidt dan jij zelf ooit zou kunnen. Betekent dit dat je voortaan als een robot achter Jezus aanloopt? Nee, je mag nog steeds zelf beslissingen nemen. Soms zullen die beslissingen zelfs tegen Gods Woord ingaan. Jezus zal je niet tegenhouden wanneer je iets verkeerd wilt doen. Hij is geen dictator die jouw wil onderdrukt.

Maar als je Jezus echt vertrouwt, dan luister je naar Zijn stem en Zijn geboden. Je weet namelijk dat Hij beter weet wat goed voor je is dan jijzelf. Je vertrouwt Hem, zelfs wanneer je de uitkomst nog niet ziet.

Stel, je wilt trouwen. Je hebt een leuke partner gevonden om mee te trouwen, maar steeds ervaar je onrust in je geest. Jezus laat je keer op keer merken dat dit niet de partner is met wie je jouw leven moet delen. Je kunt dat gevoel negeren en toch trouwen. Vervolgens ontdek je dat deze persoon toch niet bij je past. Je kunt ook luisteren naar Jezus en besluiten om niet te trouwen. En een jaar later ontmoet je de partner die echt bij je past. De keuze ligt bij jou. Vertrouw je op Jezus en Zijn leiding, ook al doet dat nu pijn en zie je nog geen andere uitweg? Of kies je voor je eigen wil?

Elke dag geloven en vertrouwen

Zie je dat geloven geen eenmalig besluit is? Elke dag moeten wij geloven in Jezus, en elke dag mogen wij op Hem vertrouwen. Geloven en vertrouwen op Jezus mogen onze levensstijl worden.

Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven. (Romeinen 1:17)

Uit het geloof zullen wij leven. Dit begint op dag één, wanneer wij zeggen: “Jezus, ik geloof in U. Ik vertrouw erop dat U voor mij bent gestorven en bent opgestaan. Ik geloof dat U al mijn zonden hebt vergeven en dat ik een kind van U ben geworden.”

Wanneer we beseffen dat geloven in God ook inhoudt dat we Hem vertrouwen, dan is het logisch dat God dit van ons vraagt. God wil namelijk een relatie met ons aangaan. En zoals een aardse relatie gebaseerd is op vertrouwen, zo werkt het ook met God.

Stel dat je met iemand hebt afgesproken om samen te gaan eten in een restaurant. Je vertrouwt erop dat diegene komt opdagen. Maar als hij meerdere keren niet komt opdagen en jij telkens alleen zit, dan verdwijnt het vertrouwen. De volgende keer dat hij je uitnodigt, wijs je het af. Je vertrouwt hem niet meer, hij is zijn geloofwaardigheid verloren.

Wij mogen op God vertrouwen, en God verlangt ernaar dat wij Hem in alles volledig vertrouwen.

Vertrouw op de HEERE met heel je hart. (...) (Spreuken 3:5)

Geloven is een enorm belangrijk Bijbels begrip. Zonder geloof en vertrouwen is het onmogelijk om gered te worden. Geloven is geen eenmalig moment uit het verleden; geloven hoort onze levensstijl te zijn. In geloof en vertrouwen mogen wij dagelijks een relatie met God aangaan.

Wat moet je geloven

Nu we hebben gezien wat geloven is, is het belangrijk om te weten wat je moet geloven. Zoals we al opmerkten, zijn er verschillende religies en geloofsovertuigingen en iedereen gelooft iets. De vraag is: wat moet je geloven om gered te worden?

Jezus Christus

In de eerste plaats moet je geloven in de Heere Jezus Christus.

*Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dit is het werk van God: **dat u gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft.** (Johannes 6:29)*

*En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie **in Mij gelooft**, zal nooit meer dorst hebben. (Johannes 6:35)*

*Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; **wie in Mij gelooft, zal leven**, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Geloof u dat? (Johannes 11:25-26)*

Het is belangrijk om in Jezus Christus te geloven. Je moet geloven dat Jezus werkelijk op aarde heeft geleefd. Tijdens Zijn leven op aarde vonden er enkele belangrijke gebeurtenissen plaats die je moet geloven om gered te worden. Hieronder benoemen we die punten, samen met bijbehorende Bijbelteksten.

Jezus is gekomen vanuit God

Ten eerste moet je geloven dat Jezus Christus vanuit God is gekomen en naar de aarde is gezonden. Eén Persoon van de Drie-eenheid

verliet Zijn hemelse heerlijkheid en werd mens op aarde. Dit is een fundamenteel onderdeel van het geloof tot redding.

*want de Vader Zelf heeft u lief, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt **geloofd dat Ik van God ben uitgegaan**. Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weer en ga heen naar de Vader.* (Johannes 16:27-28)

Jezus nu riep en zei: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij maar in Hem Die Mij gezonden heeft. En wie Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft. (Johannes 12:44-45)

*Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben **daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt**.* (Johannes 17:8)

Jezus is gestuurd door God de Vader. Dat laat niet alleen zien waar Jezus vandaan kwam, namelijk vanuit God in de hemel, maar ook waarom Hij kwam. Jezus had een bijzonder doel te vervullen op aarde, en dat doel kwam rechtstreeks van God.

*(...) want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen, juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat **de Vader Mij gezonden heeft**. En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. (...) En Zijn woord hebt u niet blijvend in u, omdat u **Hem niet gelooft Die Hij gezonden heeft**.* (Johannes 5:36-38)

Jezus sprak deze woorden tot Joden die weigerden in Hem te geloven. Hij verweet hen dat zij Hem niet erkenden als Degene die uitgegaan was van God de Vader.

Maria ontving Hem door de bevruchting van de Heilige Geest. Dat betekent dat Jezus ook letterlijk “uit God geboren” is. Toen Hij op aarde kwam, was Hij zowel volledig mens als volledig God.

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.
(Kolossenzen 2:9)

Jezus is de Zoon van God

Het tweede wat wij moeten geloven, is dat Jezus de Zoon van God is. Laten we beginnen met het verhaal van Filippus en de kamerheer. Filippus verkondigde het evangelie, en vervolgens vroeg de kamerheer of hij zich mocht laten dopen. Filippus antwoordde als volgt:

*(...) Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.***
(Handelingen 8:37)

Op basis van dit geloof mocht de kamerheer zich laten dopen. Het is dus van groot belang om te geloven dat Jezus de Zoon van God is.

Johannes beschreef in zijn evangelie verschillende wonderen die Jezus deed. Hij schreef dit met een speciaal doel:

*maar deze zijn beschreven, opdat u **gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God**, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.* (Johannes 20:31)

Ook Johannes de Doper getuigde hiervan:

En ik heb gezien en getuigd dat Hij de Zoon van God is. (Johannes 1:34)

Jezus is de Christus en Messias

Het is niet alleen belangrijk om te geloven dat Jezus de Zoon van God is, maar ook dat Hij de Christus en de Messias is. Dit is het derde wat wij moeten geloven.

Wat betekent het eigenlijk dat Jezus “de Christus” is? Het woord “Christus” betekent “Gezalfde”. Jezus werd door God Zelf aangewezen als Zijn Gezalfde. In het Oude Testament werden koningen, profeten en priesters gezalfd. Jezus werd gezalfd als de ultieme Koning, Profeet en Hogepriester van God. Als de Gezalfde

kwam Hij om het evangelie te verkondigen en te demonstreren door Zijn daden.

De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen wie gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken. (Lukas 4:18-19)

Een belangrijke taak die Jezus als de Christus moest vervullen, was om ons te bevrijden van de macht van de zonde.

En zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. (Mattheüs 1:21)

Wanneer we spreken over de Christus of de Messias, dan bedoelen we dat Jezus de Gezalfde is die door God is gezonden. Jezus is Degene die ons verlost, bevrijdt, en de relatie tussen God en mensen heeft hersteld.

Het is van groot belang om te geloven dat Jezus als de Messias de enige weg is tot God de Vader. Al in het Oude Testament hebben de profeten vaak over Hem geprofeteerd en gezegd dat Hij zou komen om ons te redden van onze zonden.

Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam. (Handelingen 10:43)

De Bijbel benadrukt keer op keer dat wij in Jezus **Christus** moeten geloven om gered te worden:

Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft Die geboren deed worden, heeft ook lief wie uit Hem geboren is. (1 Johannes 5:1)

*En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus **Christus** en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. (Handelingen 16:31)*

*(...) Hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in **Christus** Jezus. (Handelingen 19:4)*

*Weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus **Christus**. En ook wij zijn in **Christus** Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van **Christus** en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd. (Galaten 2:16)*

Het geloven dat Jezus de, door God gezonden, Christus en Messias is, is cruciaal voor onze redding.

Jezus is gekruisigd en opgestaan uit de dood

Het vierde wat belangrijk is om te geloven, is dat Jezus voor onze zonden is gekruisigd en daarna is opgestaan uit de dood.

We moeten niet alleen geloven dat Jezus gekruisigd werd en stierf, want dat geloofde iedereen in Jeruzalem en de omliggende gebieden in de tijd van Jezus. Toen Jezus stierf, was dat het gesprek van de dag. Dat blijkt duidelijk uit het verhaal van de twee discipelen die na de opstanding van Jezus op weg waren naar Emmaüs. Onderweg spraken ze met elkaar over alles wat er met Jezus was gebeurd. Plotseling verscheen Jezus aan hen, maar zij herkenden Hem niet. Jezus vroeg waar ze over spraken, en deed alsof Hij niet wist wat er gebeurd was. Ze antwoordden:

Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn? En Hij zei tegen hen: Welke dan? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk; en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben. (Lukas 24:18-20)

Iedereen wist wie Jezus was en iedereen wist dat Hij gekruisigd was. In die tijd zou niemand het bestaan van Jezus betwijfeld hebben. Zelfs mensen die geen volgelingen van Jezus waren, erkenden dat Hij werkelijk had geleefd. Dit is vergelijkbaar met iemand die vandaag beweert dat een net overleden wereldleider nooit heeft bestaan. Zo'n uitspraak zou niemand serieus nemen. Daarom is geloven in het bestaan van Jezus, en zelfs in Zijn kruisiging, op zichzelf niet genoeg. Je moet ook geloven dat Jezus stierf voor jouw zonden, en dat Hij is opgestaan uit de dood, en zo de macht van de zonde en dood heeft overwonnen. Je moet geloven dat Jezus Christus verlossing heeft gebracht, en dat iedereen die in Hem gelooft gered is.

*maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk **die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft**, Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.* (Romeinen 4:24-25)

En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. (1 Korinthe 15:17-21)

*Want als wij **geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is**, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.* (1 Thessalonicenzen 4:14)

Het bloed van Jezus

Ten vijfde mogen wij geloven in het bloed van Jezus. We geloven dat het bloed dat Jezus aan het kruis vergoot, ons verlossing heeft gebracht van onze zonden. Door Zijn bloed zijn wij gereinigd, geheilgd en is de relatie tussen God en ons hersteld.

*Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door **het geloof in Zijn bloed**. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege het voorbijgaan aan de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt degene die uit het geloof in Jezus is. (Romeinen 3:25-26)*

In het Oude Testament lezen we over de offers die de Israëlieten moesten brengen. Deze offers hadden als doel vergeving te brengen tussen God en de zondaar. Maar ze waren slechts een voorafschaduw van het volmaakte offer dat Jezus zou brengen. Zoals het bloed van dieren tijdelijke vergeving bracht voor de Israëlieten, zo brengt het bloed van Jezus Christus een volledige en eeuwige verzoening en vergeving voor allen die geloven. Jezus gaf Zijn eigen bloed om ons te verlossen.

*Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. **Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt.** (Leviticus 17:11)*

*In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met **het kostbaar bloed van Christus**, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. (1 Petrus 1:18-19)*

*God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij **gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed**, door Hem behouden worden van de toorn. (Romeinen 5:8-9)*

*In Hem hebben wij de verlossing, **door Zijn bloed**, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade. (Efeze 1:7)*

Het bloed dat gevloeid heeft, betaalde de prijs voor onze rechtvaardigheid.

Zoals je hebt gezien, is het cruciaal om in Jezus Christus te geloven. Er is één weg tot God de Vader en tot de hemel. Er is één weg om gered te worden, en er is één naam die ons zalig maakt.

Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. (Johannes 14:6)

Wanneer je in Jezus Christus gelooft, gelooft dat Hij door God naar deze aarde is gezonden, dat Hij de enige Weg en de Messias is en dat Hij jouw zonden gedragen heeft aan het kruis en is opgestaan uit de dood, dan zul je gered worden.

Gered door genade

Tot slot hoort ons geloof altijd gericht te zijn op Jezus. We worden niet gered door onze eigen goede werken of inspanningen. We worden gered door geloof in Jezus Christus en door genade, niet door verdienste.

Weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd. (Galaten 2:16)

Je kunt jouw plek in de hemel niet verdienen. Je kunt ook de wedergeboorte niet ontvangen door goede daden te doen of te stoppen met bepaalde zonden. Alleen door het geloof in Jezus worden wij gered. Iedereen heeft gezondigd, en zonder God gaat iedereen verloren. Maar doordat Jezus naar de aarde is gekomen, is er één weg tot verzoening met God de Vader: door te geloven in Jezus Christus.

De belijdenis van het geloof

Het is enorm belangrijk om niet alleen in je hart te geloven, maar dit ook met je mond te belijden. Je moet hoorbaar maken dat je bij Jezus Christus hoort en in Hem gelooft.

Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. (Romeinen 10:9-10)

Wanneer je een keuze maakt, moet je dit altijd kenbaar maken. Stel dat je besluit een opleiding te volgen: dan moet je een formulier invullen en ondertekenen. Pas dan wordt jouw keuze officieel. Wanneer je in je hart besluit rechten te gaan studeren, maar je meldt je nergens aan, dan word je op de eerste schooldag gewoon naar huis gestuurd. Niemand weet namelijk dat jij die opleiding wilt volgen, er is geen rekening met je gehouden. Je kunt zo'n keuze niet in stilte maken zonder dat ooit naar buiten te brengen.

Hetzelfde geldt voor de keuze om Jezus te volgen. Dit is niet iets wat alleen in je hart plaatsvindt. Je hoort dit uit te spreken en kenbaar te maken.

Maar, zeg je misschien, "God kijkt toch naar mijn hart?" Dat klopt. God ziet het geloof in jouw hart. Maar Hij roept je ook op om je geloof te belijden tegenover anderen. Wanneer je ervoor kiest om je geloof niet te belijden, zal Jezus jouw naam ook niet belijden voor de Vader.

Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar wie Mij verloochen en zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. (Mattheüs 10:32-33)

Jouw geloof belijden is dus erg belangrijk. Je kunt je geloof niet verborgen houden. Wanneer mensen je vragen of je bij Jezus hoort, kun je niet antwoorden met: "nee." Je hoort Jezus te belijden en je hoort je niet te schamen voor de keuze die je hebt gemaakt.

Daarnaast kun je pas echt oprecht geloven wanneer je het ook uitspreekt. Stel dat ik in mijn hart denk dat ik goed Spaans spreek. Niemand weet dit, en niemand zal mij daarin testen. Ik kom niet in situaties terecht waarin ik verplicht Spaans moet spreken, want iedereen gaat ervan uit dat ik het niet kan. Maar zodra ik met mijn mond zeg: “Ik kan vloeiend Spaans spreken,” dan heeft dat gevolgen. Mijn werkgever zal bijvoorbeeld naar mij toekomen als hij een Spaanse klant heeft. Als ik daadwerkelijk goed Spaans spreek, is dat geen enkel probleem. Ik help de klant graag. Maar als ik in werkelijkheid geen woord Spaans spreek, dan heb ik een groot probleem.

Wanneer je iets uitspreekt met je mond, weet je dat het meer gevolgen heeft dan wanneer je het alleen in je hart of verstand houdt. Jezus wil niet dat wij verborgen christenen zijn. Hij wil dat wij publiekelijk uitkomen voor ons geloof.

Als je alleen in je hart gelooft, kost het je niets. Je wekt geen aanstoot en mensen zullen je er niet op aanspreken. Maar als je zegt: “Ik geloof in Jezus Christus,” dan heeft dat gevolgen. Mensen gaan vragen stellen, of maken je misschien belachelijk. Maar jij hebt besloten dat Jezus jou meer waard is dan de meningen van de mensen om je heen. Daarom is het belangrijk om Jezus als Heer te belijden.

Jezus wil geen verborgen relatie met jou. Hij wil niet dat je alleen in het geheim met Hem optrekt, omdat je bang bent voor de reacties van je vrienden of familie. Stel dat je aan het daten bent met iemand, en je wilt niet dat zij jouw familie of vrienden ontmoet omdat je je voor haar schaamt. Hoe zou dat voor haar voelen? Waarschijnlijk zou ze niet eens met je willen trouwen. Ze wil juist dat je trots op haar bent, dat ze een belangrijke rol mag spelen in jouw leven en in het leven van de mensen om je heen. Ze wil niet weggestopt worden. Zo wil Jezus ook niet weggestopt worden. Hij verlangt eraan dat jij Hem openlijk erkent.

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard. (Mattheüs 10:37)

Het is belangrijk om aan iedereen kenbaar te maken dat Jezus de belangrijkste Persoon in jouw leven is. Dit doe je door te belijden dat Jezus jouw Heer, Koning en Verlosser is.

Zonder geloof word je niet gered

Geloven is belangrijk, en zonder geloof is het onmogelijk om gered te worden. De Bijbel zegt niet: “Zonder geloof is het moeilijk om gered te worden.” Nee, de Bijbel zegt dat het onmogelijk is. Als wij niet geloven, zijn wij niet gered.

Ik heb u dan gezegd dat u in uw zonden zult sterven, want als u niet gelooft dat Ik het ben, zult u in uw zonden sterven. (Johannes 8:24)

Er is geen tussenweg mogelijk, de Bijbel is hierin heel duidelijk. Wie gelooft, is gered. Wie niet gelooft, is niet gered. Dat zien we ook terug in de volgende Bijbelteksten:

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:18)

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. (1 Johannes 5:12)

Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld. (Marcus 16:16, NBV21)

Tientallen Bijbelteksten laten zien dat wie gelooft, gered is. Er zijn ook teksten die het tegenovergestelde benadrukken: wie niet gelooft, is niet gered. Dit maakt geloof tot een belangrijke eerste stap in het proces van de wedergeboorte. Geloof gaat vooraf aan de drie volgende stappen. Neem bijvoorbeeld de waterdoop: het heeft geen enkele zin je te laten dopen als je niet gelooft in Jezus Christus. Ook de andere stappen van wedergeboorte ontvangen wij door geloof en zetten wij omdat wij geloven. De reden dat jij je bekeert, je laat dopen en vervuld wordt met de Heilige Geest, is omdat je gelooft in Jezus Christus.

Het evangelie van God is de krachtigste boodschap van het universum. Maar het evangelie kan alleen voor jou werken als jij het gelooft.

Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. (Romeinen 1:16)

H5 DE BEKERING

Nu we hebben gezien dat we moeten geloven in Jezus Christus, is het tijd voor de volgende stap: bekering. Wanneer je gelooft in Jezus, kun je twee dingen doen. Het eerste is dat je naar Jezus toe gaat en besluit Hem te volgen. Het tweede is dat je wel gelooft dat Jezus leeft en het evangelie waar is, maar toch besluit om Hem te negeren en in je eigen zonden te blijven leven.

Wat is het verschil tussen deze twee keuzes? De mensen uit de eerste groep hebben zich bekeerd. De mensen uit de tweede groep willen niets weten van bekering. Zij weten dat Jezus leeft, maar vinden hun eigen verlangens belangrijker. Of ze zijn zo druk met hun eigen leven, dat ze geen ruimte willen maken voor Jezus en het geloof. Hun geloof wordt verstikt door alle zorgen en verleidingen van het dagelijks leven.

En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort; maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. (Mattheüs 13:22)

In dit hoofdstuk gaan we bestuderen wat bekering is, waarom bekering belangrijk is en waarvan we ons moeten bekeren.

Wat is bekeren?

Bekeren is een bekend woord in de Bijbel en ook in de kerk wordt het vaak gebruikt. Stel dat iemand je vraagt: “Wat is bekeren?” of “Waarom moet ik mij bekeren?”, kun jij dan een duidelijk antwoord geven, ondersteund met Bijbelteksten?

Bekeren is een werkwoord. Dat betekent dat er van jou verwacht wordt dat je iets doet en dat je in actie komt. We zullen zien dat God ons helpt om ons te bekeren en ons ook het verlangen geeft om ons te bekeren. Maar tegelijkertijd is het iets wat wij zelf moeten doen. God kan ons niet dwingen tot bekering als wij daar zelf niet voor kiezen. We moeten actief betrokken zijn bij ons bekeringsproces en zelf bewuste keuzes maken in ons leven.

Griekse betekenis van bekeren

Om een goede definitie van bekering te geven, is het waardevol om naar de oorspronkelijke Griekse betekenis te kijken. Wat betekent “bekeran” in het Grieks, en waar werd dit woord nog meer voor gebruikt?

Het Griekse woord voor “bekeran” is “metanoēō”. Dit betekent: “berouw hebben”, “zich bekeran”, of letterlijk: “van gedachten veranderen”. Deze vertaling is veelzeggend, want het laat twee belangrijke aspecten van bekering zien.

Het eerste is **het veranderen van je denken**. Stel: iemand ging vroeger met verschillende partners naar bed. Hij dacht dat dit normaal was en zag er geen kwaad in. Maar dan komt hij tot bekering: zijn denken verandert. Waar hij eerst dacht dat het niet erg was, beseft hij nu dat het verkeerd is. Hij wil ermee stoppen. Wanneer zijn gedachten veranderd zijn en hij zich heeft bekeerd, ontstaat er iets bijzonders: **berouw**. Hij voelt spijt over hoe hij heeft geleefd en wat hij allemaal verkeerd heeft gedaan. Paulus beschreef dit als volgt in zijn brief aan de Korinthiërs:

*Nu verblijft ik mij, niet omdat u bedroefd bent geweest, maar omdat u **bedroefd bent geweest tot bekering**. Want u bent bedroefd geweest overeenkomstig de wil van God (...). (2 Korinthe 7:9)*

Paulus gebruikte de term “bedroefd tot bekering”. Er is een bedroefdheid, of een berouw, dat van God komt. Wanneer we ons leven vanuit Gods perspectief bekijken, worden we bedroefd over de verkeerde keuzes die we hebben gemaakt. Deze bedroefdheid opent de deur naar echte bekering. Aan de hand van het Griekse woord metanoēō zien we twee prachtige onderdelen van bekering die hand in hand gaan: het veranderen van je gedachten en berouw.

Wanneer jij je bekeert, verander je je denken en neem je een wilsbesluit. Eerst was je gericht op de zonde en op jezelf, maar nu is er een omkeer in je denken gekomen. Je wilt niet langer gericht zijn op de zonde en op je eigen verlangens, maar op heiligheid, op Jezus, en je wilt je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt. Doordat je nu anders denkt, komt er berouw. Je beseft dat je in het verleden verkeerde keuzes hebt gemaakt. Dat doet pijn en je hebt er spijt van.

Deze keuzes geven je verdriet en als je de tijd kon terugdraaien, zou je het nooit meer zo hebben gedaan.

Berouw kan samen gaan met veel emoties, maar het is belangrijk om te begrijpen dat berouw alleen, nog geen bekering is. Je moet ook een wilsbesluit nemen om je denken te veranderen en om voortaan anders te leven. Veel mensen hebben berouw over hun keuzes, maar veranderen er niets aan. Ze keren zich er niet van af. Dat is geen bekering.

Laten we een voorbeeld bekijken: Een vrouw en een man wonen samen zonder getrouwd te zijn. Op een gegeven moment beseffen ze dat dit niet is zoals God het bedoeld heeft en ze krijgen berouw. Nu hebben ze twee keuzes:

1. Ze negeren hun berouw, blijven ongetrouwd samenwonen, en er verandert niets.
2. Ze nemen een besluit: ze plannen een trouwdatum en leven tot die tijd in onthouding.

In het eerste geval was er alleen berouw, maar dat leidde niet tot bekering. In het tweede geval was er niet alleen berouw, maar ook een verandering van denken en handelen. Dat is echte bekering. Het is belangrijk om ons te bekeren en onze gedachten te vernieuwen. Dit wordt prachtig verwoord in Ezechiël, waar God het volk Israël oproept tot bekering:

*Volk van Israël, Ik zal ieder van jullie beoordelen naar de weg die hij gaat! – spreekt God, de HEER. Kom tot inkeer; bega geen misdaden meer, anders brengen die jullie ten val. **Breek met het zondige leven dat jullie hebben geleid, en vernieuw je hart en je geest.** Want waarom zouden jullie sterven, volk van Israël? De dood van een mens geeft Me geen vreugde – spreekt God, de HEER. Kom tot inkeer en leef! (Ezechiël 18:30-32, NBV21)*

Hebreeuwse betekenis van bekeren

Dit brengt ons bij een ander belangrijk woord voor bekering: het Hebreeuwse woord “šûb”. Dit betekent: “omdraaien”, “omkeren” of “terugkeren”. Bij het Griekse woord metanoëō zagen we vooral wat er inwendig bij een mens gebeurt: zijn denken verandert, zijn wil verandert, en hij krijgt berouw. Het Hebreeuwse woord šûb richt zich

meer op de uitwendige kant van bekering: dit zijn de zichtbare daden van een persoon. Je kunt aan iemands keuzes en gedrag zien dat hij zich heeft bekeerd.

De tekst uit Ezechiël is hiervan een prachtig voorbeeld, omdat hierin zowel het inwendige als het uitwendige onderdeel van bekering naar voren komt. Israël moest breken met hun zondige levensstijl (de uitwendige kant), door hun hart en geest te vernieuwen (de inwendige kant). Zie je hoe deze twee onderdelen bij elkaar horen? Echte bekering is nooit alleen innerlijk of alleen uiterlijk, echte bekering moet zowel innerlijk als uiterlijk zijn. Laten we daarom kijken naar twee gevaren die kunnen ontstaan bij bekering:

1. Inwendige bekering zonder uitwendige verandering
2. Uitwendige bekering zonder inwendige verandering

Gevaar 1: alleen innerlijk bekeerd

Het eerste gevaar is wanneer mensen zeggen dat ze zich innerlijk hebben bekeerd, maar er niets van te zien is in hun gedrag. Ik bedoel hier niet mensen die nog groeien in heiligheid of onderweg zijn. Ik bedoel mensen die denken dat ze zich hebben bekeerd, maar bij wie er geen zichtbaar verschil is tussen hun leven voor en na de bekering. Hun daden zijn hetzelfde gebleven, en er zijn geen goede vruchten te zien. De Bijbel waarschuwt deze mensen heel duidelijk:

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (...) Elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. (Mattheüs 3:8-10)

De volgende Bijbeltekst spreekt ook over bekering. Het is namelijk belangrijk dat we de wil van God de Vader doen, dat is een teken van oprechte bekering:

Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. (Mattheüs 7:19-21)

Het is onmogelijk dat iemand zich echt bekeerd heeft en zijn leven helemaal niet veranderd is. Wanneer je je hebt bekeerd, hoort dat zichtbaar te zijn aan de vruchten in je leven.

Natuurlijk is bekering vaak een proces. Het kan tijd kosten, maar als je oprecht bent in je bekering, zul je steeds meer op Jezus gaan lijken. Net zoals aardse vruchten tijd nodig hebben om te groeien, zo zullen ook wij groeien in ons karakter en levensstijl. Maar als iemand zegt dat hij zich heeft bekeerd en er gaan jaren voorbij zonder enige zichtbare verandering, dan is er iets misgegaan. De bekering was dan niet oprecht.

Gevaar 2: Alleen uitwendig bekeerd

Het tweede gevaar is dat mensen zich wel uitwendig hebben bekeerd, maar vanbinnen niet werkelijk veranderd zijn. Een duidelijk voorbeeld hiervan waren de farizeeën in de tijd van Jezus. Ze hielden zich strikt aan de uiterlijke regels en deden alles om door anderen gezien te worden, maar hun harten waren niet rein. Jezus sprak hen hier regelmatig streng op aan:

*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want **u reinigt de buitenkant** van de drinkbeker en van de schotel, maar **vanbinnen zijn ze vol van roofzucht en onmatigheid**. Blinde Farizeër, reinig eerst de binnenkant van de drinkbeker en de schotel, zodat ook de buitenkant daarvan rein wordt. Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als de witgepleisterde graven, die **vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid**. Zo lijkt u ook wel vanbuiten rechtvaardig voor de mensen, maar vanbinnen bent u vol huichelarij en weteloosheid. (Mattheüs 23:25-28)*

Jezus was boos over het gedrag van de farizeeën. Het doet God niets wanneer onze buitenkant er vroom en religieus uitziet, terwijl ons innerlijk vol zonde en ellende is. Jezus verlangt dat wij ons hart bekeren en dat we geen schijnvroomheid tonen om indruk te maken op anderen.

Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot. (Mattheüs 23:5)

God wil dat wij ons hart tot Hem keren, zodat onze daden voortkomen uit een oprecht hart.

*Ook nu echter, spreekt de HEERE, **bekeer u tot Mij met heel uw hart**, namelijk met vasten, met geweene en met rouwklacht. En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God, want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad. (Joël 2:12-13)*

Helaas zijn er mensen die zich, vaak onbewust, alleen uitwendig hebben bekeerd. Ze doen dit om door anderen gezien te worden, maar zodra niemand kijkt, gedragen ze zich heel anders. Juist mensen die zich alleen uiterlijk hebben bekeerd, zijn vaak ook degenen die anderen veroordelen. Dat zagen we ook bij de farizeeën: zij legden mensen regels op die niet van God kwamen en hielpen hen niet om deze lasten te dragen. Daarom is het zo belangrijk dat onze bekering oprecht is. Een ware bekering begint in het hart en werkt van daaruit door in ons hele leven, zichtbaar in onze woorden, daden en houding. God kijkt naar het hart, Hij roept ons op om ons hart tot Hem te bekeren.

Waarvan moeten wij ons bekeren?

Nu gaan we bestuderen waarvan wij ons moeten bekeren. We hebben al gezien dat het Hebreeuwse woord voor bekering betekent: “omdraaien”, “omkeren” of “terugkeren”. Waarvan moeten we ons dan omkeren? Wat moeten we achter ons laten? En waar mogen we onze aandacht op richten?

Laten we eerst een voorbeeld gebruiken. Stel je voor dat je in een auto rijdt. Terwijl je onderweg bent, merk je dat de lucht steeds donkerder wordt. Je ziet bliksem, dreigende wolken en uiteindelijk zelfs een orkaan die huizen verwoest en ellende veroorzaakt. Hoe verder je rijdt, hoe dichter je bij het gevaar komt. Maar dan kijk je in je achteruitkijkspiegel en zie je aan de horizon iets heel anders: een

heldere hemel, met zonneschijn en rust. Een totaal ander beeld dan storm en verwoesting. Wat doe je? Blijf je rechtdoor rijden richting de orkaan? Of keer je om en rij je terug naar het veilige gebied? Het antwoord is vanzelfsprekend: je keert direct om, want je wilt niet ten onder gaan in de storm.

Dit beeld laat goed zien wat bekering is. Geestelijk gezien bevindt ieder mens zich op een weg. Wie zonder God leeft, beweegt zich richting vernietiging, richting het oordeel en richting een eeuwigheid zonder God. De Bijbel maakt duidelijk dat deze weg uiteindelijk eindigt in de hel. Maar zolang je leeft, is er nog een kans om je om te keren. Bekering is de enige weg terug. Wanneer je je bekeert, verlaat je de weg die leidt naar het verderf, en keer je je tot de weg van het leven: het eeuwige leven met God.

Wanneer de Bijbel spreekt over bekering, verwijst zij naar meerdere dingen waarvan wij ons moeten afkeren. Laten we enkele van deze zaken bekijken.

Van de duisternis tot het licht

*Om hun ogen te openen en hen te bekeren **van de duisternis tot het licht** en van de macht van de satan tot God. (...) (Handelingen 26:18)*

In de eerste plaats bekeren wij ons van de duisternis tot het licht. “Duisternis” is in de Bijbel een beeld voor de wereld onder de invloed van de duivel en zijn demonen. Het verwijst ook naar een leven zonder God. Dit is een leven waarin de mens leeft voor zichzelf, los van zijn Schepper.

Voordat iemand zich kan bekeren, is het nodig dat zijn ogen geopend worden. De Bijbel leert dat mensen verblind zijn voor het evangelie en deze verblindings wordt veroorzaakt door de duivel.

*Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. Van hen, **de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind**, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen. (2 Korinthe 4:3-4)*

Hoe zorgt de duivel ervoor dat mensen verblind blijven? Hij zorgt ervoor dat mensen het Woord van God niet lezen of horen. En als zij het toch horen, probeert hij dat Woord zo snel mogelijk te stelen, zodat het geen vrucht kan dragen in hun leven.

Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze en rukt weg wat in zijn hart gezaaid was; dat is hij bij wie langs de weg gezaaid is. (Mattheüs 13:19)

Het is dus noodzakelijk dat deze geestelijke verblinding wordt weggenomen. Dat kan alleen door het werk van de Heilige Geest, Die het Woord van God openbaart in het hart van de mens. De Heilige Geest wil die verblinding wegnemen, maar Hij doet dat waar Hij de ruimte krijgt. Het hart van de mens moet openstaan om het licht van God te ontvangen. Maar wees gerust: het licht van de Heilige Geest en van het evangelie is vele malen sterker dan welke duisternis ook. Geen enkel menselijk leven is te donker voor het licht van God.

In de eerste plaats is het dus belangrijk dat wij ons bekeren van de duisternis en gaan tot het licht. Onder leiding van de Heilige Geest nemen we het besluit om uit de duisternis te stappen. Naast de invloedssfeer van de duivel en het leven zonder God, betekent dit ook dat we ons laten verlichten door het evangelie. Met andere woorden: we maken een bewuste keuze om het evangelie te geloven, zodat we niet langer in de duisternis leven, maar in het licht.

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. (Kolossenzen 1:13)

Van de duivel tot God

In de tweede plaats bekeren wij ons van de macht van de duivel tot God. Wanneer we spreken over mensen die onder de macht van de duivel staan, denken we vaak aan satanisten, vrijmetselaars of occultisten. Maar deze groep is in werkelijkheid veel groter. De Bijbel laat zien dat iedereen die geen kind van God is en niet onder het gezag van Jezus Christus leeft, automatisch onder de macht van de duivel valt. Dat geldt dus ook voor mensen die niet in God geloven, en voor degenen die niet in het bestaan van de duivel geloven.

Wij weten dat we bij God horen, maar dat de hele wereld in de macht van de duivel is. (1 Johannes 5:19, BGT)

Wanneer iemand zich bekeert, staat hij niet langer onder de macht van de duivel, maar komt hij onder het gezag van God. Dat maakt bekering zo ingrijpend. Het is niet slechts een verstandelijke keuze om met een bepaalde zonde te stoppen. Er gaat een veel diepere geestelijke werkelijkheid achter schuil. Bij bekering maak je letterlijk de overstap van het geestelijke koninkrijk van de duisternis naar het geestelijke koninkrijk van Jezus Christus. Zoals we eerder zagen: je gaat van de duisternis naar het licht.

*Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem **Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.** (1 Petrus 2:9)*

Je verlaat de strik van de duivel, je ogen worden geopend voor de waarheid van God.

*Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, zodat zij tot **erkenning van de waarheid komen en zij weer mogen ontwaken uit de strik van de duivel**, door wie zij levend gevangen waren om zijn wil te doen. (2 Timotheüs 2:25-26)*

Van de afgoden tot God

In de derde plaats bekeren wij ons van de afgoden tot God.

*(...) hoe u zich **van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen.** (1 Thessalonicenzen 1:9)*

In de tijd van het Nieuwe Testament waren er in Thessaloniki veel afgoden en afgodsbeelden. Ze waren overal: in de huizen, op straat, in scholen, op het werk, tijdens feesten, op bruiloften en op allerlei andere plekken in de stad. De Thessalonicenzen geloofden dat ze deze goden gunstig moesten stemmen met offers en aanbidding.

Maar toen inwoners uit de stad zich tot God bekeerden, maakten ze een radicale keuze: ze verlieten de afgoden om alleen de levende en waarachtige God te dienen.

Dit was geen stille beslissing die alleen in het hart was genomen. Ze moesten de afgoden uit hun huizen verwijderen en alle afgodsbeelden op straat negeren. Het was een publieke en zichtbare omkeer, met als gevolg dat ze vervolgd werden door hun stadsgenoten. Beking had een prijs, maar het was de juiste keuze.

Echte beking vraagt om radicale beslissingen. Dat betekent dat wij ook vandaag alle afgodsbeelden en religieuze voorwerpen uit andere religies weg moeten doen, ook al worden deze voorwerpen al generaties doorgegeven in jouw familie, of wanneer ze erg waardevol zijn. Dat zien we ook terug in het boek Handelingen:

Velen ook van hen die toverkunsten uitgeoefend hadden, brachten hun boeken bijeen en verbrandden die in tegenwoordigheid van allen. En men berekende de waarde ervan en kwam uit op vijftigduizend zilverstukken. (Handelingen 19:19)

Alles wat te maken heeft met andere religies, afgoden of occultisme moeten we wegdoen. We mogen ons radicaal bekeren tot God.

Naast occulte voorwerpen en afgodsbeelden, kunnen ook bepaalde interesses afgoden worden in ons leven. Sommige hobby's of activiteiten zijn op zichzelf niet verkeerd. God heeft er geen probleem mee als je bijvoorbeeld een voetbalwedstrijd kijkt, uit eten gaat, een normale film bekijkt of luistert naar een gewone artiest. Maar wanneer deze dingen een te grote plaats in ons leven innemen, kunnen ze veranderen in afgoden.

Denk aan iemand die fan is van een voetbalclub en alles daarvan verzamelt. Hij kijkt dagelijks wedstrijden, samenvattingen en interviews, en het neemt een groot deel van zijn gedachten en tijd in beslag. Op dat moment is het een afgod geworden.

Of stel dat iemand meerdere keren per dag uit eten moet gaan of voortdurend veel en ongezond eet, dan is eten een afgod geworden.

*Want velen – ik heb dikwijls met u over hen gesproken en zeg het nu ook onder tranen – wandelen als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, **hun god is de buik** en hun eer is in hun schande; zij bedenken aardse dingen. (Filippenzen 3:18-19)*

Zelfs normale interesses en dagelijkse bezigheden kunnen afgoden worden als ze belangrijker worden dan God. Ook hiervan moeten we ons bekeren. God wil de eerste plaats in ons leven hebben. Als iets of iemand die plaats probeert in te nemen, dan is dat een afgod en moeten we ons daarvan afkeren.

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard. En wie zijn kruis niet op zich neemt en Mij navolgt, is Mij niet waard. (Mattheüs 10:37-38)

Daarom is bekering ook persoonlijk. God kan van de één iets vragen wat Hij niet van een ander vraagt. Er zijn zonden waarvan iedereen zich moet bekeren, zoals overspel, roddel, diefstal en moord. Maar er zijn ook dingen die voor de één geen zonde zijn, terwijl ze voor een ander wel een struikelblok kunnen zijn. Iemand die bijvoorbeeld alcoholverslaafd is geweest, moet misschien nooit meer een druppel alcohol drinken, terwijl iemand anders prima een glas kan drinken zonder dat het hem tot zonde leidt.

Van zonden tot goede werken

In de vierde plaats bekeren wij ons van onze zonden en doen wij de goede werken die God van ons vraagt.

Broeders, als iemand onder u van de waarheid is afgedwaald en een ander doet hem terugkeren, weet dan dat hij die een zondaar van zijn dwaalweg doet terugkeren, een ziel zal redden van de dood en een menigte van zonden zal bedekken. (Jakobus 5:19-20)

God verlangt van ons dat wij stoppen met de zonde en wandelen in heiligheid. Dat is niet altijd iets wat in één moment gebeurt. Dit kan

een proces zijn. Paulus sprak er ook over dat wij van dag tot dag worden vernieuwd:

(...) wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. (2 Korinthe 4:16)

Toch mogen we ons bekeren van de zonde en wandelen in de heiligheid die God ons wil geven. We mogen leven in de goede vruchten van bekering.

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (Mattheüs 3:8)

Sommige mensen denken bij bekering van zonde dat dit hun vrijheid beperkt en dat het streng is of niet leuk. Maar het tegenovergestelde is waar. De zonde is juist een wrede meester, die je uitput, beschadigt en uiteindelijk naar de dood leidt. Zonde lijkt misschien aantrekkelijk voor een moment, maar geeft uiteindelijk alleen pijn, schuld en ellende.

Bekering is juist een zegen van God: het betekent dat je mag loskomen van de macht van de zonde en gaat wandelen in het goede, het zuivere en het leven dat God voor jou heeft bedoeld.

Wanneer u zich als slaaf in iemands dienst stelt, weet u toch dat u hem moet gehoorzamen? Wanneer u de zonde dient, leidt dat tot de dood; wanneer u God gehoorzaamt, leidt dat tot vrij spraak. (Romeinen 6:16, NBV21)

Bekering is dus van levensbelang. Wanneer je de werkelijke waarde van bekering begrijpt, zie je dat het geen last is, maar juist een bevrijding. Bekering is het beste wat een mens kan doen: het is de breuk met een leven vol pijn, leegte en dood, en de stap naar een leven vol zegen, vrede en de goedheid van God.

Waarom is bekering belangrijk?

We hebben gezien dat God wil dat wij ons bekeren. Maar waarom is bekering zo belangrijk? Waarom kunnen we bekering niet

overslaan? In deze paragraaf geef ik zeven redenen waarom bekering essentieel is. Bekering is voor God geen optie, maar een absolute noodzaak.

Reden 1: Bekeren of omkomen

Bekeren of omkomen klinkt vrij hard en direct. En dat is het ook. Bij God is er geen grijs gebied. Of je bekeert je en aanvaardt Jezus Christus als Redder en Verlosser, of je gaat verloren en eindigt in de hel. Dat is een confronterende boodschap, maar het is wel de ware boodschap van de Bijbel. De Bijbel zegt dat iedereen gezondigd heeft en dat iedereen fouten en tekortkomingen kent:

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God. (Romeinen 3:23)

Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goeddoet en niet zondigt. (Prediker 7:20)

Alleen door de genade van Jezus en door geloof in Hem is redding mogelijk, zoals we in het vorige hoofdstuk hebben gezien. Maar dat betekent niet dat je vroeger zondigde en voor jezelf leefde, vervolgens Jezus één keer in geloof hebt aangenomen in je hart, en daarna gewoon verder leeft zoals daarvoor. Mensen moeten zich werkelijk bekeren.

Misschien vraag je je af: “Ben ik dan mijn redding aan het verdienen door goede werken te doen?” Nee, zeker niet. Een kenmerk van oprecht geloof in Jezus is dat het leidt tot verandering. Als je besluit om in Jezus te geloven en Hem de ruimte geeft in je leven, dan zal God in jou aan het werk gaan. Dat werk leidt tot bekering en een heilig leven.

*(...) Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God, **Die in u werkt zowel het willen als het werken**, naar Zijn welbehagen.* (Filippenzen 2:12-13)

Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus. (Filippenzen 1:6)

God is Degene die het werk in ons wil doen, door Zijn Heilige Geest. Maar Hij vraagt van ons dat wij Hem de ruimte geven om te werken en dat wij zelf een wilsbesluit nemen om heilig te leven. God verlangt ernaar dit in ons te doen, maar Hij dwingt Zichzelf niet op. Als wij Hem geen ruimte geven en het zelf niet willen, zal Hij het ook niet doen.

Het Nieuwe Testament legt veel nadruk op bekering, en ook Jezus sprak er vaak over in Zijn gelijkenissen. Laten we de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom bestuderen.

Wanneer Jezus een gelijkenis vertelde, was dat vaak naar aanleiding van een vraag uit de menigte, of van een gebeurtenis die net had plaatsgevonden. Waarom vertelde Jezus juist op dat moment de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom?

*Er waren juist op dat tijdstip enigen bij Hem, die Hem berichtten over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed met hun offers vermengd had. En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Denkt u dat deze Galileeërs grotere zondaars zijn geweest dan alle andere Galileeërs, omdat zij zulke dingen geleden hebben? Ik zeg u: **Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.** Of die achttien, op wie de toren in Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer schuld hebben gehad dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? Ik zeg u: **Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.** (Lukas 13:1-5)*

Dit is een krachtig en duidelijk beeld. De mensen dachten dat deze Galileeërs en de slachtoffers in Siloam zulke tragische gebeurtenissen hadden meegemaakt doordat zij grotere zondaars waren dan anderen. Maar Jezus legde niet uit waarom het juist hen was overkomen. In plaats daarvan gaf Hij een waarschuwendende boodschap: “Als jullie je niet bekeren, zullen jullie allemaal op dezelfde manier omkomen.” In deze context vertelde Hij de volgende gelijkenis:

En Hij sprak deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom, die in zijn wijngaard geplant was. En hij kwam om daaraan vrucht te zoeken, maar vond die niet. Toen zei hij tegen de wijngaardenier: Zie, ik kom nu al drie jaar vrucht zoeken aan deze vijgenboom en vind die niet.

Hak hem om. Waarom beslaat hij de aarde nutteloos? En hij antwoordde en zei tegen hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar staan, totdat ik om hem heen gegraven en hem bemest heb. Wellicht dat hij dan vrucht draagt. Maar zo niet, dan moet u hem alsnog omhakken. (Lukas 13:6-9)

Deze Bijbeltekst spreekt in de eerste plaats over het volk Israël. Jezus deed drie jaar lang wonderen en tekenen onder het volk, maar toch kwam het niet tot bekering. In reactie daarop roept Jezus (de Wijn-gaardenier) tot God de Vader (de Eigenaar van de wijngaard) om nog even geduld te hebben. Maar als de vijgenboom geen vrucht blijft dragen, zal hij worden omgehakt.

Toch kunnen we deze gelijkenis ook toepassen op vandaag. God verlangt dat wij ons bekeren, als dat niet gebeurt, dan volgt uiteindelijk het oordeel. Net als in de gelijkenis geeft God ons tijd om ons te bekeren, maar er komt een moment dat die tijd om is. Als we ons niet hebben bekeerd, zullen we worden omgehakt en omkomen. Dit beeld keert vaker terug in het onderwijs van de Bijbel.

Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering. (...) De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. (Mattheüs 3:8-10)

*Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, **maar wie de wil doet van Mijn Vader**, Die in de hemelen is. (...) Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de **wetteloosheid** werkt! (Mattheüs 7:19-23)*

Het is heel duidelijk: bekeren of omkomen. Deze boodschap is zo belangrijk dat God wil dat iedereen ervan op de hoogte is en dat iedereen zich bekeert.

*God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat **zij zich moeten bekeren**, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. (Handelingen 17:30-31)*

En het loopt verschrikkelijk af met de mensen die zich niet bekeren.

De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal jammer zijn en tandengeknars. (Mattheüs 13:41-42)

Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moorde-naars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood. (Openbaring 21:8)

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem. (Johannes 3:36)

Jezus vraagt ons om radicale keuzes te maken en om radicaal te breken met de zonde.

En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. (Markus 9:43-44)

De belangrijkste reden waarom bekering nodig is, is omdat we zonder bekering verloren gaan. Zoals ik eerder al zei, betekent bekering niet dat alles vanaf dat moment perfect verloopt. De Bijbel leert ons dat we van dag tot dag vernieuwd worden en dat we steeds meer op Jezus gaan lijken. Maar als we naar ons leven kijken, hoort het zo te zijn dat we steeds heiliger leven voor Zijn aangezicht.

Reden 2: Johannes de Doper predikte bekering

De tweede reden waardoor we zien dat bekering belangrijk is, is doordat Johannes de Doper met zijn boodschap van bekering moest komen voordat Jezus kon optreden. De boodschap van het Nieuwe Testament begint met een oproep tot bekering. Ik raad je aan om Mattheüs 3, Markus 1:1-8 en Lukas 3:1-17 in hun geheel te lezen. In dit boek zullen we enkele verzen uit deze gedeelten bestuderen en zien dat Johannes gekomen is om over bekering te prediken.

*In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: **Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. (Mattheüs 3:1-2)*

Johannes kwam in de woestijn en doopte en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden. (Markus 1:4)

*En hij zal velen van de Israëlieten **bekeren tot de Heere**, hun God. En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vadersen te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken. (Lukas 1:16-17)*

En hij kwam in heel de omgeving van de Jordaan en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden. (Lukas 3:3)

Op de oproep van Johannes om zich te bekeren, vroegen de mensen hem wat zij dan precies moesten doen. En dat is het mooie van Johannes' boodschap: hij gebruikte geen vaag geestelijk verhaal vol onbegrijpelijke beelden, maar gaf heel praktisch aan wat bekering in het dagelijks leven betekent.

En de menigte vroeg hem: Wat moeten wij dan doen? Hij antwoordde en zei tegen hen: Wie twee stel onderkleren heeft, moet delen met hem die er geen heeft, en wie voedsel heeft, moet ook zo doen. Er kwamen ook tollenaars om gedoopt te worden en zij zeiden tegen hem: Meester, wat moeten wij doen? Hij zei tegen hen: Eis niet meer dan wat u voorgeschreven is. Ook de soldaten vroegen aan hem: En

wij, wat moeten wij doen? Hij zei tegen hen: Val niemand lastig, pers niemand af en wees tevreden met uw soldij. (Lukas 3:10-14)

De boodschap van bekering is dus een praktische boodschap. Je stopt met de zonde en in plaats daarvan begin je het goede te doen.

Reden 3: Jezus predikte bekering

Na Johannes kwam Jezus. En waar sprak Jezus over? Over bekering. De derde reden waarom bekering belangrijk is, is omdat Jezus Zelf een boodschap van bekering bracht.

*Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: **Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. (Mattheüs 4:17)*

*En Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; **bekeer u** en geloof het Evangelie. (Markus 1:15)*

*Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot **bekering** te roepen, maar zondaars. (Lukas 5:32)*

*Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot **bekering** te roepen, maar zondaars. (Mattheüs 9:13)*

De boodschap van Jezus is een boodschap van bekering. En bekering is daardoor een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte.

Reden 4: De eerste kerk predikte bekering

De vierde reden waarom bekering belangrijk is, is dat dit ook de kernboodschap was van de eerste kerk. In de allereerste preek van Petrus kwam dit belangrijke onderwerp al direct naar voren:

*En Petrus zei tegen hen: **Bekeer u** en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)*

Ook in de rest van het boek Handelingen en in de brieven komt het onderwerp bekering regelmatig terug. Soms wordt het woord “beker-
ring” letterlijk genoemd, maar vaak ook klinkt de oproep om te stop-
pen met een bepaalde zonde en om in heiligheid te leven. Bekering
is dus geen klein of onbelangrijk thema in het Woord van God, maar
neemt een centrale plaats in.

*Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewan-
deld heeft. (1 Johannes 2:6)*

*Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van te-
voren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te
zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. (Ro-
meinen 8:29)*

*Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die Hij liefheeft.
(Efeze 5:1, NBV21)*

Reden 5: Mensen horen Jezus in jou te zien

Jezus leefde een heilig leven. En zoals Hij heilig leefde, mogen ook
wij een heilig leven leiden op aarde. Het is belangrijk dat mensen
Jezus in ons kunnen zien. Wanneer zij dat zien, zullen zij God ver-
heerlijken.

*Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken
zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken. (Mattheüs
5:16)*

*Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van
u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die
zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar
hen omgezien wordt. (1 Petrus 2:12)*

Het is van groot belang dat wij heilig leven, omdat mensen daaraan
kunnen zien dat wij bij God horen. Jouw leven hoort een afspiegeling
te zijn van Gods goedheid en heiligheid.

Als ons leven daarentegen een chaos is, vol onreinheid en zonde, dan zijn we geen goede getuigenissen voor de mensen om ons heen. Dan zullen zij niet merken dat we anders zijn, en ook geen verlangen voelen om op ons te lijken. Maar wanneer zij zien dat wij een heilig leven leiden en in liefde leven, dan wekt dat verlangen op. Dan willen zij ook ontvangen wat wij hebben. Op die manier zullen mensen tot geloof komen, omdat zij dezelfde rust, heiligheid en liefde willen ervaren die wij van God hebben ontvangen.

Reden 6: Beking helpt ons

De zesde reden waarom beking belangrijk is, is dat beking ons helpt. Eén van de belangrijkste redenen waarom God wil dat we stoppen met zondigen, is omdat zonde ons leven wil verwoesten. We zagen al dat wie zich niet bekeert, uiteindelijk verloren gaat in de hel. Maar daarnaast maakt zonde ook ons leven hier op aarde kapot. Denk bijvoorbeeld aan het volgende:

- Overspel in het huwelijk breekt relaties en gezinnen.
- Leugens zorgen voor wantrouwen en beschadigen vriendschappen.
- Dronkenschap en drugs tasten je gezondheid en zelfbeheersing aan.
- Ruzies en woede verstoren de vrede in huis en maken relaties kapot.

Als je er over nadenkt, is zonde altijd een slechte keuze. Het is een rampzalig besluit om een huwelijk op het spel te zetten voor overspel. Het is onverstandig om een gezond lichaam te vernietigen met alcohol, drugs of roken. Zonde is nooit de juiste beslissing.

God vindt het verschrikkelijk om te zien hoe zonde mensen beschadigt. Hij wil dat we breken met de zonde, omdat Hij ons wil beschermen. Heilig leven brengt rust, vrede en zegen met zich mee. Het leidt tot leven, in plaats van vernietiging.

Wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.
(Galaten 6:8)

Reden 7: God wil dat iedereen zich bekeert

De zevende reden waarom bekering zo belangrijk is, is omdat God wil dat iedereen zich bekeert. Bekering is niet bedoeld voor een paar uitverkorenen, maar voor mensen uit elke stam, elk volk en elke natie. God roept alle mensen op om zich te bekeren.

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren. (Handelingen 17:30)

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Gods oproep tot bekering is voor iedereen en Hij sluit niemand uit.

Hoe bekeer ik mij?

Laten we kort ingaan op het bekeringsproces. Hoe ziet een bekering er eigenlijk uit? We hebben al gezien dat bekering iets is dat gebeurt in je innerlijke mens, maar dat het ook zichtbaar hoort te zijn in je daden. Ik wil dit zo praktisch mogelijk uitleggen. Daarom heb ik ervoor gekozen om vijf stappen te benoemen, zodat we beter begrijpen hoe bekering eruitziet.

In de Bijbel staat niet letterlijk dat we “vijf stappen moeten nemen om ons te bekeren”, maar deze stappen zijn samengesteld aan de hand van Bijbelteksten. Ze helpen ons om het proces van bekering te begrijpen en toe te passen.

Stap 1: God geeft de bekering

God wil dat iedereen tot bekering komt en gered wordt.

(...) God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen. (1 Timotheüs 2:3-4)

De Heere (...) wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:9)

Het is Gods verlangen dat iedereen tot geloof komt. Hij werkt in de harten van mensen om hen tot bekering te brengen. Als iemand zich bekeert, is dat het werk van de Heilige Geest. Hij is het Die mensen overtuigt en tot bekering leidt.

En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. (Johannes 16:8)

De Heilige Geest opent ons hart voor het evangelie. Dat betekent niet dat Hij dit altijd zonder mensen doet. Vaak gebruikt God evangelisten of gewone gelovigen om het evangelie te delen met anderen. De Heilige Geest werkt dan door hun woorden heen om harten te openen. Dat zien we bijvoorbeeld bij Lydia in het boek Handelingen:

*En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. **En de Heere opende haar hart**, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. (Handelingen 16:14)*

De Heilige Geest is dus nauw betrokken bij het bekeringsproces. Hij zorgt ervoor dat harten worden geopend, zodat mensen in Jezus gaan geloven en zich bekeren.

Stap 2: Inzien van de zonde

De tweede stap is het inzien van de zonde. Met andere woorden: je beseft dat je verkeerd hebt geleefd en dat je gezondigd hebt. Vroeger dacht je misschien dat het allemaal wel meeviel. Je dacht: “Ik maak weleens fouten, maar ik ben echt niet de grootste zondaar van het land.”

Maar op het moment van bekering dringt het tot je door dat je niet recht voor God staat. Je beseft dat je zondig bent en dat alles wat je in je leven hebt gepresteerd, niet goed genoeg is om God te behagen. Je komt erachter dat je niet door eigen werken de hemel kunt verdienen.

Want ik ken mijn overtredingen, mijn zonde staat mij voortdurend voor ogen. Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, ik heb gedaan wat

kwaad is in Uw ogen, zodat U rechtvaardig bent wanneer U rechtspreekt en rein bent wanneer U oordeelt. Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen. (Psalm 51:5-7)

Je erkent dat je tekort bent geschoten. Je ziet in dat je fouten hebt gemaakt en dat je Gods vergeving nodig hebt.

Stap 3: Berouw tonen

Dit brengt ons bij stap 3: berouw tonen. Doordat je inziet dat je fouten hebt gemaakt, voel je verdriet. Je beseft dat je God pijn hebt gedaan door je zonden. Ook realiseer je je dat je anderen hebt gekwetst, zoals familieleden, vrienden en collega's. Als je de tijd kon terugdraaien, zou je dat doen, maar dat is niet meer mogelijk. Daarom voel je je bedroefd.

Berouw tonen kan er aan de buitenkant verschillend uitzien. De één huilt, terwijl een ander minder sterke emoties toont. Dat is niet erg. Berouw is in de eerste plaats geen emotie. Het is de erkenning dat je iets verkeerd hebt gedaan en dat je daar oprecht spijt van hebt. Hoe dat eruitziet, verschilt per persoon. Maar God verlangt van ons dat we berouw hebben over de zonden die we hebben gedaan.

*Nader tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinig de handen, zondaars, en zuiver de harten, dubbelhartigen! **Besef uw ellendige staat en treur en huil.** Laat uw lachen veranderd worden in treuren en uw blijdschap in droefheid. Verneder u voor de Heere, en Hij zal u verhogen. (Jakobus 4:8-10)*

Stap 4: Vergeving vragen

Vervolgens vragen we vergeving aan God voor de zonden die we hebben gedaan. Eerst belijden we onze zonden aan God. We vertellen aan Hem wat we verkeerd hebben gedaan.

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. (1 Johannes 1:9)

Wat als je een zonde hebt gedaan en je herinnert die zonde niet meer? Het is niet zo dat we in ons verleden moeten gaan graven en dat God ons pas kan vergeven wanneer we elke vergeten zonde hebben beleiden. Wanneer we oprecht om vergeving vragen, vergeeft God ons. Het kan wel goed zijn om zonden te benoemen die een grote invloed op je leven hebben gehad, maar je hoeft niet jarenlang te zoeken naar alles wat je ooit verkeerd hebt gedaan.

Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde. (Psalm 32:5)

Het belijden van zonden is dus erg belangrijk. En wanneer we, in berouw, onze zonden belijden en om vergeving vragen, dan zal God ons vergeving schenken voor alles wat we verkeerd hebben gedaan. God is een vergevende en barmhartige God.

Daarnaast is het ook goed om vergeving te vragen aan de mensen om ons heen als we hen benadeeld hebben.

Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar. (...) (Jakobus 5:16)

Stap 5: Afkeren van de zonde

Tot slot mogen we ons afkeren van de zonde. We nemen het besluit dat we niet langer in zonde willen leven, maar juist gehoorzaam willen zijn aan God. Dit doen we door de kracht van de Heilige Geest.

Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar juist in dienst van God, als levenden die uit de dood zijn opgewekt. Stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid. (Romeinen 6:12-13, NBV21)

We besluiten dus om niet langer in dienst te staan van de zonde, maar om te leven in dienst van God. In plaats van het kwade te doen, kiezen we ervoor het goede te doen. Als we alleen besluiten om niet

meer te zondigen, zonder dat we daar iets goeds tegenover zetten, dan is dat moeilijk vol te houden. Stel dat je vroeger elke dag een zonde beging die een uur van je tijd in beslag nam en je doet nu tijdens dat uur niets, dan blijft de verleiding groot. Je gedachten blijven dan bij de zonde. Maar als je ervoor kiest om dat uur te vullen met iets goeds, wordt het veel gemakkelijker. Je richt je dan actief op wat opbouwt. Dit principe komt ook terug in het onderwijs van Paulus:

Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar zich liever inspannen om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft. Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen. En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft. (Efeze 4:28-32)

Paulus leert ons dus: doe het verkeerde niet meer, maar vervang het door iets goeds.

Eenmalige bekering?

Tot slot is het belangrijk om te beseffen dat bekering geen eenmalige gebeurtenis is. Ja, er is een moment waarop je het besluit neemt om Jezus in je hart aan te nemen en niet langer onder de heerschappij van de duivel te leven, maar onder de heerschappij van Jezus. Maar dat betekent niet dat je leven uit slechts één bekering bestaat en dat je daarna nooit meer bekering nodig hebt. Elke dag dat je opstaat, mag je opnieuw het besluit nemen om de zonde de rug toe te keren en je te richten op God.

Daarnaast zal de Heilige Geest voortdurend tot je spreken. Tijdens je wedergeboorte heb je je misschien bekeerd van zichtbare zonden, zonden die vooral in je daden naar voren kwamen. Maar het kan zijn dat er diep in je hart nog verkeerde patronen zijn die niet in lijn zijn met Gods wil. De Heilige Geest zal je op die patronen

wijzen, zodat je je ook daarvan kunt bekeren. Dit doet Hij altijd vanuit een liefdevolle en persoonlijke relatie. De Heilige Geest wil je niet veroordelen of pijn doen, maar je leiden om steeds meer op Jezus Christus te lijken. Vanuit deze relatie laat Hij je zien wat nog niet helemaal zuiver is. Hij zal je veranderen zodat je steeds meer het beeld van Jezus weerspiegelt.

*Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, **zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.*** (2 Korinthe 3:18)

We worden dus door de Geest van de Heere veranderd. Deze tekst maakt duidelijk dat dit een voortdurend proces is. Het begint bij de bekering tijdens de wedergeboorte, maar het eindigt pas wanneer we Jezus Christus zullen zien, op het moment dat we bij Hem zijn in de hemel.

De bekering tijdens de wedergeboorte is een duidelijk en afgezonderd moment, maar vanaf dat moment zullen we ons steeds opnieuw moeten bekeren tot God. Met andere woorden: we geven de Heilige Geest de ruimte om ons steeds meer te vormen naar het beeld van Jezus.

H6 DE WATERDOOP

We zijn nu aangekomen bij de derde stap van de wedergeboorte: de waterdoop. De waterdoop wordt vaak gezien als een ceremonie of ritueel zonder echte kracht. Helaas beseffen velen niet welke kracht er werkelijk schuilt in de waterdoop. Dit zien we ook terug in de manier waarop kerken met de doop omgaan. Wanneer iemand tot bekering en geloof komt, kan het soms maanden of zelfs jaren duren voordat hij zich laat dopen. Waarom? Omdat de kracht van de waterdoop wordt onderschat. In dit hoofdstuk bestuderen we wat de waterdoop is, wanneer je je mag laten dopen en wat de waterdoop daadwerkelijk doet.

Wat is de waterdoop?

Laten we eerst kijken naar de betekenis van het woord “doop” en vervolgens naar de manier waarop de doop in de Bijbel wordt uitgevoerd.

Het woord “dopen” komt van het Griekse woord baptizō, wat “onderdompelen” betekent. Onderdompelen wil zeggen: iets geheel in een vloeistof dompelen of helemaal door vloeistof laten bedekken. Denk bijvoorbeeld aan een vies bord dat je onderdompelt in een sopje. Het bord komt volledig onder water en geen enkel deel blijft droog. Elke centimeter is nat geworden.

Wanneer we spreken over de Bijbelse waterdoop, betekent dit dat iemand volledig in het water wordt ondergedompeld, van top tot teen, en voor een kort moment geheel door het water wordt omgeven. Dit brengt ons ook bij wat dopen niet is. Dopen is niet besprenkelen. Bij besprenkelen worden slechts enkele druppels water op iemand aangebracht. Dit gebeurt meestal op een baby. Die persoon wordt niet volledig ondergedompeld in het water. Besprenkeling is geen Bijbelse manier van dopen. Wanneer de Bijbel spreekt over de doop, gaat het altijd over een volledige onderdompeling in water. Dit zien we ook duidelijk in de doopverhalen, waarin mensen daadwerkelijk het water in gingen om gedoopt te worden.

*Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel het land rondom de Jordaan naar hem uit, **en zij werden door hem gedoopt in de Jordaan**, terwijl zij hun zonden beleden. (Mattheüs 3:5-6)*

*En het gebeurde in die dagen dat Jezus kwam van Nazareth, in Galilea, en door Johannes werd gedoopt in de Jordaan. En meteen toen **Hij uit het water opkwam**, (...) (Markus 1:9-10)*

*En hij liet de wagen stilhouden, en **zij daalden beiden af in het water**, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen **zij uit het water opgekomen waren**. (...) (Handelingen 8:38-39)*

In deze verhalen lezen we dat mensen het water in gingen om gedoopt te worden. Ze werden niet besprenkeld, maar ondergedompeld.

Vorbereidingen van de doop

Degene die zich laat dopen, moet zijn geloof in Jezus Christus belijden. Dit kan gebeuren in het doopwater zelf, of voorafgaand aan de doop. Dit principe zien we duidelijk bij de kamerheer en Filippus: de kamerheer beleed eerst zijn geloof in Jezus Christus, en daarna daalde hij met Filippus af in het water.

*En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is**. En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:37-38)*

Dit laat zien dat iemand eerst tot geloof moet komen voordat hij of zij zich kan laten dopen. De doop is dus een persoonlijke keuze, die niet door iemand anders gemaakt kan worden. Het is daarom niet Bijbels wanneer ouders hun baby laten dopen. De doop vindt pas plaats nadat iemand tot geloof is gekomen.

Vervolgens gaat de dopeling het water in. Het maakt niet uit of dit in een doopbad is in een kerk, of in een rivier, meer, badkuip

of een andere plek met voldoende water. Zolang iemand volledig ondergedompeld kan worden, is het geschikt.

Er is minimaal één wedergeboren broeder of zuster nodig om de doop uit te voeren. Dit is de dooper. Er is geen speciale doopdienst nodig, noch een publiek of raad van oudsten. Dat blijkt duidelijk uit de Bijbelse voorbeelden. In het geval van de kamerheer werd hij direct door Filippus gedoopt, langs de weg bij een waterplaats. Er waren geen andere gelovigen of leiders bij betrokken, enkel Filippus, de dooper, en de kamerheer, de dopeling.

Dit beeld, dat mensen op verschillende plekken buiten de gemeentedienst werden gedoopt, komt vaker voor in het boek Handelingen. Een krachtig voorbeeld vinden we in Handelingen 16. Paulus en Silas waren gevangen gezet, maar ze besloten God te loven en te aanbidden. Terwijl zij zongen, kwam er een aardbeving. Alle deuren gingen open en de boeien vielen af. De cipier die wakker schrok, dacht dat de gevangenen waren ontsnapt en wilde zichzelf van het leven beroven. Maar Paulus riep dat hij dat niet moest doen. Bevend viel de cipier voor hen neer en vroeg wat hij moest doen om gered te worden. Nadat hij tot geloof kwam, lezen we het volgende:

En zij spraken het Woord van de Heere tot hem en tot allen die in zijn huis waren. En hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen, en hij werd onmiddellijk gedoopt, en al de zijnen. (Handelingen 16:32-33)

Midden in de nacht werden hij en zijn huisgenoten gedoopt. Dit gebeurde niet in een kerk en er waren geen andere gelovigen bij dan Paulus en Silas. Dit zien we ook terug bij Johannes de Doper, die de mensen niet in een gebouw, maar in de woestijn doopte.

Is het dan fout om in de kerk te dopen? Absoluut niet. Het is juist prachtig om in de kerk gedoopt te worden. Maar het is geen vereiste. Het is belangrijk om te beseffen dat de Bijbel nergens spreekt over een doopdienst met een dooplied, een dooptekst, een dooppreek, enzovoort. Zulke elementen kunnen mooi en waardevol zijn, maar ze zijn geen Bijbelse verplichting. Het gevaar van een doopdienst is dat de doop als iets bijzonders wordt gezien dat slechts één keer per jaar plaatsvindt. Terwijl de Bijbel ons laat zien dat

mensen meteen gedoopt werden zodra ze tot geloof kwamen. Wanneer iemand tot geloof is gekomen, is het belangrijk om die persoon zo snel mogelijk te dopen. Niet pas maanden later omdat er een uitgebreide dienst georganiseerd moet worden.

We hebben nu gezien dat de dopeling eerst zijn geloof in Jezus belijdt, de doop plaatsvindt door onderdompeling in water en dat er minimaal één wedergeboren gelovige aanwezig is als doper.

Hoe wordt er gedoopt?

De doper doopt de dopeling in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopen in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Mattheüs 28:19)

Dit is van groot belang, want de doper doopt niet namens zichzelf, maar namens Jezus Christus. Met andere woorden: de dopeling wordt gedoopt in opdracht van Jezus en onder Zijn autoriteit. De doop is geen gewone, menselijke handeling tussen twee personen. Het is een geestelijke handeling tussen Jezus Christus en de dopeling.

Nadat de doper heeft uitgesproken: “Ik doop jou in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,” volgt de daadwerkelijke doop. De dopeling wordt ondergedompeld tot volledig onder het wateroppervlak en komt na één tot enkele seconden weer omhoog uit het water.

De geestelijke betekenis van de waterdoop

Nu we hebben gezien hoe de doop wordt uitgevoerd, is het tijd om te kijken wat er in de geestelijke wereld gebeurt tijdens de doop. In deel 1 van dit boek lasen we dat de mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. Tijdens de doop is het onze geest die verandert. Paulus schrijft hierover in zijn brief aan de Romeinen. Laten we eerst zijn woorden lezen en daarna dieper ingaan op de betekenis van deze tekst.

Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechteens vrij van de zonde. Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Romeinen 6:3-11)

De waterdoop is dus geen oppervlakkig ritueel of een lege ceremonie, maar een krachtig geestelijk moment. Tijdens de doop gebeurt er iets in de geestelijke wereld. Door de doop:

- Worden we één met Jezus in Zijn dood.
- Worden we met Hem gekruisigd.
- Worden we met Hem begraven.
- Staan we met Hem op in een nieuw leven.

Deze geestelijke werkelijkheid is diep en rijk aan betekenis. Laten we nu stap voor stap de verzen bekijken en ontdekken wat ze werkelijk inhouden:

Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood. (...) (Romeinen 6:3-4)

In vers 3 lezen we dat wij samen met Jezus zijn gedoopt **in Zijn dood**. Dit betekent dat de doop een geestelijke eenwording is met het sterven van Jezus. Zoals Jezus stierf om de straf voor de zonde te dragen, zo worden wij in de doop met Hem verbonden in dat

sterven. Tijdens de doop sterft onze oude, zondige natuur samen met Jezus aan het kruis.

Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. (Romeinen 6:6-7)

Tijdens de waterdoop wordt onze **oude mens gekruisigd**, samen met Jezus. Voor onze wedergeboorte en de waterdoop waren we slaven van de zonde. De zonde had de controle over ons en we waren niet in staat om onszelf daarvan te bevrijden. Er is één manier om aan deze macht te ontsnappen: door geestelijk te sterven. Onze oude natuur moet sterven, zodat we niet langer onder de heerschappij van de zonde staan.

Wist je dat er een plek is waar nooit gezondigd wordt, waar mensen nooit iets verkeerd denken of doen? Wil je weten waar dat is? Dat is op de begraafplaats. De lichamen die daar liggen, zondigen niet: ze zijn namelijk niet meer in staat om iets te doen. Een dode kan geen bank overvallen, geen leugen vertellen, geen kwaad meer doen. Hij is gestorven en tot niets meer in staat.

Zo mogen wij ook onze oude natuur zien. Onze oude zondige natuur is gestorven en begraven. Dit is het volgende onderdeel van de waterdoop: we zijn met Jezus **begraven**. We hoeven geen gehoor meer te geven aan de macht van de zonde. Door de wedergeboorte en de doop zijn we één geworden met Christus en daardoor losgebroken van de zonde en het oude leven. In Jezus zijn we vrijgemaakt en we zijn niet langer slaven van de zonde.

Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn. (Johannes 8:36)

Het kan gebeuren dat wij als wedergeboren gelovigen nog steeds geconfronteerd worden met zonden uit ons verleden. Ons oude, zondige leven kan soms weer opkomen, waardoor er gedachten of zelfs verlangens naar zonde in ons denken kunnen binnensluipen. Paulus roept ons op om dat oude leven aan het kruis te laten hangen. We

leven nu immers een nieuw, heilig leven in Christus en we moeten ons oude leven blijven beschouwen als begraven en dood.

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. (Romeinen 6:4)

Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. (Romeinen 6:5, NBV21)

Het bijzondere aan de waterdoop is dat we niet in het watergraf achterblijven. Tijdens de doop ga je onder water, blijf je enkele seconden ondergedompeld en daarna sta je weer op uit het water. Jezus wil ons niet alleen verlossen van het oude, zondige leven, maar Hij wil ook dat we **delen in Zijn opstanding**. Door de doop wordt onze geest opnieuw geboren.

De doop is dus niet alleen een begrafenis, maar ook een geboorte. Dit principe zien we ook terug in de natuur. Denk bijvoorbeeld aan een zaadje van een plant of boom: het moet eerst sterven en in de aarde worden begraven voordat het nieuw leven kan voortbrengen. Op dezelfde manier sterft tijdens de doop onze oude mens en staat onze nieuwe mens op. Het oude is voorbijgegaan en het nieuwe is gekomen.

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. (2 Korinthe 5:17)

Dit vernieuwingsproces vindt plaats tijdens de wedergeboorte en de waterdoop speelt daarin een belangrijke rol.

*Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook **met Hem zullen leven**. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.* (Romeinen 6:8-9)

Wij zullen **met Jezus leven**. Door de wedergeboorte hoef je nooit meer alleen door het leven te gaan. Je bent namelijk samen met Jezus opgestaan, en elke dag mag je wandelen met de Heilige Geest. Je bent één geworden met de Geest van God!

Wanneer een man en een vrouw trouwen, nemen ze het besluit om voortaan samen te leven. Ze kopen samen een huis waarin ze beide wonen, delen één bed, openen een gezamenlijke bankrekening, en de vrouw neemt de achternaam van de man aan. Ook voor de wet zijn ze voortaan één.

Op een vergelijkbare manier zijn wij door de waterdoop één geworden met Jezus Christus en de Heilige Geest. We leven niet langer gescheiden van God, maar zijn door de Heilige Geest **één geest** geworden met Hem. En dat zal nooit meer veranderen.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

Je hoeft dus nooit meer alleen te zijn. Je bent met Jezus opgestaan uit het water en je mag elke dag samen met Hem wandelen. Jezus is, door de inwoning van de Heilige Geest, altijd bij je. Hij woont in jou en Hij zal je nooit meer verlaten.

*Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, **Ik ben met u al de dagen**, tot de voleinding van de wereld. Amen. (Mattheüs 28:19-20)*

Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Romeinen 6:10-11)

Doordat je bent gedoopt, mag je jouw oude, zondige mens beschouwen als gestorven. De zonde heeft geen recht meer op jou. Je bent vrij. Je nieuwe geestelijke mens leeft en deze leeft in de heiligheid en goedheid van God, in Jezus Christus.

De waterdoop is het moment waarop we één worden met Jezus Christus. Tijdens de doop zijn wij:

- samen met Jezus gekruisigd,
- samen met Jezus gestorven,
- samen met Jezus begraven,
- samen met Jezus levend gemaakt.

Hierdoor zijn we gestorven aan de zonde en mogen we voortaan leven in de heiligheid van Jezus, in onze nieuwe, wedergeboren geest.

De waterdoop is dus een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte. In Romeinen 6 zagen we dat onze oude geestelijke mens sterft in het watergraf en dat we opstaan in een nieuw leven, samen met Christus. Dit beeld beschrijft op een prachtige manier het proces van wedergeboorte. In zijn brief aan Titus noemt Paulus de waterdoop daarom ook het bad van de wedergeboorte, wat duidelijk laat zien hoe belangrijk de doop is in het geheel van de wedergeboorte.

*Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig — niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, **door het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:4-5)*

Tot slot is het goed om te beseffen dat de waterdoop deel uitmaakt van een groter geheel. Het is één van de vier stappen van de wedergeboorte die we in dit boek behandelen. Daarom spreekt Paulus in Titus ook over zowel het bad van de wedergeboorte als de vernieuwing door de Heilige Geest. Alle stappen zijn nodig voor een volledige wedergeboorte: ze vormen samen het fundament van een nieuw leven in Christus.

Wanneer laten dopen?

Laten we nu kijken wanneer iemand zich mag laten dopen. In veel kerken en bedieningen moeten mensen eerst verplicht een doopcurcus volgen voordat ze zich mogen laten dopen. Soms moet men de doop officieel aanvragen bij de kerk, waarna er maanden overheen kunnen gaan waarin wordt getoetst of iemand echt klaar is voor de

doop. Maar wat zegt de Bijbel over de voorwaarden voor de doop? Wanneer mogen mensen zich laten dopen?

Laten we teruggaan naar het verhaal van de kamerheer en kijken wanneer hij zich mocht laten dopen:

*En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: **Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd.** En hij antwoordde en zei: **Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.** En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:36-38)*

Filippus was door een engel gestuurd naar een eenzaam gebied, waar hij de kamerheer ontmoette. Deze man was op dat moment nog geen gelovige. Maar tijdens hun gesprek deelde Filippus het evangelie en als reactie daarop wilde de kamerheer zich meteen laten dopen. Als iemand vandaag de dag tot geloof komt en op dezelfde dag gedoopt wil worden, horen we vaak opmerkingen zoals:

- “Heb je er wel goed over nagedacht of je écht gedoopt wilt worden?”
- “Wat als dit een opwelling is en je later spijt krijgt?”
- “Ben je er wel aan toe? Je bent nog niet eens naar een kerkdienst geweest.”
- “Mooi! Maar misschien moet je eerst een doopcursus volgen?”

Als we kijken naar de reactie van Filippus, dan stelde hij slechts één voorwaarde: “*Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd.*” De enige Bijbelse eis voor de doop is dus: geloven in Jezus Christus. Wanneer je gelooft in Jezus dan mag en moet jij gedoopt worden.

Daarnaast zei Petrus in zijn toespraak op de Pinksterdag dat mensen zich ook moeten bekeren:

*En Petrus zei tegen hen: **Bekeer u** en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)*

Dit vindt gelijktijdig plaats met de wedergeboorte. Met bekering wordt hier bedoeld dat iemand zich bewust tot Jezus keert en de duivel en zijn oude leven achter zich wil laten. Het is dus een keuzemoment. Bekering betekent niet dat iemand eerst maanden- of jarenlang moet bewijzen dat hij werkelijk veranderd is, voordat hij zich mag laten dopen.

Hoe snel na bekering en geloof laten dopen?

Bij voorkeur zo snel mogelijk. In de Bijbel zien we dat mensen vaak op dezelfde dag werden gedoopt waarop ze tot geloof kwamen. Dit begon al bij de vroege kerk, zoals beschreven in het boek Handelingen. Na de allereerste preek van Petrus kwamen duizenden mensen tot geloof. En wanneer werden ze gedoopt?

*Zij nu die zijn woord met vreugde aannamen, werden gedoopt; en ongeveer drieduizend zielen werden **er op die dag** aan hen toegevoegd. (Handelingen 2:41)*

Ze werden diezelfde dag allemaal gedoopt. De doop was zó belangrijk, dat de discipelen ervoor kozen om geen tijd te verliezen, zelfs al ging het om drieduizend mensen. Dit patroon zien we ook op andere plekken in het boek Handelingen terug:

En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus. (...) En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. (Handelingen 8:35 en 38)

De kamerheer kwam tot geloof en direct nadat ze water tegenkwamen, werd hij gedoopt. Dit gebeurde op dezelfde dag. Ditzelfde patroon zien we bij het huis van Cornelius, waar de eerste heidenen tot geloof kwamen:

Kan iemand soms het water weren, zodat deze mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden? En hij beval dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de

Heere. Toen vroegen zij hem enkele dagen bij hen te blijven. (Handelingen 10:47-48)

Deze heidenen kwamen tot geloof, ontvingen de Heilige Geest en daarna gaf Petrus het bevel dat zij gedoopt moesten worden. Weet je wat een bevel is? Een bevel is een opdracht die zonder tegenspraak moet worden opgevolgd. Petrus zei niet: “Denk er rustig over na of je je misschien wilt laten dopen.” Nee, hij beval dat zij zich moesten laten dopen.

Ook in de volgende voorbeelden in het boek Handelingen zien we dat mensen direct werden gedoopt en soms zelfs in dezelfde nacht.

En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. En de Heere opende haar hart, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. En toen zij gedoopt was, en haar huisgenoten. (...) (Handelingen 16:14-15)

En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. En zij spraken het Woord van de Heere tot hem en tot allen die in zijn huis waren. En hij nam hen in dat nachtelijke uur met zich mee en waste hun striemen, en hij werd onmiddellijk gedoopt, en al de zijnen. (Handelingen 16:31-33)

En nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. (Handelingen 19:5)

Mensen lieten zich meteen dopen. Paulus was degene die in de Bijbel het langst wachtte met de doop en zelfs dat duurde slechts drie dagen. Maar Ananias, die door God gestuurd was om voor Paulus te bidden, vond dat al te lang. Hij sprak hem er zelfs op aan:

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere. (Handelingen 22:16)

Laat je dopen

De waterdoop is van levensbelang. Misschien wist je tot nu toe niet hoe belangrijk de doop is en heb je jezelf nog niet laten dopen. Weet dan: God houdt van je en Hij is bereid je alles te vergeven wat je in onwetendheid hebt nagelaten. Maar wacht niet langer. Zorg ervoor dat je vandaag nog een stap zet richting de doop. God wil dat elke gelovige zich laat dopen en het is Zijn verlangen dat jij volledig leeft volgens het nieuwe leven dat Hij voor je heeft bereid.

Wat doet de waterdoop?

Tot slot willen we kort samenvatten wat de waterdoop doet. Deze opsomming geeft je een duidelijk beeld van wat de doop in de geestelijke wereld tot stand brengt.

1. Door de doop word je wedergeboren. Dit punt hebben we eerder in dit hoofdstuk uitgebreid besproken. In de brief aan Titus wordt de waterdoop het “bad van de wedergeboorte” genoemd, wat benadrukt hoe belangrijk de doop is binnen het proces van de wedergeboorte:

*Maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door **het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwing door de Heilige Geest. (Titus 3:5)*

In het doopbad begint het nieuwe leven. Het is echter belangrijk om te benadrukken dat de waterdoop op zichzelf niet voldoende is voor de wedergeboorte. De wedergeboorte bestaat uit vier samenhangende stappen: geloof, bekering, waterdoop en de vervulling met de Heilige Geest. Toch speelt de doop een onmisbare rol in dit proces.

2. Door de doop ben je in Christus. Ook dit punt hebben we eerder uitgebreid behandeld. Door de waterdoop worden we één met Jezus, zowel in Zijn dood als in Zijn opstanding. We worden met Hem bekleed.

U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. (Galaten 3:27, NBV21)

3. Door de doop worden je zonden afgewassen. Dit klinkt misschien radicaal, maar de Bijbel legt een directe verbinding tussen de waterdoop en het moment waarop iemands zonden worden vergeven.

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

Ook Ananias zei tegen Paulus dat hij zich moest laten dopen om zijn zonden af te wassen:

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afgewassen onder aanroeping van de Naam van de Heere. (Handelingen 22:16)

Bij de vergeving en afwassing van zonden is het belangrijk te beseffen dat geloof in Jezus Christus en bekering essentieel zijn. Zonder geloof en bekering is het niet mogelijk om vergeving te ontvangen of je zonden door de doop te laten afwassen.

4. Door de waterdoop word je gered. De waterdoop op zichzelf redt je niet; redding is onlosmakelijk verbonden met geloof en bekering. Toch wordt de waterdoop in de Bijbel duidelijk in verband gebracht met redding, wat benadrukt hoe belangrijk het is om hier niet licht over na te denken.

*En heeft Hij ons gered, niet vanwege onze rechtvaardige daden, maar uit barmhartigheid. **Hij heeft ons gered door het bad van de wedergeboorte** en de vernieuwende kracht van de heilige Geest. (Titus 3:5, NBV21)*

In deze tekst wordt redding direct verbonden met de doop. Dit zien we ook terug in het onderwijs van Jezus:

Wie geloofd en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet geloofd zal worden veroordeeld. (Markus 16:16, NBV21)

Jezus zegt dat degenen die geloven en gedoopt zijn, gered zullen worden. Dit benadrukt opnieuw hoe belangrijk de waterdoop is en dat deze een essentieel onderdeel vormt van onze redding. Ook Petrus benadrukt dit:

*En dat water is een voorafbeelding van het water van de doop, die niet het vuil van uw lichaam wast maar een vraag is aan God om een zuiver geweten. **De doop brengt redding** dankzij de opstanding van Jezus Christus.* (1 Petrus 3:21, NBV21)

De Bijbel legt op meerdere plaatsen een directe link tussen de waterdoop en redding. Betekent dit dat mensen die wel geloven, maar niet gedoopt zijn, verloren gaan? Het is belangrijk om te beseffen dat God genadig en trouw is. Wanneer mensen de betekenis en kracht van de waterdoop niet begrijpen, maar God wel met een oprecht hart dienen, ziet God hun onwetendheid door Zijn genade over het hoofd en schenkt Hij alsnog redding.

*Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen vanwege **het voorbijgaan aan de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden** onder de verdraagzaamheid van God.* (Romeinen 3:25)

God kijkt naar de oprechtheid van het hart. Er zullen mensen zijn die de kracht van de waterdoop niet kennen of niet weten dat ze zich moeten laten dopen, maar toch door God gered worden. Ook zijn er mensen die fysiek niet meer in staat zijn om gedoopt te worden, zoals degenen die op hun sterfbed tot geloof komen. Voor hen geldt eveneens dat God hen redt, ook zonder waterdoop.

Denk bijvoorbeeld aan de misdadiger die naast Jezus aan het kruis hing. Hij kwam daar tot geloof en had geen tijd of gelegenheid meer om zich te laten dopen. Toch sprak Jezus deze hoopvolle woorden tot hem:

(...) *Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.*
(Lukas 23:43)

Toch vraagt Jezus van ons om ons te laten dopen. Wanneer we deze opdracht kennen, is het belangrijk om daar niet mee te wachten, maar dit zo spoedig mogelijk te doen.

5. Door de doop start je als discipel van God

Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. (...) (Mattheüs 28:19-20, NBV21)

Hoe worden mensen discipelen en leerlingen van Jezus? De eerste stap is door hen te dopen, gevolgd door onderwijs. Als discipelen zijn wij volgelingen van Jezus. We mogen Zijn onderwijs aannemen en leren leven zoals Hij leefde. Omdat Jezus Zelf werd gedoopt, mogen ook wij Zijn voorbeeld volgen.

Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, naar Johannes, om door hem gedoopt te worden. Maar Johannes wilde Hem hiervan weerhouden en zei: Ik heb het nodig door U gedoopt te worden, en komt U naar mij? Maar Jezus antwoordde hem en zei: Laat het nu gebeuren, want op deze wijze past het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij het Hem toe. (Mattheüs 3:13-15)

Jezus was de enige persoon die niet gedoopt hoefde te worden, omdat Hij zonder zonde was. Hij hoefde geen zondig leven af te leggen in het watergraf, want Hij had nooit gezondigd. Toch liet Jezus Zich dopen om ons een voorbeeld te geven. Zoals Jezus Zich liet dopen, mogen ook wij dat doen. Als discipelen van Jezus volgen we Hem, ook door het doopwater heen.

De waterdoop is daarom een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte en een essentiële stap in ons leven als volgelingen van Jezus.

H7 DE DOOP IN DE HEILIGE GEEST

We zijn nu aangekomen bij de laatste stap van de wedergeboorte: de doop in de Heilige Geest. Net als de voorgaande onderdelen van de wedergeboorte is ook deze stap van essentieel belang.

Stel je eens voor dat je drie jaar lang samen met Jezus op aarde zou wandelen. Zou je dan nog iemand anders nodig hebben? Jezus is immers de beste Leraar die je je kunt wensen! Toch zien we in de evangeliën dat de discipelen drie jaar lang met Jezus optrokken en onderwijs van Hem ontvingen, maar dat Hij vlak voor Zijn kruisiging zei dat het beter voor hen was dat Hij zou weggaan. Waarom? Omdat Zijn vertrek de komst van de Heilige Geest mogelijk maakte.

Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. (Johannes 16:7)

Ik vind het bijzonder dat Jezus zei dat het nuttig was dat Hij zou weggaan, omdat dan de Heilige Geest kon komen. Als wij in die tijd hadden geleefd, zouden we elke dag met Jezus willen optrekken. We zouden Hem wonderen zien doen, mensen zien genezen en doden zien opwekken. Elk woord dat Hij sprak, zouden we willen opschrijven en er urenlang over willen nadenken. Iedereen zou Hem willen ontvangen in zijn huis en van Hem willen leren. Maar Jezus zelf zei dat het beter was dat Hij wegging, zodat de Heilige Geest kon komen.

De eerste reden waarom Jezus dit zei, is dat Hij op aarde als mens leefde. Net als wij was Hij aan tijd en plaats gebonden. Jezus kon niet tegelijk aanwezig zijn in Israël, Nederland, Amerika, Japan en Australië. Hij kon slechts op één plek tegelijk zijn. Maar toen Jezus wegging van de aarde, kon Hij de Heilige Geest zenden. De Heilige Geest is geen mens, maar Geest, en Hij kent geen fysieke beperkingen. Hij kan overal tegelijk aanwezig zijn. Wat Jezus als mens op aarde niet kon doen, kan de Heilige Geest wel.

De tweede reden is dat het hart van de mens vernieuwd moest worden. Hoewel Jezus veel openbaringen gaf aan Zijn discipelen door Zijn onderwijs en wonderen, was het noodzakelijk dat de

Heilige Geest kwam om in hun harten te werken. Wanneer Jezus tot Zijn discipelen sprak, begrepen zij het vaak niet. Dat kwam doordat zij de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen, die hen van binnen-uit zou onderwijzen.

Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen. Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. (Johannes 16:12-13)

De Heilige Geest openbaart ons de waarheden van God. Als de discipelen Hem nodig hadden om het onderwijs van Jezus te begrijpen, terwijl zij dagelijks met Hem optrokken, hoeveel te meer hebben wij Hem dan vandaag nodig? Zonder de Heilige Geest kunnen wij Gods Woord niet begrijpen. We hebben Hem nodig om de Bijbel te verstaan, om Gods wil voor ons leven te kennen en om een heilig leven te leiden. Zonder de Heilige Geest, en zonder de doop in de Heilige Geest, is onze wedergeboorte niet compleet.

Wie is de Heilige Geest?

Voordat we gaan kijken wat de doop in de Heilige Geest inhoudt, is het belangrijk om te begrijpen wie de Heilige Geest is. Soms wordt de Heilige Geest gezien als slechts een kracht van God. Maar Hij is meer dan dat. De Heilige Geest is een Persoon die deel uitmaakt van de Drie-eenheid, samen met God de Vader en Jezus Christus.

Laten we aan de hand van de Bijbel onderzoeken of de Heilige Geest inderdaad een Persoonlijk Wezen is. We doen dat door te kijken naar de karaktereigenschappen van de Heilige Geest. Deze eigenschappen laten zien dat Hij een wil, verstand en emoties heeft, wat kenmerkend is voor een Persoon.

Eigenschap 1: De Heilige Geest is God. In het volgende Bijbelverhaal ligt Ananias tegen de Heilige Geest. Eerst wordt er gesproken over een leugen tegen de Heilige Geest, maar enkele verzen later zegt Petrus dat er tegen God is gelogen, terwijl Petrus dezelfde Persoon bedoelde.

*En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de **Heilige Geest**? (...) U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen **God**. (Handelingen 5:3-4)*

Ook noemt de Bijbel ons een tempel van God, omdat de Heilige Geest in ons woont:

Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont? (1 Korinthe 3:16)

De conclusie is duidelijk: de Heilige Geest is God en maakt volwaardig deel uit van de Drie-eenheid.

Eigenschap 2: De Heilige Geest spreekt. Dit is een belangrijke eigenschap. Spreken vereist verstand en het vermogen om woorden te formuleren. Een kracht of energie kan niet spreken; alleen een intelligent Wezen kan doelgericht communiceren. In de Bijbel lezen we meerdere keren dat de Heilige Geest spreekt:

En de Geest zei tegen Filippus. (...) (Handelingen 8:29)

Terwijl Petrus nog over dat visioen nadacht, zei de Geest tegen hem: (...) (Handelingen 10:19)

En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: (...) (Handelingen 13:2)

Eigenschap 3: De Heilige Geest heeft emoties en gevoelens. Een kracht is levenloos en kan geen emoties ervaren. Maar een persoon kan dat wel. De Bijbel laat duidelijk zien dat de Heilige Geest gevoelens heeft.

En bedroefde Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeze 4:30)

Of denkt u dat de Schrift tevergeefs zegt: De Geest, Die in ons woont, verlangt Die vurig naar afgunst? (Jakobus 4:5)

Eigenschap 4: De Heilige Geest heeft een verstand. De Heilige Geest is in staat om alles te onderzoeken, zelfs de diepste gedachten van God. Dat wijst op verstand en intelligentie.

Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. (1 Korinthe 2:10)

Ook leert Hij ons en herinnert ons aan de woorden van Jezus. Dit laat nogmaals zien dat Hij beschikt over een verstand en inzicht.

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb. (Johannes 14:26)

Eigenschap 5: De Heilige Geest zoekt relatie met ons. De Heilige Geest wil een persoonlijke relatie met ons aangaan. Hij wil met ons optrekken, ons leiden en ons dingen over Jezus openbaren.

*De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de **gemeenschap van de Heilige Geest** zij met u allen. Amen. (2 Korinthe 13:13)*

Al deze eigenschappen laten zien dat de Heilige Geest niet slechts een kracht van God is, maar een persoonlijk Wezen. Hij is God Zelf, die in ons wil wonen en met ons wil leven.

Wat is de doop in de Heilige Geest?

Nu we weten wie de Heilige Geest is en dat Hij een persoonlijke relatie met ons wil aangaan, is het tijd om te bekijken wat de doop in de Heilige Geest is.

De doop in de Heilige Geest werd al door God beloofd in het Oude Testament:

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven.

Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. (Ezechiël 36:26-27)

God belooft dat Hij het hart van steen uit ons wegneemt en ons een hart van vlees geeft. Hij zal Zijn Geest in ons binnenste geven. In deze tekst zien we iets belangrijks: door de Heilige Geest kunnen we leven zoals God het wil. Uit onszelf lukt dat niet, omdat we een zondige natuur hebben. Maar door de kracht van de Heilige Geest kunnen we wel doen wat God van ons vraagt.

Ook Johannes de Doper sprak in het Nieuwe Testament over de doop in de Heilige Geest. Hij zei dat hij zelf alleen met water doopte, maar dat Jezus met de Heilige Geest zou dopen:

Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. (Mattheüs 3:11)

En ik kende Hem niet, maar Hij Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd: Op Wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt. (Johannes 1:33)

Ook Jezus sprak over de komst van de Heilige Geest en wat er zou gebeuren als mensen in Hem geloven:

Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. (Johannes 7:38-39)

De Heilige Geest kon pas komen nadat Jezus naar de hemel was gegaan. Daarom moesten de discipelen wachten en geduld hebben. Toen Jezus naar de hemel ging, benadrukte Hij opnieuw dat zij met de Heilige Geest gedoopt zouden worden.

Want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen. (Handelingen 1:5)

Wat gebeurde er op de dag van Pinksteren?

Op de dag van Pinksteren gebeurde wat Jezus had beloofd: de discipelen werden gedoopt met de Heilige Geest.

En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:1-4)

Laten we op basis van deze tekst kijken naar wat er gebeurde bij de doop in de Heilige Geest:

1. De Heilige Geest kwam vanuit de hemel en vervulde het hele huis.
2. De Heilige Geest verscheen als tongen van vuur.
3. De discipelen werden vervuld met de Heilige Geest.
4. De Heilige Geest kwam op ieder van hen, niet slechts op enkelen.
5. Allen begonnen te spreken in andere talen (tongentaal), zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

Dit waren vijf kenmerken van de doop in de Heilige Geest bij de discipelen. Bij hen was het duidelijk zichtbaar dat de Heilige Geest kwam, dit werd gezien als “tongen van vuur”. Ik geloof dat het geestelijk gezien altijd zichtbaar is wanneer iemand met de Heilige Geest is gedoopt, maar dat dit niet altijd zichtbaar hoeft te zijn met onze natuurlijke ogen. Iedereen die de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen, is bijvoorbeeld verzegeld met de Heilige Geest.

(...) Verzegeld met de Heilige Geest van de belofte. (Efeze 1:13)

En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeze 4:30)

De verzegeling en doop van de Heilige Geest is een geestelijke realiteit, die niet altijd zichtbaar is in het natuurlijke. Maar de gevolgen van de doop in de Geest horen wel zichtbaar te zijn. Voorbeelden hiervan zijn: het spreken in tongentaal, profetie en een veranderd en heiliger leven.

Voorbeelden uit Handelingen: de doop is zichtbaar

Komt dit ook voor in andere verhalen in Handelingen waar mensen werden gedoopt met de Heilige Geest? Of was dit een eenmalige gebeurtenis? Laten we voorbeelden bekijken:

Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd, want zij hoorden hen spreken in vreemde talen en God grootmaken. (Handelingen 10:44-46)

Wat gebeurde er in dit verhaal?

1. De Heilige Geest viel op allen die het Woord hoorden.
2. Ze hoorden hen spreken in vreemde talen (tongentaal) en God grootmaken.

Wat opvalt, is dat er opnieuw staat dat de Heilige Geest op allen viel en niet op enkelen. Dit laat zien dat de doop in de Heilige Geest bedoeld is voor iedere gelovige. En net als bij de discipelen in Handelingen 2, spraken allen in tongentaal.

En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. En het waren bij elkaar ongeveer twaalf mannen. (Handelingen 19:6-7)

Wat gebeurde er hier?

1. Na de handoplegging kwam de Heilige Geest op hen.
2. Zij spraken in vreemde talen (tongentaal).
3. Zij profeteerden.

We zien dus opnieuw dat de komst van de Heilige Geest zichtbare gevolgen had. Een ander voorbeeld vinden we in Handelingen 8:

Toen de apostelen die in Jeruzalem waren, hoorden dat Samaria het Woord van God aangenomen had, stuurden zij Petrus en Johannes naar hen toe, en toen die aangekomen waren, baden zij voor hen dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus.) Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest. En toen Simon zag dat de Heilige Geest gegeven werd door middel van de handoplegging van de apostelen, bood hij hun geld aan, en zei: Geef ook mij deze macht, opdat eenieder wie ik de handen opleg, de Heilige Geest ontvangt. (Handelingen 8:14-19)

Wat valt hier op?

1. Petrus en Johannes baden voor hen en legden hun de handen op.
2. De doop in de Heilige Geest was zichtbaar, want Simon zag dat er iets gebeurde, en wilde daarvoor zelfs betalen.

Dit laat opnieuw zien dat de doop in de Heilige Geest merkbaar is. Het is een geestelijke gebeurtenis, maar het heeft zichtbare uitwerking.

Wat betekent de doop in de Geest voor ons?

Het is ook belangrijk om te beseffen dat de Heilige Geest op iemand valt. Dat is logisch, want Jezus doopt ons met de Heilige Geest vanuit de hemel, en wat uit de hemel komt, valt naar beneden op de gelovigen op aarde.

Hij (Jezus) dan, Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort. (Handelingen 2:33)

De doop in de Heilige Geest kan op verschillende manieren plaatsvinden: door handoplegging, gebed of op een andere manier. Op dat

moment wordt iemand ondergedompeld in de Heilige Geest. Zoals iemand tijdens de waterdoop helemaal in het water wordt ondergedompeld, zo wordt iemand bij de doop in de Heilige Geest ondergedompeld in de Geest zelf.

Wanneer je tot geloof komt, ontvang je de Heilige Geest. Maar de doop in de Heilige Geest is een stap verder. De Heilige Geest is dan niet alleen aanwezig in je leven, maar je wordt ook volledig vervuld met Zijn kracht.

Door deze doop ontvang je:

- Kracht om een getuige van God te zijn,
- Gaven van de Geest,
- En een diepere relatie met God.

In hoofdstuk 9 gaan we kijken naar de rol van de Heilige Geest voor en na de doop in de Heilige Geest, zodat we nog beter begrijpen wat deze doop precies doet.

Wanneer ontvang je de doop in de Heilige Geest?

God wil de doop in de Heilige Geest geven op de eerste dag dat we tot geloof komen. Zijn verlangen is dat we alle vier de stappen van de wedergeboorte op dezelfde dag ontvangen. Toch komt het voor dat iemand wel gelooft, maar nog niet gedoopt is met de Heilige Geest. Het is belangrijk om te beseffen dat zulke mensen gered kunnen zijn, ook al hebben ze deze doop nog niet ontvangen.

Toch is de doop in de Heilige Geest zeer belangrijk voor onze wedergeboorte. De Heilige Geest wil ons leiden via onze eigen geest, want onze geest is de directe verbinding tussen ons en God. Door de wedergeboorte wordt onze geest levend en actief. Daardoor kunnen we de Heilige Geest beter ervaren en ontstaat er een hechtere verbinding tussen ons en Hem. De Heilige Geest wil niet alleen tot onze geest spreken, Hij wil één met ons geest worden.

Maar wie zich met de Heer verenigt wordt met Hem één geest. (1 Korinthe 6:17)

De Heilige Geest communiceert met onze geest. Vanuit onze geest kan dit doorstromen naar onze ziel en ons lichaam. Meestal gebeurt dit als een zachte stem in ons binnenste.

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

De doop in de Geest is dus erg belangrijk. Maar hoe ontvang je deze doop? Het is goed om te beseffen dat God geen vast stappenplan heeft. God kan de doop in de Heilige Geest op verschillende manieren geven. In de Bijbel lezen we bijvoorbeeld dat mensen vervuld werden met de Heilige Geest terwijl ze naar een preek luisterden:

Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. (Handelingen 10:44)

Anderen ontvingen de Heilige Geest nadat er voor hen gebeden werd met handoplegging:

Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest. (Handelingen 8:17)

De discipelen zelf, die al eerder met de Heilige Geest gedoopt waren, kwamen op een later moment samen. Ze baden met elkaar, en werden opnieuw vervuld met de Geest:

En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeenwaren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid. (Handelingen 4:31)

We zien dus dat de doop in de Heilige Geest op verschillende manieren kan plaatsvinden. Toch wil ik een paar tips geven die kunnen helpen om deze doop te ontvangen.

Vraag God om de doop in de Geest

Tip 1: Vraag God om de doop in de Heilige Geest. Het is belangrijk dat we bewust aan God vragen om de Heilige Geest. God wil ons Zijn Geest graag geven, maar als wij Hem er niet om vragen of Hem niet willen ontvangen, zal Hij het ons ook niet opdringen. Laat daarom aan God zien dat je de doop in de Heilige Geest graag wilt ontvangen.

*En Ik zeg u: Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en wie klopt, voor hem zal er opengedaan worden. Welke vader onder u zal aan zijn zoon, als hij hem om brood vraagt, een steen geven, of ook als hij om een vis vraagt, hem in plaats van een vis een slang geven, of ook als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen geven? Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader **de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?** (Lukas 11:9-13)*

Voor ouders is het normaal om hun kinderen te geven wat ze nodig hebben en willen hebben, vooral als de kinderen erom vragen. Ouders die het kunnen betalen, geven hun kinderen te eten als ze honger hebben. En als hun kinderen kleding nodig hebben, zullen ze daarin voorzien. Ouders willen het beste voor hun kinderen en verwennen hen graag met eten, kleding, speelgoed, schoolspullen en alles wat nodig is.

Zo is het ook normaal voor God om ons te zegenen met de doop in de Heilige Geest. God is niet zuinig in het geven van Zijn Geest. Hij wil Zijn Geest graag geven aan iedereen die erom vraagt. Zoals ouders zorgen voor eten, zo wil God voorzien in Zijn Geest. Als je de doop in de Heilige Geest wilt ontvangen, is het belangrijk om dit verlangen uit te spreken naar God.

Daarnaast is het niet alleen belangrijk om te vragen, maar ook om hongerig en dorstig te zijn naar de Geest. Wanneer iemand dorst heeft, wil hij maar één ding: drinken. Laat zo'n houding ook in jouw hart zijn. Dat je maar één ding wilt: de doop in de Heilige Geest ontvangen. Als je met dat verlangen naar God komt, zal Hij je verzadigen door je te dopen met Zijn Geest.

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. (Mattheüs 5:6)

Doe de stappen van de wedergeboorte

Tip 2: Zorg ervoor dat je de voorgaande stappen van de wedergeboorte hebt doorlopen. Deze stappen zijn: geloven, bekeren en gedoopt worden in water. God kan ervoor kiezen om iemand de doop

in de Heilige Geest te geven voordat die persoon is ondergedompeld in water. Maar meestal zien we dat mensen de doop in de Heilige Geest ontvangen na de waterdoop. Daarom is het belangrijk om deze stappen al te hebben doorlopen.

De belofte van de Heilige Geest is voor mensen die geloven. God heeft Zijn Geest niet aan iedereen gegeven, maar wil Zijn Geest geven aan gelovigen. Daarom is het belangrijk om eerst tot geloof te komen, voordat je vraagt om de doop in de Heilige Geest.

*Zo zouden in Christus Jezus alle volken delen in de zegen van Abraham en zouden wij, zoals is beloofd, **door geloof de Geest ontvangen**.* (Galaten 3:14, NBV21)

Dat bekering en de waterdoop belangrijk zijn om de doop in de Heilige Geest te ontvangen, zien we terug in het boek Handelingen:

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. (Handelingen 2:38)

Hier noemt Petrus duidelijk bekering en de doop in water als stappen die voorafgaan aan het ontvangen van de Heilige Geest.

Wees gehoorzaam aan God

Tip 3: Wees gehoorzaam aan God. Het is belangrijk dat je bewust besluit om God te gehoorzamen. Waarom zou God Zijn Geest geven aan iemand die toch zijn eigen weg wil gaan? God geeft ons de Heilige Geest om ons te leiden en te helpen. De Heilige Geest spreekt tot ons met een zachte stem in onze geest. Als we van tevoren al besluiten om de Heilige Geest te negeren, waarom zou God ons dan de doop in de Geest geven?

*En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, **Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn**.* (Handelingen 5:32)

Neem daarom het besluit om God te gehoorzamen, en om ook naar de Heilige Geest te luisteren in jouw leven.

Aanbid God

Tip 4: aanbid God. Aanbidding is krachtig. Door te aanbidden richten we onze geest op God.

Maar de tijd komt en is er nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:23-24)

Wanneer we onze aandacht richten op God en niet op onze dagelijkse zorgen en behoeften, wordt het makkelijker om Zijn zegeningen te ontvangen. Als we God aanbidden en daarna vragen om de doop in de Heilige Geest, kunnen we dit makkelijker ontvangen. Niet omdat God dan meer bereid is om het te geven, maar omdat wij dan een open en ontvankelijke houding hebben.

En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. (Efeze 5:18-20)

Naast aanbidding is ook dankbaarheid een belangrijke sleutel in onze relatie met God.

Bid samen met andere gelovigen

Tip 5: Bid samen met andere gelovigen. Vraag andere wedergeboren gelovigen, die de doop in de Heilige Geest al hebben ontvangen, om samen met jou te bidden. Het helpt om samen met anderen te vragen om de Heilige Geest. Zoals we eerder zagen, ontvingen mensen in de Bijbel de doop in de Heilige Geest ook door gemeenschappelijk gebed of door handoplegging.

En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. (Handelingen 19:6)

Wanneer je samen bent met andere gelovigen in een sfeer van aanbidding, is het vaak makkelijker om de doop in de Heilige Geest te ontvangen.

Blijf volharden

Tip 6: Blijf volharden. Als je om wat voor reden dan ook niet direct de doop in de Heilige Geest ontvangt, geef dan niet op. Blijf volharden. God wil jou graag de doop in de Heilige Geest geven. En als je volhoudt, zal je het zeker ontvangen.

WEDER GEBOORTE

WAAROM WIL IK
WEDERGEBOREN ZIJN?

DEEL 3

H8 EEN NIEUW HART

In deel 1 onderzochten we wat wedergeboorte is en in deel 2 bestudeerden we de vier stappen om wedergeboren te worden: geloof, bekering, de waterdoop en de doop in de Heilige Geest. Maar waarom zou je eigenlijk wedergeboren willen zijn? Wat maakt dit zo bijzonder? In dit deel beantwoorden we die vragen.

Je hebt het vast weleens gezien: reclames over producten of diensten die een probleem oplossen. Eerst laten ze iemand zien voor het gebruik van het product en daarna laten ze diezelfde persoon zien na het gebruik ervan. Denk bijvoorbeeld aan:

- Gezichtsverzorgingscrème: Eerst zie je iemand met rimpels, acne of een doffe huid. Daarna heeft diezelfde persoon een gladde en stralende huid.
- Wasmiddel: Eerst zie je een shirt met tomatenvlekken. Na het wassen zijn de vlekken verdwenen.
- Stofzuiger: Eerst zie je een kamer vol stof en kruimels. Na het stofzuigen is de kamer helemaal schoon.

In dit deel wil ik een soortgelijk beeld laten zien. Ik wil duidelijk maken wat wedergeboorte doet, en wat het verschil is tussen iemand die niet wedergeboren is en iemand die wel wedergeboren is.

Ik zal de verschillen zwart-wit benoemen. Natuurlijk zijn er uitzonderingen. Zo kan iemand die niet wedergeboren is soms toch iets van Gods stem verstaan, terwijl een wedergeboren christen daarin nog mag groeien. Ook kunnen mensen die niet wedergeboren zijn iets gedeeltelijk ervaren, in plaats van helemaal niet of volledig. Toch is het belangrijk om de kern van het verschil te begrijpen.

Heb je de wedergeboorte nog niet ervaren? Dan is mijn doel met dit hoofdstuk om in jou een verlangen te wekken om wedergeboren te worden. Heb je de wedergeboorte wel ervaren? Dan wil ik je bemoedigen met de zegeningen die God je heeft gegeven en je laten zien in welke zegeningen je (nog meer) mag gaan wandelen.

Profetie uit Ezechiël

Stel je voor dat je mag kiezen: je krijgt de keuze tussen een computer uit 1980 of de beste computer van dit jaar. Wat zou je kiezen? Natuurlijk kies je de nieuwste computer, want die is veel beter dan een oude computer uit 1980. Als we technologie kopen, kiezen we steeds voor een nieuwere en betere versie. De nieuwe computer is veel sneller, heeft een scherper scherm en kan veel meer taken uitvoeren dan een oude computer.

Laten we ons hart even vergelijken met een computer. God wil onze oude, slecht werkende computer uit 1980 vervangen door de beste en snelste computer van nu. Eerst zag je alles in zwart-wit, moest je vijf tot tien minuten wachten tot de computer was opgestart, en kon je alleen simpele dingen doen, zoals een tekstbestand openen. Internetten was onmogelijk, en video's kijken of delen op YouTube al helemaal niet. Maar nu heeft God die oude computer weggenomen en je een gloednieuwe gegeven. Kun je je het verschil voorstellen? Waar je eerst op alles moest wachten, gaat nu alles razendsnel. Waar je vroeger maar een paar eenvoudige taken kon uitvoeren, kun je nu de zwaarste software draaien. Eerst zag je alles in zwart-wit, maar nu zie je alles in kleur en haarscherp.

Zo is het ook met ons hart. God heeft ons oude hart, dat niet goed werkte, vervangen door een nieuw hart. Hij heeft ons innerlijk veranderd. En doordat we een nieuw hart hebben ontvangen, kunnen we ons houden aan Zijn geboden en verbonden. Dit heeft God al in het Oude Testament voorspeld:

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. (Ezechiël 36:25-27)

Volgens deze verzen uit Ezechiël belooft God het volgende te doen:

- God sprenkelt rein water op ons, zodat we rein worden.
- God geeft ons een nieuw hart van vlees.

- God geeft ons een nieuwe geest in ons binnenste.
- God zorgt ervoor dat we wandelen in Zijn verordeningen en Zijn bepalingen in acht nemen.

Wanneer ontvangen we deze zegeningen van God? Vanaf het moment dat onze geest tijdens de wedergeboorte tot leven komt. Zoals er in Ezechiël staat: *“Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven.”*

Wat opvalt in deze tekst is dat God in de ‘Ik-vorm’ spreekt. Voor onze wedergeboorte probeerden we zelf goed te leven, op eigen kracht. Veel mensen die niet in Jezus geloven denken dat ze naar de hemel gaan, zolang ze goede dingen doen en geen ernstige zonden begaan. Wanneer je aan zulke mensen vraagt of ze naar de hemel gaan, dan zeggen ze van wel, omdat ze denken dat ze over het algemeen goed leven en geen zware zonden hebben gedaan. Maar het is onmogelijk om op eigen kracht goed te leven en ons volledig aan Gods geboden te houden.

Daarom moest God een oplossing geven. Hij wist dat het mensen nooit zou lukken om goed te leven met een hart van steen en een dode geest. Zonder Jezus zijn we namelijk gebonden aan de zonde en niet in staat om het goede te doen. De apostel Paulus schrijft daarover:

*Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar **de zonde die in mij woont**. Want ik weet dat in mij, dat is **in mijn vlees, niets goeds woont**. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, **maar de zonde die in mij woont**. (Romeinen 7:17-20)*

Paulus sprak hier over zijn vlees, wat staat voor zijn zondige, aardse natuur. In zijn vlees woonde niets goeds; sterker nog, zijn vlees verlangde juist naar de zonde. De zonde hield Paulus in haar greep, hij kon daar niet op eigen kracht aan ontsnappen. God moest Zelf in actie komen om de oplossing te brengen: Hij nam onze oude natuur weg, het hart van steen, en gaf ons een nieuw hart en een

wedergeboren geest. In Ezechiël 36:25-27 wordt dit prachtig beschreven. God zegt daar telkens: “Ik zal het doen.”

De wedergeboorte is dus een werk van God. Wij kunnen en moeten zelf de stappen zetten om wedergeboren te worden, maar uiteindelijk is het God die het doet. Hij maakt onze geest levend. We kunnen onze geest niet door goede werken tot leven brengen. Alleen God kan onze geest levend maken en aan Ezechiël belooft Hij: “Ik zal het doen.”

Ezechiël leefde in de zesde eeuw voor Christus. In zijn tijd was dit woord van God een profetie voor de toekomst. Ongeveer zeshonderd jaar later, op de dag van Pinksteren, werd deze profetie vervuld toen de discipelen de Heilige Geest ontvingen. Vanaf dat moment geldt deze profetie voor iedere gelovige. God wil al deze beloften en zegeningen in jouw leven vervullen tijdens de wedergeboorte. Laten we deze zegeningen nu één voor één bekijken.

De wedergeboorte reinigt ons

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. (Ezechiël 36:25)

De rol van de waterdoop in reiniging

Welke stap van de wedergeboorte heeft te maken met water? De waterdoop. Tijdens de waterdoop worden we ondergedompeld in water en worden onze zonden afgewassen. De waterdoop is een belangrijk onderdeel van de wedergeboorte, en werd al geprofeteerd in het Oude Testament. Door het water worden wij gereinigd. Maar dit werkt alleen als we geloven in Degene die ons werkelijk kan reinigen: Jezus Christus.

Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament komen we de begrippen water en reiniging tegen. In het Oude Testament lezen we bijvoorbeeld over de reiniging van priesters die dienst deden in de tabernakel. Voor de tabernakel stond een wasvat:

Het wasvat moet u tussen de tent van ontmoeting en het altaar plaatsen en u moet er water in doen. (Exodus 40:7)

Daarna moesten de hogepriester Aäron en zijn zonen zich wassen. Pas nadat zij met water waren gereinigd, konden zij gezalfd worden.

*Dan moet u Aäron en zijn zonen bij de ingang van de tent van ontmoeting laten komen, en **hen met het water wassen**. U moet Aäron de geheiligde kleding aantrekken, **hem zalven, en hem heiligen**, zodat hij Mij als priester kan dienen. Vervolgens moet u zijn zonen naderbij laten komen en hun de onderkleren aantrekken. Dan moet u hen zalven zoals u hun vader gezalfd hebt, zodat zij Mij als priester kunnen dienen. En het zal gebeuren dat hun zalving voor hen een eeuwig priesterambt zal betekenen, al hun generaties door. (Exodus 40:12-15)*

De olie waarmee de priesters gezalfd werden, is een teken van de Heilige Geest. Aäron moest eerst gewassen worden met water, voordat hij gezalfd kon worden met olie. Eerst de reiniging door water, daarna de vervulling door de Geest. Op dezelfde manier mogen ook wij ons eerst laten reinigen door het water van de doop. Dit opent de weg voor de doop en vervulling met de Heilige Geest, waardoor we volledig wedergeboren worden. Met andere woorden: we mogen onze zonden afwassen in het doopbad, zodat we daarna de Heilige Geest kunnen ontvangen en onze geest tot leven komt².

*En nu, waarom aarzelt u? Sta op, **laat u dopen en uw zonden afwassen** onder aanroeping van de Naam van de Heere. (Handelingen 22:16)*

*En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat **ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen**. (Handelingen 2:38)*

Door de wedergeboorte worden we gereinigd van al onze zonden. Stel je voor dat je vies bent geworden en onder de douche stapt. Het

² Let op: het is mogelijk dat sommige mensen eerst gedoopt worden met de Heilige Geest, voordat zij de waterdoop hebben ondergaan. Maar meestal vindt de waterdoop plaats voor de doop in de Heilige Geest.

water spoelt al het vuil van je lichaam af en laat het verdwijnen in het putje. Zo reinigt de waterdoop ons van alle zonden die we in ons leven hebben gedaan. We laten de zonde achter in het doopwater en staan op in een nieuw en rein leven.

Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen. (2 Korinthe 11:2)

De enige manier waarop het doopwater ons werkelijk kan reinigen, is als we geloven in Jezus Christus. Daarom is geloof, wat ook een essentieel onderdeel is van de wedergeboorte, cruciaal om echt gereinigd te worden van al onze zonden.

(...) Hij heeft hun hart door het geloof gereinigd. (Handelingen 15:9, NBV21)

Ook in Hebreeën wordt gesproken over reiniging met water:

Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water. (Hebreeën 10:22)

Het reine water, zoals geprofeteerd in Ezechiël, is vervuld in het Nieuwe Testament. Dit wordt niet bevestigd door slechts één Bijbeltekst, maar is een terugkerend thema in de hele Schrift. In de brief aan de Efeziërs wordt de reiniging met water toegepast op de hele kerk van Jezus Christus. Deze reiniging is dus niet alleen voor enkelen, maar voor ieder lid van de wereldwijde gemeente. Net zoals de waterdoop niet alleen voor sommige mensen bedoeld is, maar voor iedereen die in Jezus gelooft.

*Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar **te reinigen met het waterbad door het Woord**. (Efeze 5:25-26)*

Waarvan reinigt God ons?

Laten we nu teruggaan naar de profetie in Ezechiël. Waarvan worden wij gereinigd?

*Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. **Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen.** (Ezechiël 36:25)*

We kunnen drie soorten onreinheid onderscheiden:

1. **Rituele onreinheid:** Mensen mochten Gods heiligdom niet binnenkomen als zij iets onreins hadden aangeraakt of iets onreins uit hun lichaam was gekomen. Denk aan het aanraken van een dode, seksuele gemeenschap of een huidziekte.
2. **Morele onreinheid:** Dit betekent dat iemand onrechtvaardig heeft gehandeld. Denk aan afgoderij, het niet helpen van armen en wezen, en het doen van kwaad.
3. **Lichamelijke onreinheid:** Dit betreft seksuele immoraliteit, verboden huwelijken en andere vormen van ontucht.

Toen God deze profetie aan Ezechiël gaf, was het volk op alle mogelijke manieren onrein. Ze dienden afgoden, negeerden weduwen en wezen, leefden in zonde en gaven zich over aan hoererij. God sprak deze belofte niet uit tot heiligen, maar tot een zondig en overspelig volk. Welke vorm van onreinheid iemand ook had voor de wedergeboorte, God wil hem of haar volledig reinigen. Ezechiël spreekt namelijk over: “al uw onreinheden.” Dit laat zien dat het Gods verlangen is om ons volledig te reinigen van alle zonden uit het verleden. Tot slot nog iets over rituele onreinheid: deze vorm van onreinheid hield de Israëlieten weg uit Gods aanwezigheid.

Zo moet u de Israëlieten ver van hun onreinheid houden, zodat zij niet sterven in hun onreinheid, als zij Mijn tabernakel, die in hun midden is, verontreinigen. (Leviticus 15:31)

God heeft ons gereinigd, waardoor wij niet sterven wanneer Hij in ons komt wonen.

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. (1 Johannes 1:7)

De wedergeboorte geeft een nieuw hart

*Dan zal Ik u **een nieuw hart geven** en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. (Ezechiël 36:26)*

De tweede zegen die God sprak door Ezechiël heen, is dat Hij ons een nieuw hart zal geven. Hij zal het hart van steen wegnemen en ons een hart van vlees geven.

Een hart van steen

God bedoelt hier natuurlijk geen letterlijk stenen hart, maar een symbolisch hart van steen. Dit verwijst naar een ongevoelig of hard hart. Ons hart kan op verschillende manieren verhard zijn:

1. Iemand wil niet door God geleid worden.

verhard uw hart niet, zoals te Meriba, zoals in de dagen van Massa in de woestijn. (Psalm 95:8)

Toen de Israëlieten door de woestijn trokken, weigerden ze Gods leiding te volgen. Daardoor konden ze het beloofde land niet binnengaan en stierven velen in de woestijn.

2. Iemand weigert Gods Woord te kennen en zich eraan te houden.

*Zij maakten hun hart als diamant, om maar **niet te hoeven luisteren naar de wet en de woorden** die de HEERE van de legermachten door Zijn Geest gezonden had, door de dienst van de vroegere profeten. (...) (Zacharia 7:12)*

3. Iemand is ongevoelig voor hulpbehoevenden en helpt zijn naaste niet.

Maar als er onder u een arme zal zijn, iemand uit uw broeders, binnen een van uw poorten, in uw land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, dan mag u uw hart niet verstokken, of uw hand sluiten voor uw broeder die arm is. (Deuteronomium 15:7)

God wil dat wij met liefde omgaan met hulpbehoevenden. Als we dat niet doen, verhardt ons hart

4. Iemand is ongevoelig voor Gods werken. Hij wil niet erkennen dat God wonderen doet, of God eren voor de wonderen die Hij doet. Hij ziet liever dat iemand ziek en in ellende blijft, dan toe te geven dat God iemand geneest. Dit zagen we vaak bij de Farizeeën. Zij waren niet dankbaar wanneer Jezus iemand genas, maar probeerden dit juist tegen te werken. Dit kwam door hun verharde hart.

En nadat Hij hen rondom toornig aangekeken had, tegelijk bedroefd over de verharding van hun hart, zei Hij tegen de man: Steek uw hand uit. En hij stak hem uit, en zijn hand werd hersteld, gezond als de andere. En toen de Farizeeën weggegaan waren, beraadslaagden zij meteen met de Herodianen tegen Hem hoe zij Hem om zouden kunnen brengen. (Markus 3:5-6)

5. Iemand is hoogmoedig en denkt dat hij alles zelf kan oplossen. Hij vertrouwt op zijn eigen kracht en wijsheid in plaats van op God. Maar uiteindelijk faalt iedereen die niet op God vertrouwt.

Vóór de val is het hart van de mens hoogmoedig. (...) (Spreuken 18:12, NBG)

6. Iemand heeft een onvergevingsgezind hart. Hij weigert anderen te vergeven. Onvergevingsgezindheid leidt tot verbittering. God kan ons niet vergeven als wij anderen niet vergeven.

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven. (Mattheüs 6:14-15)

7. Iemand weigert zich te bekeren tot God.

Maar in overeenstemming met uw hardheid en uw onbekeerlijke hart hoopt u voor uzelf toorn op tegen de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God. (Romeinen 2:5)

8. Een hart dat van de zonde houdt. Wanneer we per ongeluk zondigen of ons bekeren van de zonde, verhardt ons hart niet. Maar als we blijven leven in zonde, kan dat uiteindelijk leiden tot afvalligheid van het geloof.

Zie erop toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven hart zal zijn, vol ongeloof, om daardoor afvallig te worden van de levende God; maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde. (Hebreeënen 3:12-13)

Dit zijn enkele kenmerken van een hart van steen.

Een hart van vlees

Tijdens de wedergeboorte wil God ons harde hart uit ons binnenste wegnemen en ons een hart van vlees geven. Een hart van vlees staat symbool voor een gevoelig hart, dat een relatie met God wil hebben en bereid is om naar Hem te luisteren. Laten we de kenmerken van het hart van steen nog eens kort samenvatten, en bekijken hoe God deze verandert in de eigenschappen van een hart van vlees.

1. Iemand wil niet door God geleid worden.

Ik zal hen één van hart en één van zin maken, zodat ze altijd ontzag voor Mij zullen hebben en het hun en hun nageslacht goed zal gaan. (Jeremia 32:39, NBV21)

Door de wedergeboorte verandert God ons hart. Wat vroeger lastig of vervelend leek, wordt nu ons verlangen: we willen door God geleid worden. God leidt ons met Zijn Geest:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God. (Romeinen 8:14)

2. Iemand weigert Gods Woord te kennen en zich eraan te houden.

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. (Jeremia 31:33)

Toen God het verbond met Mozes sloot, schreef Hij Zijn wet op stenen tafels. Maar in het Nieuwe Verbond schrijft God Zijn wet in de harten van gelovigen. Door de Heilige Geest ontstaat er van binnenuit een verlangen om Gods geboden te volgen en door Hem geleid te worden. We doen geen zonde, niet alleen omdat het verboden is, maar omdat de Heilige Geest in ons het verlangen naar zonde heeft weggenomen.

3. Iemand is ongevoelig voor hulpbehoevenden en helpt zijn naaste niet.

Wij weten dat wij zijn overgegaan uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben; wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood. (1 Johannes 3:14)

Wanneer we de wedergeboorte hebben meegemaakt, heeft God ons hart veranderd. Daardoor hebben we liefde voor onze broeders en zien we naar hen om.

4. Iemand is ongevoelig voor Gods werken. Waar iemand eerder boos of afwijzend reageerde wanneer de Heilige Geest werkte in de samenkomst, ervaart hij nu juist blijdschap. Door de wedergeboorte zijn we gevoeliger geworden voor de Geest, en we verlangen ernaar dat ook anderen mooie ervaringen met de Geest beleven in de gemeente.

En de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest. (Handelingen 13:52)

5. Iemand is hoogmoedig en denkt dat hij alles zelf kan oplossen. Doordat ons hart is vernieuwd, zijn we niet langer hoogmoedig. We verwachten de oplossing niet meer van onszelf, maar van God. We delen al onze verlangens met Hem en Hij zal geven wat wij nodig hebben.

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; (Filippenzen 4:6)

6. Iemand heeft een onvergevingsgezind hart. Doordat God Zijn liefde in ons heeft uitgestort, zijn wij nu in staat om anderen te vergeven. We houden niet langer vast aan wrok of bitterheid. Door de liefde van Jezus leren we om anderen genadig te zijn, ook als het moeilijk is.

Maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft. (Efeze 4:32)

7. Iemand weigert zich te bekeren tot God. Het is de Heilige Geest van God die ons hart heeft geopend en verlicht voor het evangelie. Dankzij de Geest zijn wij tot geloof gekomen en leven wij als kinderen van God.

Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis

der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus. (2 Korinthe 4:6, NBG)

8. Een hart dat van de zonde houdt. Wij waren vroeger slaven van de zonde en hielden van de zonde. Maar doordat God ons een nieuw hart heeft gegeven en wij de Heilige Geest hebben ontvangen, verlangen wij niet meer naar de zonde. Wij verlangen nu naar goede dingen.

U was slaven van de zonde, maar – God zij gedankt! – nu gehoorzaamt u van ganse harte de leer waaraan u zich hebt toevertrouwd, en bevrijd van de zonde bent u onderworpen aan de gerechtigheid. (Romeinen 6:17-18, NBV21)

God heeft ons hart veranderd en al deze punten in ons nieuwe hart gelegd. Het is niet zo dat iemand direct na de wedergeboorte in al deze punten volledig juist wandelt. Dit kan tijd nodig hebben, maar God heeft wel ons hart vernieuwd.

Je hebt vast wel meegemaakt dat de koelkast stonk omdat kaas of een ander product te lang in de koelkast lag en begon te schimmelen. Wanneer je de kaas uit de koelkast haalt, haal je de bron van de stank weg. Maar dit betekent niet dat de koelkast direct fris ruikt. Dit heeft tijd nodig, maar na een tijdje wordt de situatie beter.

Zo is het ook met ons hart. God heeft het probleem van onze ellende uit ons hart gehaald en vervangen door een goed hart. Maar dit betekent niet dat alles direct perfect verloopt. Het heeft tijd nodig om in deze nieuwe eigenschappen van het hart te wandelen. De oorzaak van het probleem is weggehaald, maar de geestelijke ‘stank’ moet nog verdwijnen. Wanneer wij de Heilige Geest ruimte geven in ons leven, zal ook deze stank verdwijnen.

God zal ons een nieuwe geest geven

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. (Ezechiël 36:26)

De volgende zegen van de wedergeboorte is dat wij een nieuwe geest ontvangen. In deel 1 van dit boek hebben wij dit al besproken, daarom behandelen wij hier de punten kort en duidelijk.

Kort gezegd: de geest van de mens is dood door de zondeval en door de zonden die wij zelf hebben gedaan.

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden. (Efeze 2:1)

Door de wedergeboorte komt onze geest weer tot leven. Maar wat zijn de voordelen van een levende geest ten opzichte van een dode geest?

1. Je kan gemakkelijker contact maken met God en met het bovennatuurlijke van God. Hierdoor kun je God op een dieper niveau aanbidden.

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:24)

2. De naam van de mens moet in het boek des Levens staan. In het boek des Levens staan de namen van alle gelovigen die het eeuwige leven hebben ontvangen. In het boek Openbaring zien wij duidelijk twee groepen. Eerst spreekt God over mensen met een levende geest. Dit zijn degenen die op Jezus Christus vertrouwen. Zij zullen priesters van God zijn en samen met Jezus regeren. Over hen heeft de tweede dood geen macht. De tweede dood is het laatste oordeel, waarbij ongelovigen in de hel worden geworpen.

Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. (Openbaring 20:6)

Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. (Openbaring 21:7)

Daarna spreekt God over de doden. Dit zijn de mensen die niet op Jezus vertrouwden, maar ongelovig waren. Deze dode geesten zullen de eeuwigheid niet met God doorbrengen, maar worden in de poel van vuur geworpen.

En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. (Openbaring 20:12-14)

Door de wedergeboorte wordt de geest levend gemaakt en wordt jouw naam in het boek des Levens geschreven.

3. Dit opent de deur voor de Heilige Geest. De Heilige Geest wil één worden met onze geest.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. (Romeinen 8:16)

Wanneer onze geest levend wordt gemaakt in het doopbad, opent dit de deur voor de Heilige Geest.

4. Wij zijn een nieuwe schepping geworden.

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. (2 Korinthe 5:17)

Onze oude, zondige natuur is gestorven en wij zijn opgestaan in een nieuw en heilig leven.

De wet geschreven in het hart

(...) Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. (Ezechiël 36:26)

Jarenlang probeerden de Israëlieten zich aan de wetten en geboden van God te houden. De ene generatie deed dit beter dan de andere, maar geen enkele generatie kon Gods wet perfect onderhouden. God had kunnen zeggen: “Jullie moeten beter je best doen, Mijn wet meer bestuderen en jezelf harder straffen als je fouten maakt.” Maar God deed iets anders. Hij had een plan waardoor gelovigen volgens Zijn wet konden leven. Hij zorgde er Zelf voor dat wij Zijn wet kunnen onderhouden.

*Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: **Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven.** Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken. (Jeremia 31:33-34)*

God schrijft Zijn wet in ons hart. Dit doet Hij door de Heilige Geest. In Romeinen lezen wij hierover:

Opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. (Romeinen 8:4)

Wanneer wij met de Heilige Geest wandelen en door Hem geleid worden, leven wij volgens Gods wet, precies zoals God dat wil. Door de wedergeboorte ontvangen wij Gods wetten in ons binnenste,

waardoor we goed kunnen leven. De Heilige Geest spreekt Zelf tot ons en laat ons weten wat zonde is.

Misschien heb je dit zelf al ervaren. Je keek bijvoorbeeld naar een film, maar kreeg na enkele minuten een onrustig gevoel vanbinnen. Je wist gewoon dat het niet goed was om deze film te bekijken. Dit was de Heilige Geest die in jou sprak. Hiervoor hoef je geen lange cursussen te volgen. De Heilige Geest Zelf wil tot jou spreken en je duidelijk maken wat goed en fout is. Daarom zegt Jeremia 31 ook dat wij elkaar niet hoeven te onderwijzen, omdat de Heilige Geest dit voor ons doet. Als wedergeboren en volwassen christen hoef je niet eerst je voorganger te bellen om te vragen of je een bepaalde film mag kijken of een bepaald spel mag spelen. Je weet wat wel en niet kan, omdat de Geest tot jou spreekt. Ook Johannes sprak hierover en gebruikte ‘de zalving’ als beeld voor de Heilige Geest:

Wat uzelf betreft: de zalving die u van Hem ontvangen hebt is blijvend, u hebt geen leraar nodig. Zijn zalving leert u alles naar waarheid, zonder bedrog. Blijf daarom in Hem, zoals zijn zalving u geleerd heeft. (1 Johannes 2:27)

Natuurlijk mag je altijd om advies vragen aan medegelovigen, vooral wanneer je pas tot geloof bent gekomen. Maar je mag weten dat de Heilige Geest Zelf tot jou wil spreken en jou wil onderwijzen in de waarheid.

God leert ons niet alleen wat goed en fout is, Hij geeft ons ook kracht om de zonde te overwinnen en juiste keuzes te maken. Het is onze verantwoordelijkheid om met de Heilige Geest te wandelen en ons door Hem te laten leiden. Wanneer we dat doen, zullen we niet zondigen.

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. (Galaten 5:16)

Wanneer we geleid worden door de Heilige Geest, zijn we niet in staat om te zondigen. Dit komt doordat de dingen van de Geest en de dingen van de zonde recht tegenover elkaar staan. Je kunt niet tegelijk wandelen in de Geest en zondigen. Een eigenschap van de

Geest is bijvoorbeeld vrede, terwijl een eigenschap van de zonde een woede-uitbarsting is. Je kunt onmogelijk tegelijk vrede ervaren en een woede-uitbarsting hebben.

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. (Galaten 5:17)

Wanneer je ervoor kiest om geleid te worden door de Geest en met Hem samen te wandelen, geeft God jou het verlangen om het goede te doen.

Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. (Filippenzen 2:13)

De Heilige Geest laat ons dus zien wat zonde is, leidt ons om goed te leven en legt het verlangen in ons hart om goed en heilig te leven. Oftewel: God heeft Zijn wet in ons hart geschreven.

H9 DE HEILIGE GEEST IN ONS

De Bijbel staat vol wonderen en tekenen. Mozes spleet bijvoorbeeld de zee doormidden, Elia liet vuur uit de hemel komen om het offer op het altaar te verbranden en Daniël overleefde de leeuwenkuil. Al deze wonderen gebeurden door God en door het geloof dat deze geloofshelden in God hadden. Toch is er één wonder dat alles overstijgt, namelijk dat God in mensen kan wonen.

We staan er niet altijd bij stil, maar het is een groot wonder dat God door de Heilige Geest in mensen kan wonen. God is heilig en majestueus. Hoe kan Hij dan wonen in een mens die in zonde heeft geleefd? Toch heeft dit grote wonder plaatsgevonden. Door de wedergeboorte zijn wij gereinigd en geheilgd. Hierdoor kan God Zelf door Zijn Geest in ons wonen. Als je dit beseft, zie je dat dit een nog groter wonder is dan het splijten van de zee.

In dit hoofdstuk bestuderen we wat de Geest van God doet in een gelovige, voor en na de wedergeboorte. Of iets specifieker: voor en na de doop in de Heilige Geest.

Wat doet de Geest wanneer wij tot geloof komen?

Sommige mensen komen tot geloof, maar daarna duurt het soms maanden of zelfs jaren voordat ze gedoopt worden in de Heilige Geest. Dit komt niet doordat God wil wachten met het uitstorten van Zijn Geest, maar doordat wij soms niet goed weten hoe we de Heilige Geest kunnen ontvangen of uitdelen. Het is Gods verlangen om ons direct te dopen met Zijn Geest, meteen vanaf het moment van onze geloofskeuze, bekering en waterdoop. God wil ons direct alles geven.

Toch is het belangrijk om onderscheid te maken tussen wat de Heilige Geest doet voor en na de doop in de Geest. Sommige kerkstromingen geloven namelijk dat iedereen automatisch de doop in de Heilige Geest ontvangt op het moment van bekering, zelfs wanneer iemand niets bijzonders ervaart en er geen verschil zichtbaar is in zijn leven.

Dus wat doet de Heilige Geest vanaf het moment dat wij tot geloof komen?

1. Helpen met het geloven van het evangelie

De Heilige Geest heeft ons geholpen om het evangelie van God te geloven.

*Daarom maak ik u bekend dat niemand die door de Geest van God spreekt, zegt: Jezus is een vervloekte. Ook kan niemand zeggen: **Jezus is Heere, dan door de Heilige Geest.** (1 Korinthe 12:3)*

Alleen door de Heilige Geest is het mogelijk om te belijden dat Jezus jouw Heere is en dat je Hem wilt gehoorzamen. De Heilige Geest heeft jouw hart geopend om de waarheid te kennen.

*En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. **En de Heere opende haar hart**, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. (Handelingen 16:14)*

De reden dat wij tot geloof zijn gekomen, ligt niet bij onszelf. Het is de Heilige Geest en God de Vader die ons naar Hem toe getrokken hebben.

Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. (Johannes 6:44)

Omdat de mens zonder wedergeboorte geestelijk dood en van nature verdorven is, zoekt hij God niet uit zichzelf op. Iedereen gaat zijn eigen weg en denkt dat hij zijn problemen zelf kan oplossen.

*Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, **er is niemand die God zoekt.** (Romeinen 3:10-11)*

Het is door Gods genade dat wij Hem zoeken. Het is dankzij Hem dat ons hart zich opent voor het evangelie. Zonder God zouden we voor altijd verloren zijn en zouden we niet verlangen naar Zijn

aanwezigheid. Maar omdat God aan ons heeft getrokken, willen we een relatie met Hem.

Betekent dit dat God sommige mensen heeft uitgekozen om Hem te kennen en eeuwig leven te ontvangen, en andere mensen heeft gekozen om verloren te gaan? Nee, God wil juist dat iedereen tot geloof komt.

*Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, **Die wil dat alle mensen zalig worden** en tot kennis van de waarheid komen.* (1 Timotheüs 2:3-4)

God wil aan iedereen Zijn liefde laten zien. Iedereen kan Zijn liefde ervaren en ervoor kiezen om Hem te volgen. De mens moet op zoek gaan naar God. Als iemand met een oprecht hart naar God zoekt, zal hij Hem vinden.

Opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons. (Handelingen 17:27)

Kort samengevat: Het is de Heilige Geest die ons hart opent voor het evangelie. Hij helpt ons om de Heere te zoeken en om tot geloof en bekering te komen. Bij elke stap van de wedergeboorte is de Heilige Geest actief betrokken.

2. Verzegeld en onderpand

Je bent verzegeld met de Heilige Geest en hebt Hem ontvangen als onderpand.

*In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, **toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte**, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.* (Efeze 1:13-14)

Op het moment dat wij tot geloof kwamen, zijn we verzegeld met de Heilige Geest. Ik wil een aantal betekenissen van deze verzegeling uitleggen.

Betekenis 1. Wanneer een koning een brief verzegelde met zijn zegel, wist iedereen dat deze brief afkomstig was van de koning. Omdat de Heilige Geest ons zegel is, mogen we weten dat wij nu eigendom zijn van God en Koning Jezus. Wij behoren nu aan God toe en de Heilige Geest is daar het bewijs van.

Betekenis 2. Stel dat je twee enveloppen op je deurmat krijgt. De eerste envelop bevat een reclamefolder van een supermarkt. De tweede envelop is een persoonlijke brief van de koning, met zijn eigen zegel, speciaal aan jou gericht. Welke envelop heeft voor jou meer waarde? Waarschijnlijk gooi je de reclamefolder binnen een week weg, maar de brief van de koning bewaar je veel langer. Waarom? Omdat de brief van de koning waardevoller is dan een reclamefolder. Als God jou heeft verzegeld met de Heilige Geest, betekent dit dat God jou heel waardevol vindt. Je bent geen reclamefolder die weggegooid wordt. Je bent kostbaar voor God; een bezit dat Hij voor altijd wil houden en koesteren. Om Zijn liefde te bewijzen, heeft Hij jou nu al verzegeld met Zijn Geest.

Betekenis 3. God heeft ons verzegeld zodat we in de hemel Zijn volledige erfenis zullen ontvangen. De Heilige Geest is niet alleen een zegel, maar ook een aanbetaling voor het eeuwige leven bij God. Wanneer je een huis koopt, maak je eerst afspraken over de overdracht en het moment waarop je de sleutels krijgt. Daarna teken je samen met de verkoper een koopcontract. In dat contract staat bijvoorbeeld dat je over vier maanden de sleutels ontvangt. Op het moment dat je tekent, heb je nog niets ontvangen, maar je weet zeker dat het huis binnenkort van jou is. Het koopcontract zorgt daarvoor. Op dezelfde manier heb je op dit moment nog niet de volledige erfenis ontvangen die God voor jou in de hemel heeft klaarliggen. Toch heb je nu al de Heilige Geest gekregen als Gods handtekening en zegel, zodat je zeker weet dat je na jouw overlijden Gods erfenis in de hemel zult ontvangen.

Betekenis 4: Door de verzegeling van de Heilige Geest weet je zeker dat je gered bent. Wanneer iets verzegeld is, weet je dat het echt en onaangetast is. Als je een nieuwe telefoon koopt, is de doos

verzegeld. Zo weet je zeker dat niemand jouw telefoon heeft gestolen of omgewisseld voor een goedkoper model. God geeft jou het eeuwige leven en heeft jou verzegeld met Zijn Geest. Door deze verzegeling weet je zeker dat God zal doen wat Hij heeft beloofd.

Betekenis 5: Een zegel beschermt en bewaart ook. Denk aan een kostbaar document dat je bewaart in een speciale, verzegelde kluis. De kluis en het slot geven zekerheid dat niemand er ongewenst bij kan en dat het document veilig is tegen diefstal, vochtschade of andere invloeden van buitenaf. Zo is ook de verzegeling met de Heilige Geest een teken van Gods bescherming over jou. Het is als een hemelse garantie dat niemand jouw redding of toekomstige erfenis kan wegnemen, omdat de Heilige Geest jou bewaart.

3. De Heilige Geest woont in jou

*Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans **de Geest van God in u woont**. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.* (Romeinen 8:9)

Zoals we eerder hebben gelezen, is het soms lastig om onderscheid te maken tussen het werk van de Heilige Geest vanaf de bekering en vanaf de doop in de Heilige Geest. Dit komt doordat het Bijbels is dat iemand op dezelfde dag tot geloof komt, zich bekeert, zich laat dopen in water en de doop in de Heilige Geest ontvangt. Eigenlijk zouden er geen gelovigen moeten zijn die niet in de Geest zijn gedoopt.

Toch zijn er nu gelovigen die de doop in de Geest nooit hebben ontvangen. Dit komt doordat sommige kerkstromingen niet geloven in de doop in de Geest, of denken dat deze pas later komt en niet direct bij de bekering. Ondanks deze verschillen geloof ik, op basis van Romeinen 8:9, dat iedere oprechte gelovige de Heilige Geest heeft ontvangen en dat de Geest in hem of haar woont. Maar de Heilige Geest zal een veel actievere rol innemen vanaf de doop in de Heilige Geest. Vanaf het moment van bekering woont de Heilige Geest dus in de gelovige, waardoor het lichaam van de gelovige een tempel van de Heilige Geest wordt.

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn. (1 Korinthe 6:19-20)

Omdat de Heilige Geest in ons woont, betekent dit ook dat God de Vader en Jezus Christus in ons wonen.

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen. (Johannes 14:23)

De Heilige Geest woont dus in iedere gelovige, maar Zijn werking en invloed nemen toe wanneer de gelovige ook de doop in de Heilige Geest ontvangt.

4. De Heilige Geest leidt jou

De Heilige Geest wil jou leiden, helpen en onderwijzen.

Luister, dit is de waarheid: het is alleen maar goed voor jullie dat ik wegga. Want anders kan jullie helper, de heilige Geest, niet komen. Ik zal hem naar jullie toe sturen als ik bij God ben. (Johannes 16:7, BGT)

In punt 1 lazen we dat de Heilige Geest een grote rol speelde bij onze bekering. Het was de Heilige Geest die ons hart opende en ons tot bekering leidde. Maar Zijn werk stopt daar niet. Hij wil ons leiden in ons hele leven en invloed hebben op alles wat we doen. De Heilige Geest is onze Helper. Hij geeft ons advies en kracht om de juiste keuzes te maken. Dit doet Hij altijd, maar Zijn invloed en leiding in ons leven worden sterker na de doop in de Heilige Geest.

Eén van de belangrijkste waarheden die de Heilige Geest ons leert, is dat wij kinderen van God zijn geworden.

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! (Galaten 4:6)

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God. Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aan-neming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. (Romeinen 8:14-16)

5. geheiligd

Vanaf onze bekering worden wij door de Heilige Geest geheiligd.

*Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid, **in heiliging door de Geest** en geloof in de waarheid. (2 Thessalonicenzen 2:13)*

Dit proces van heiliging begint bij onze bekering. Bekering was namelijk het moment waarop wij besloten om te breken met de zonde en te leven in heiligheid. Leven in heiligheid is uit onszelf onmogelijk. Toen wij zonder God leefden, lukte het ons niet om heilig te leven. En als wij na onze bekering proberen heilig te leven zonder Gods hulp, zullen we opnieuw falen. Het is de Heilige Geest die ons de kracht en hulp geeft om heilig te leven.

*Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknappen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven. Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar **u bent geheiligd**, maar u bent gerechtvaardigd, **in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.** (1 Korinthe 6:10-11)*

Wij zijn schoongewassen, geheiligd en gerechtvaardigd door de Naam van de Heere Jezus en door de Heilige Geest. De Geest speelt een actieve rol in ons heiligingsproces. Hij helpt ons en geeft ons de kracht om heilig te leven.

Verschil met de doop in de Geest

Deze vijf punten zijn waar voor iedereen die tot geloof is gekomen. Ze gelden vanaf het moment van bekering. Maar na de doop in de Heilige Geest wil de Heilige Geest nog meer invloed uitoefenen op deze gebieden. Door de doop in de Geest worden we gevoeliger voor de Heilige Geest en leren we Zijn stem beter herkennen. Zonder deze doop leef je nog niet voluit in deze vijf punten. Je kunt bijvoorbeeld twijfelen of de Heilige Geest echt in jou woont, weinig leiding ervaren van de Geest of moeite hebben om los te komen van zonde. De doop in de Geest helpt je om beter te functioneren in deze punten.

Vanaf de doop in de Heilige Geest wil de Heilige Geest naast deze punten ook nog meer zegeningen geven. Het is belangrijk om te beseffen dat sommige mensen wel de doop in de Geest hebben ontvangen, maar nog niet in al deze zegeningen wandelen. Dit komt soms doordat zij niet weten dat de Heilige Geest dit wil geven. Dit is geen veroordeling, maar het betekent dat jij je in de komende tijd mag uitstrekken naar de gaven en zegeningen die de Heilige Geest wil geven. In de rest van dit hoofdstuk bespreken we een aantal van deze zegeningen die de Heilige Geest wil geven vanaf de doop in de Geest.

Spreken in tongentaal

De Heilige Geest wil ons tongentaal geven. Wanneer we het verhaal van de dag van Pinksteren bestuderen, zien we dat de discipelen na de doop in de Heilige Geest direct spraken in andere talen.

En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:4)

In hoofdstuk 7 van dit boek lazen we dat ook anderen direct na de doop in de Heilige Geest konden spreken in tongentaal. Tongentaal is dus een belangrijk kenmerk en een duidelijk teken van de doop in de Heilige Geest. Maar wat is tongentaal precies?

Tongentaal voor de gemeente

Het is belangrijk om te weten dat de Bijbel spreekt over verschillende vormen van tongentaal. Er is tongentaal bedoeld voor de gemeente en tongentaal voor persoonlijk gebruik. Tongentaal voor de gemeente wordt behandeld in 1 Korinthe 12 en 14, waarin Paulus uitlegt dat deze tongentaal bedoeld is om anderen op te bouwen. Wanneer iemand in tongentaal bidt, moet dit uitgelegd worden, zodat anderen ervan kunnen leren. Kort samengevat is tongentaal voor de gemeente:

1. Een gave van de Geest. Het is iets wat de Heilige Geest aan iemand geeft.

*Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven (...) en aan een ander **allerlei talen**, en aan een ander uitleg van talen.* (1 Korinthe 12:8-10)

2. Nuttig voor de ander. Tongentaal voor de gemeente dient anderen en is in eerste instantie niet voor jezelf bedoeld.

Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. (1 Korinthe 12:7)

Dit houdt in dat iemand in tongentaal spreekt, en zichzelf of een ander gemeentelid daarna de tongentaal uitlegt. Je kunt dit vergelijken met profetie. Iemand ontvangt woorden van God en spreekt die vervolgens uit. Bij het uitleggen van tongentaal hoort iemand de betekenis van God en legt die daarna uit.

3. Aan sommigen gegeven. Niet iedereen in de gemeentedienst spreekt in de tongentaal die voor de gemeente bedoeld is. Maar sommigen kunnen op bepaalde momenten in deze vorm van tongentaal spreken.

God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens

*krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, **allerlei talen**.* (1 Korinthe 12:28)

4. Moet uitgelegd worden in begrijpelijke woorden of beelden.

Daarom, laat hij die in een andere taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen. (1 Korinthe 14:13)

Degene die in tongentaal spreekt, kan aan God vragen om het uit te leggen. Ook iemand anders in de gemeentedienst kan God vragen om de betekenis te openbaren. Wanneer er geen uitleg komt, moet degene die in tongentaal spreekt, zwijgen.

Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God. (1 Korinthe 14:28)

Er staat niet dat hij helemaal niet meer in tongentaal mag bidden. Hij mag nog steeds in tongentaal tot zichzelf en tot God spreken. In de praktijk betekent dit dat hij van het podium afstapt en op zijn eigen plaats verder bidt in tongentaal, zonder de gemeentedienst te verstoren.

5. Hoort een onderdeel te zijn van de gemeentedienst. Het spreken in tongentaal voor de gemeente is volgens Paulus niet zomaar een optie waar de kerk voor kan kiezen. Het hoort geregeld een onderdeel te zijn van de samenkomst.

*Hoe is het dan, broeders? **Telkens wanneer u samenkomt, heeft iedereen een psalm, of hij heeft een onderwijzing, of hij heeft een andere taal, of hij heeft een openbaring, of hij heeft een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw. En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen.*** (1 Korinthe 14:26-27)

6. Je mag streven naar de tongentaal voor de gemeente. Je mag aan God vragen om in deze gave te mogen functioneren. In een

gemeentedienst geeft God deze gave niet aan iedereen tegelijk. God kan deze gave tijdelijk aan verschillende personen geven, maar niet iedereen zal op hetzelfde moment in deze vorm van tongentaal spreken. Toch mag je volgens Paulus streven naar deze gave om zo de gemeente op te bouwen.

*Zo ook u, als **u naar geestelijke gaven streeft**, zoek er dan naar om overvloedig te zijn in gaven tot opbouw van de gemeente. Daarom, laat hij die in een andere taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen.* (1 Korinthe 14:12-13)

Persoonlijke tongentaal

Nu we de tongentaal voor de gemeente hebben behandeld, is het tijd om te kijken naar de persoonlijke tongentaal. Het grootste verschil tussen deze twee vormen is dat de tongentaal voor de gemeente bedoeld is om anderen op te bouwen, terwijl persoonlijke tongentaal bedoeld is om jezelf op te bouwen. Terwijl de tongentaal voor de gemeente aan sommigen wordt gegeven, wil de Heilige Geest persoonlijke tongentaal aan iedere wedergeboren gelovige geven. Laten we kijken naar de eigenschappen van persoonlijke tongentaal.

1. Tongentaal is bidden met je geest. Je bidt met jouw geest tot God de Vader. De geest van de mens is onze geestelijke persoonlijkheid, waarmee wij in contact komen met God en het bovennatuurlijke. Daarom vindt tongentaal plaats in onze geest, omdat dit een directe verbinding is tussen onze geest en God.

*Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand begrijpt het, maar **in zijn geest spreekt hij geheimenissen**.* (1 Korinthe 14:2)

De Heilige Geest heeft ons tongentaal gegeven en leidt ons om in tongentaal te spreken. Dit doet Hij door onuitsprekelijke verzuchtingen.

*En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met **onuitsprekelijke verzuchtingen**.* (Romeinen 8:26)

2. Tongentaal is niet bidden met het verstand. Omdat we bidden met onze geest, bidden we niet met ons verstand. Wij willen graag alles begrijpen, en wanneer wij vreemde klanken maken zonder verstandelijke betekenis, komt dit vreemd over. Ons verstand verzet zich hiertegen, omdat het tongentaal beschouwt als nutteloos en tijdsverspilling en de waarde ervan niet inziet. Toch is het belangrijk om in tongentaal te bidden, ook al begrijpt ons verstand niet wat wij zeggen.

*Want als ik in een andere taal bid, bidt mijn geest, **maar mijn verstand blijft zonder vrucht**.* (1 Korinthe 14:14)

3. Tongentaal hoeft niet uitgelegd te worden. Hoewel tongentaal voor de gemeente wel uitgelegd moet worden, hoeft dat niet bij persoonlijke tongentaal. Soms kan God ons de betekenis geven van onze persoonlijke tongentaal, maar het is niet erg als we geen uitleg ontvangen. Het zijn geheimenissen of onuitsprekelijke verzuchtingen die wij spreken zonder dat wij de betekenis weten.

*Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand begrijpt het, maar in zijn geest spreekt hij **geheimenissen**.* (1 Korinthe 14:2)

*En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met **onuitsprekelijke verzuchtingen**.* (Romeinen 8:26)

4. Tongentaal is spreken tot God. Door in tongentaal te spreken, spreken wij door de Heilige Geest rechtstreeks tot God de Vader. Niemand begrijpt de tongentaal die jij spreekt, behalve jouw geest, de Heilige Geest en God de Vader. Hierdoor kan niemand jouw tongentaal verstoren. Wanneer wij bijvoorbeeld in onze eigen taal bidden, kunnen er soms leugens in ons hoofd komen. We bidden

bijvoorbeeld: “Vader, dank U dat U voorziet in alles wat wij nodig hebben.” Vervolgens kan een leugen zeggen: “Dat geldt misschien voor een ander, maar niet voor jou.” Het voordeel van tongentaal is dat het een directe verbinding met God is, waarbij wij niet weten wat wij zeggen. Daardoor kunnen wij onze gebeden niet tegenspreken of met ongeloof tegenhouden.

Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God. (...) (1 Korinthe 14:2)

5. Tongentaal bouwt jezelf op. De Heilige Geest geeft ons verschillende gaven om anderen te dienen. Maar tongentaal is gegeven om onszelf op te bouwen. Wanneer we in tongentaal spreken, bouwen we onszelf op.

Wie in een andere taal spreekt, bouwt zichzelf op. (...) (1 Korinthe 14:4)

Maar u, geliefden, bouw uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest. (Judas 1:20)

Wanneer wij in tongentaal bidden, spreken we het perfecte gebed tot God. Als wij met ons verstand bidden, kunnen gedachten of leugens ons hinderen om naar Gods wil te bidden. Bij tongentaal gebeurt dit niet, omdat wij de woorden niet begrijpen.

Soms ervaren we onrust of weten we niet meer wat we moeten bidden. Ook dan is het belangrijk om in tongentaal te bidden. Wanneer wij zelf niet weten wat we moeten bidden, helpt de Heilige Geest ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. (Romeinen 8:26)

Als je in tongentaal bidt, wordt je geloofsleven versterkt. Dit uit zich onder andere in de volgende gebieden:

- Je ervaart meer vrede.

- Het is makkelijker om Gods stem te verstaan.
- Het is makkelijker om zonde te overwinnen.
- Je ervaart Gods blijdschap en vreugde.
- Je ontvangt kracht om door te gaan in moeilijke situaties.
- Je ontvangt meer openbaringskennis wanneer je na het spreken in tongentaal de Bijbel bestudeert.
- Je bent meer gericht op de dingen van God dan op de dingen van de wereld.

6. Tongentaal is voor jezelf. Wanneer iemand in tongentaal bidt voor de gemeente en het wordt vertaald, dan dient dit de gemeente. Ook wanneer er tijdelijk in persoonlijke tongentaal wordt gebeden vanaf het podium, met als doel anderen mee te nemen in tongentaal, aanbidding en worship, kan dit een belangrijk onderdeel zijn van een samenkomst.

Maar het is niet de bedoeling dat elke gemeentedienst volledig bestaat uit het spreken in tongentaal. Tongentaal heeft God aan jou persoonlijk gegeven, het is niet de bedoeling om daarmee de dienst of de orde in de gemeente te verstoren.

Ik heb nog nooit naar een dienst geluisterd in het Portugees. Weet je waarom niet? Omdat ik geen woord Portugees kan verstaan of spreken. Ik kan daardoor niet opgebouwd worden door de dienst. Ook al zou elk woord raak zijn en de waarheid spreken, het zou mij tot geen enkel nut dienen. Daarom roept Paulus op om niet de hele samenkomst in persoonlijke tongentaal te spreken, omdat dit de gemeente niet opbouwt en niemand het kan verstaan.

Als u God alleen maar dankzegt met uw geest, hoe zou dan iemand die net als een buitenstaander uw klanktaal niet verstaat, uw woorden met 'amen' kunnen bevestigen? Hij begrijpt immers niet wat u zegt. Het is natuurlijk goed dat u God dankzegt, maar op die manier is het niet opbouwend voor de ander. Ik dank God dat ik meer dan u allen de gave heb in klanktaal te spreken; maar om in de gemeente anderen te onderwijzen, gebruik ik liever een paar begrijpelijke woorden dan ontelbaar veel in klanktaal. (1 Korinthe 14:16-19, NBV21)

Wanneer je in de gemeente bent, moet je denken aan wat opbouwend is voor anderen. Je hoort anderen te dienen met de genadegaven die God aan jou heeft gegeven. Maar in jouw persoonlijke tijd met God mag je zoveel in tongentaal spreken als je wilt, en het zal je opbouwen. Ook wanneer je in de gemeente zit en anderen hebben er geen last van, mag je in tongentaal bidden. Het mag alleen niet afleiden of anderen belemmeren om God te aanbidden.

Tips om te spreken in tongentaal

Hoe kun je beginnen met spreken in tongentaal? Hier zijn enkele tips:

Tip 1: Vraag God om de gave om te spreken in tongentaal en geloof dat Hij het aan jou wil geven.

Tip 2: Luister naar aanbiddingsmuziek en aanbid God. Neem de tijd om je verstand volledig tot rust te brengen, zodat je niet steeds nadenkt over de dingen die je nog moet doen. Blijf God aanbidden en ga op een gegeven moment over in tongentaal.

Tip 3: Open je mond en begin te spreken. Spreek desnoods eerst een letter van het alfabet uit en geloof dat God jouw klanken zal veranderen in tongentaal.

Tip 4: Zoek gelovigen op die al in tongentaal spreken en vraag hen om jou te helpen. Bid daarna samen in tongentaal.

Tip 5: Zorg ervoor dat je alle stappen van de wedergeboorte hebt ontvangen.

Tip 6: Blijf geduldig, ook als je niet direct in tongentaal spreekt. Blijf in geloof staan en weet dat je binnenkort in tongentaal zult spreken. Dank God alvast voor de tongentaal, ook al zie je het nog niet.

Tip 7: Wanneer je in tongentaal spreekt, blijf dit dan regelmatig doen. Laat het een patroon worden in je leven. Tongentaal is geen eenmalige ervaring, maar een manier om voortdurend met je geest tot God te spreken.

Hoe is het dan? Ik (Paulus) zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden. Ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen. (...) Ik dank mijn God dat ik in meer andere talen spreek dan u allen. (1 Korinthe 14:15-18)

De leiding van de Heilige Geest

Wanneer je bent wedergeboren, ben je nooit alleen. De Heilige Geest woont in jou en zal jou leiden. Daardoor weet je wat goed en fout is, ontvang je richting voor de toekomst en heb je een relatie met God.

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb. (Johannes 14:26)

De Heilige Geest zal je in alles onderwijzen. In de eerste plaats brengt Hij in herinnering wat Jezus gezegd heeft. De Geest geeft ons openbaringen over de Bijbel en spreekt de woorden van de Bijbel tot ons. Maar we kunnen ook vragen hebben die niet direct in de Bijbel staan. Denk bijvoorbeeld aan de keuze voor een partner, een baan, de plaats waar je moet wonen of de specifieke roeping die God voor jou heeft. Om antwoorden op deze vragen te ontvangen, is het belangrijk om te luisteren naar de Heilige Geest. Hij wil ons onderwijzen in dingen die wij nog niet weten en Hij wil ons gehele leven leiden.

De Heilige Geest is meer dan een gewone leraar. Een leraar onderwijst over een vakgebied, maar de Geest wil niet alleen onderwijs geven; Hij wil een relatie met jou, jou helpen op elk gebied van je leven en invloed hebben op alles wat je onderneemt.

*Maar wanneer **de Trooster** is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. (Johannes 15:26)*

Het woord “Trooster” komt van het Griekse woord “paraklētōs”. Wanneer we dit woord als werkwoord (parakaleō) gebruiken, betekent het: “erbij roepen”, “te hulp roepen”, “verzoeken”, “smeken”, “oproepen”, “vermanen”, “aansporen”, “aanmoedigen”, “bemoedigen” en “troosten”.

Dit laat zien wat de Heilige Geest in ons leven wil doen. De Geest is niet alleen een Trooster, maar is ons gegeven om ons op elk gebied te helpen. Hij verlangt ernaar dat wij steeds meer gaan lijken op Jezus Christus.

De Geest spreekt in ons leven en helpt ons om zonde te overwinnen, vermaant ons wanneer wij verkeerde keuzes maken, moedigt ons aan als wij willen opgeven en bemoedigt ons wanneer wij het moeilijk hebben. De leiding van de Geest gaat verder dan af en toe een bemoedigend woord. Hij wil ons helpen en invloed hebben op alles in ons leven om ons te veranderen naar het beeld van Jezus. Het is de zalving van de Heilige Geest die ons in alles onderwijst.

En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals ze u heeft onderwezen, zo moet u in Hem blijven. (1 Johannes 2:27)

Naast deze dingen wil de Heilige Geest ons ook helpen in onze relatie met God de Vader. Hij wil ons leiden in ons gebedsleven.

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. (Romeinen 8:26)

Dit kan de Geest doen door de tongentaal die we spreken, maar ook door onze gewone gebeden. Wanneer je bijvoorbeeld bidt, kan de Geest je richting geven zodat je weet waarvoor je moet bidden. Misschien ontvang je een specifieke naam of ervaar je dat je een bepaalde Bijbeltekst hardop moet uitspreken tijdens je gebed. De Heilige Geest helpt jou in jouw gebedsleven. Daarom is het belangrijk om altijd te bidden in de Heilige Geest.

Terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen. (Efeze 6:18)

De vrucht van de Geest

Wanneer je bent wedergeboren en je leven laat leiden door de Heilige Geest, zal je ook de vrucht van de Geest ontvangen.

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

De vrucht van de Geest wordt door de Heilige Geest gegeven. De Geest legt in ieder persoon liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Maar het is onze verantwoordelijkheid om de vrucht van de Geest te laten groeien.

Stel, ik wil een appelboom in mijn tuin. Een goede vriend hoort mijn wens en besluit om mij appelzaadjes cadeau te geven zodat ik een appelboom kan planten. Wie heeft mij een appelboom cadeau gedaan? Mijn vriend. Maar van wie is de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de appelzaadjes groeien tot een vruchtdragende boom? Van mij.

Wanneer ik de zaadjes aanneem en ze in het zakje laat zitten, gebeurt er niets. Ja, ik bezit appelzaadjes, maar niemand ziet het en niemand kan genieten van de appels. Maar als ik voor de zaadjes zorg, ze plant en ze de juiste voeding en water geef, zullen ze groeien en zal iedereen kunnen genieten van de vruchten.

Zo is het ook met de vrucht van de Geest. De Geest geeft aan iedere wedergeboren gelovige een “zaadje” of “vrucht”, maar het is onze verantwoordelijkheid om dit te laten groeien. Het is belangrijk dat wij:

1. De juiste voedingsbodem kiezen. Dit doen we door te wandelen in de Geest en niet naar de zondige verlangens van het vlees.

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. (Galaten 5:16)

Luister naar de Heilige Geest en wees gehoorzaam. Zeg nee tegen de zonde van het vlees. Als we dit doen, groeit onze vrucht op in goede aarde.

2. De juiste drank kiezen. Waarmee vul jij jezelf? Met het levende water van Gods Woord of met het vergif van het onderwijs en de denkbeelden van de wereld?

Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. (Johannes 15:5)

Het is belangrijk dat wij in het Woord van God blijven, en dat Gods Woord als levend water in ons gegoten wordt, zodat onze vrucht kan groeien.

Want zoals regen of sneeuw neerdaalt van de hemel en daarheen niet terugkeert, maar de aarde doorvochtigt en maakt dat zij voortbrengt en doet opkomen, zaad geeft aan de zaaier en brood aan de eter, zo zal Mijn woord zijn dat uit Mijn mond uitgaat: het zal niet vruchteloos tot Mij terugkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend. (Jesaja 55:10-11)

3. Voldoende zonlicht ontvangt. Wie zijn jouw voorbeelden die jou helpen groeien? Zijn dit God en Godvrezende mensen? Of zijn dit de duisternis en mensen die in zonde leven? Het is veel makkelijker om heilig te leven wanneer je in een goede omgeving bent, waar Gods licht schijnt, dan in een omgeving vol duisternis.

Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen wij en doen de waarheid niet. Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. (1 Johannes 1:6-7)

4. Ons laten snoeien. Het is belangrijk dat de Heilige Geest jou mag snoeien. Je zult ervaren dat de Geest duidelijk tot je spreekt en je laat zien welke gedachtepatronen verwijderd moeten worden. Sta de Heilige Geest toe om je te snoeien, zodat alleen de goede vrucht overblijft en verder kan groeien.

Iedere rank aan Mij die geen vrucht draagt snijdt Hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit Hij bij, opdat zij meer vruchten voortbrengt. (Johannes 15:2)

5. Onkruid wieden. Zorg ervoor dat alle verleidingen, zorgen en dingen die je afleiden van God verdwijnen. Door onkruid te wieden voorkom je dat de vrucht afsterft doordat je God uit het oog verliest.

En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord hoort; maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. (Mattheüs 13:22)

6. Geduld hebben. Wanneer je een zaadje plant, kan het maanden tot jaren duren voordat het volledig is uitgegroeid. Voor een appelboom duurt het bijvoorbeeld tot tien jaar voordat hij uit een zaadje groeit en gezonde vruchten begint te dragen. Zo hebben wij ook geduld nodig. Maar wanneer we in geduld de vorige vijf stappen blijven volgen, zal onze vrucht groeien en zich ontwikkelen.

En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven. (Galaten 6:9)

H10 DE HEILIGE GEEST DOOR ONS

In het vorige hoofdstuk lazen we wat de Heilige Geest in ons wil doen. God heeft de Heilige Geest aan ons gegeven om ons te helpen. Maar hier stopt het werk van de Heilige Geest niet. Hij wil ons ook gebruiken om anderen tot zegen te zijn en om Gods evangelie te delen. De Heilige Geest wil dat wij een vat zijn van Zijn aanwezigheid, zodat wij zelf vervuld zijn met de Geest en dit als een rivier doorstroomt naar onze omgeving.

Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden. (...) (Johannes 7:38-39)

In dit hoofdstuk behandelen we een aantal gaven die de Heilige Geest aan ons geeft om anderen te dienen.

Profeteren

*En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters **zullen profeteren**, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. (Handelingen 2:17-18)*

Wanneer wij denken aan profetie, denken we vaak aan iemand die van God inzicht heeft gekregen over de toekomst. Denk bijvoorbeeld aan Johannes, die profetieën en openbaringen ontving over de eindtijd. God kan ons inderdaad inzichten geven, zowel voor toekomstige gebeurtenissen in ons eigen leven als in dat van anderen. Maar profetie is veel meer dan alleen inzicht in de toekomst. Simpel gezegd is profetie: de woorden of beelden die jij van God hebt ontvangen, doorgeven aan anderen. Ik wil een aantal voorbeelden van profetie geven, maar eerst kijken we naar het verschil tussen een profeet en een gelovige met een profetische gave.

De profeet

In hoofdstuk 9 zagen we dat er verschillende vormen van tongentaal zijn. Je hebt tongentaal die de gemeente dient en persoonlijke tongentaal. Een belangrijk verschil is dat God de persoonlijke tongentaal aan iedereen wil geven, terwijl Hij maar enkelen aanwijst om in een samenkomst te spreken in tongentaal die de gemeente dient. Zo zijn er ook verschillende vormen van profetie. God wil dat iedereen profeteert, maar tegelijk heeft Hij sommigen in de gemeente aangesteld als profeet. Het is belangrijk om onderscheid te maken tussen deze twee, omdat een profetie van een door God aangestelde profeet meer gezag heeft dan een profetie van een broeder of zuster. Laten we eerst kort bekijken wat een profeet is, en daarna bestuderen hoe wij zelf kunnen profeteren.

Ten eerste moet een profeet aangesteld zijn door God. Iemand kan er niet zelf voor kiezen om profeet te worden; dit is iets wat God aan diegene moet geven. God stelt zelf Zijn profeten aan.

God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, (...). (1 Korinthe 12:28)

Dit zien we terug bij de profeten van het Oude Testament. Zij profeteerden niet namens zichzelf, maar namens God, omdat Hij hen speciaal had aangesteld als profeet. Dat zien we bijvoorbeeld bij de roeping van Jeremia:

Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken. (Jeremia 1:5)

Bij de roeping van Amos:

De HEERE haalde mij echter achter de kudde vandaan en de HEERE zei tegen mij: Ga heen, profeteer tegen Mijn volk Israël! (Amos 7:15)

En bij de roeping van Ezechiël:

*Hij zei tegen mij: Mensenkind, **Ik zend u** naar de Israëlieten, naar die opstandige volken, die tegen Mij in opstand zijn gekomen. Zij en hun vaderen hebben tot op deze zelfde dag tegen Mij overtreden. En deze kinderen zijn schaamteloos en hardleers. **Ik zend u naar hen toe. U moet tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE.** (Ezechiël 2:3-4)*

Ten tweede kan een profeet openbaringen ontvangen en geven over toekomstige gebeurtenissen. Wanneer God iets doet in de wereld, laat Hij dit altijd eerst weten aan Zijn profeten. De profeten moeten dit vervolgens profeteren en verkondigen aan de gemeente van Christus, aan politieke leiders of aan de inwoners van een land of plaats.

Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten. (Amos 3:7)

Een voorbeeld hiervan is de profeet Agabus, die profeteerde dat er binnenkort een hongersnood zou plaatsvinden over de hele wereld.

En in die dagen kwamen enkele profeten vanuit Jeruzalem naar Antiochië. En een van hen, van wie de naam Agabus was, stond op en gaf door de Geest te kennen dat er een grote hongersnood zou zijn over heel de wereld, die ook gekomen is onder keizer Claudius. (Handelingen 11:27-28)

Ten derde is een profeet aangesteld om zonden in de gemeente aan te spreken en mensen te waarschuwen. Wanneer we het leven van de profeten uit het Oude Testament bestuderen, zien we dat een groot deel van hun taak was om de zonden van het volk aan te spreken. Zij kwamen vaak met een harde boodschap. Mensen moesten zich bekeren, en als zij dat niet deden, zouden zij in ballingschap terecht komen.

Ook heeft de HEERE tot u al Zijn dienaren, de profeten, vroeg en laat gezonden, maar u hebt niet geluisterd en uw oor niet geneigd om te luisteren. Ze zeiden: Bekeer u toch, ieder van zijn slechte weg

en van uw slechte daden. Dan zult u eeuw uit en eeuw in blijven wonen in het land dat de HEERE u en uw vaders gegeven heeft. (Jeremia 25:4-5)

Ook profeten uit het Nieuwe Testament roepen op tot bekering en waarschuwen mensen. Eén van de grootste profeten die ooit heeft geleefd, is Johannes de Doper. Wat was zijn profetische boodschap?

*In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: **Bekeer u**, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. (Mattheüs 3:1-2)*

Een profeet is aangesteld om gemeenteleden, steden of landen te waarschuwen. Een profeet moet mensen waarschuwen voor Gods toorn die zal komen over alle goddeloosheid. Dit zien we ook terug in het verhaal van Jona. Jona werd geroepen om de stad Ninevé te waarschuwen voor Gods toorn.

Toen stond Jona op en ging naar Ninevé, overeenkomstig het woord van de HEERE. Ninevé was een geweldig grote stad, van drie dagreizen doorsnee. En Jona begon de stad in te gaan, één dagreis. Hij predikte en zei: Nog veertig dagen en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd! (Jona 3:3-4)

Ten vierde is een profeet aangesteld om Gods oordeel te verkondigen. In Openbaring lezen we over de brieven die Johannes naar zeven gemeenten moest sturen. Deze brieven bevatten profetische boodschappen voor de gemeenten. Maar het waren niet alleen beoedelingen die Johannes moest opschrijven; het waren ook woorden van oordeel. Wanneer een gemeente niet functioneert zoals God het wil, zal God de gemeente wegnemen of er een oordeel over vellen. Een heftig voorbeeld lezen we in de brief aan de gemeente van Thyatira:

*En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie, Ik werp haar te bed, en breng hen die overspel met haar plegen, **in grote verdrukking**,*

als zij zich niet bekeren van hun werken. En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben Die nieren en harten doorzoekt, en Ik zal u geven eenieder naar uw werken. (Openbaring 2:21-23)

De bediening van een profeet is dus niet altijd makkelijk. Een profeet moet soms ook woorden van oordeel en waarschuwing geven. Er zijn nog meer taken van een profeet, maar voor deze studie gaan we daar niet verder op in.

De gave van profetie

We gaan nu in op de profetische gave die God aan iedere wedergeboren gelovige wil geven. Hier zijn een aantal feiten over de profetische gave:

1. Iedere wedergeboren gelovige kan profeteren. Wanneer we gedoopt worden met de Heilige Geest, wordt het makkelijker om Zijn stem te verstaan. Hierdoor zullen we profetieën ontvangen, dromen dromen en visioenen zien. Op de dag van Pinksteren haalde Petrus een profetie van Joël aan die dit aankondigde:

Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. (Handelingen 2:16-18)

Petrus sprak dat God Zijn Geest zal uitstorten op **alle** vlees, en dat zonen, dochters, dienaren en dienaressen zullen profeteren. Wanneer zal dit plaatsvinden? Op het moment dat God Zijn Geest uitstort in ons leven, oftewel: tijdens de doop in de Heilige Geest. Wanneer je de doop in de Heilige Geest hebt ontvangen, ontvang je de mogelijkheid om te profeteren. Je kunt van de Heilige Geest een woord ontvangen voor je eigen leven of voor het leven van anderen.

God kan op verschillende manieren tot ons spreken, en iederen kan de boodschap die God wil geven op een andere manier ontvangen. Sommigen horen duidelijk de stem van God, anderen ontvangen dromen of zien visioenen. Tegen de één spreekt God in beelden, terwijl de ander een duidelijk Bijbelvers ontvangt. God spreekt op verschillende manieren, op de manier die het beste bij je past, zodat je Zijn boodschap makkelijker kunt ontvangen.

Wanneer we de woorden die God tot ons gesproken heeft, die gericht zijn aan anderen, met hen delen, dan profeteren we. Volgens Petrus kan iedere wedergeboren gelovige dit doen, en ook Paulus haalde dit aan in zijn onderwijs:

*Want u kunt **allen**, de één na de ander, profeteren, opdat allen leren en allen bemoedigd worden. (1 Korinthe 14:31)*

Het was Paulus' verlangen dat iedere gelovige zou profeteren.

En ik zou wel willen dat u allen in andere talen spreekt, maar vooral dat u profeteert. (1 Korinthe 14:5)

2. Profetie dient anderen. Wanneer je profeteert, dien je anderen. Jouw woorden zijn opbouwend, troostend en bemoedigend.

Maar iemand die profeteert spreekt tot mensen, en wat hij zegt is opbouwend, troostend en bemoedigend. (1 Korinthe 14:3, NBV21)

Hier zien we een belangrijk verschil tussen iemand met een profetische gave en een profeet. Een profeet kan woorden van oordeel profeteren, maar de taak van iemand met een profetische gave is om opbouwend, troostend en bemoedigend te zijn. Het is niet de bedoeling dat iedere wedergeboren gelovige voortdurend oordeel en verdoemenis profeteert wanneer de gemeente iets doet waar hij het niet mee eens is. Dit is niet de rol die God heeft gegeven. Het is belangrijk dat jouw woorden altijd gericht zijn op opbouw en niet op afbraak.

(...) Wie profeteert, bouwt de gemeente op. (1 Korinthe 14:4)

Naast dat mensen bemoedigd en opgebouwd worden door profetie, kunnen ook de verborgen zaken van het hart openbaar worden. Dit kan gaan over zowel positieve als negatieve zaken. Stel dat iemand voor het eerst in jouw gemeente komt. Hij heeft een groot verlangen om een weeshuis te stichten in Kenia, maar heeft dit nog met niemand gedeeld. Hoe bijzonder zou het zijn als de één na de ander in de gemeente over deze man profeteert dat God wil dat hij een weeshuis sticht in Kenia? Wanneer deze man nog niet in God gelooft en dit hoort, zou hij toch onmiddellijk tot geloof komen?

*Maar als allen zouden profeteren, en er kwam een ongelovige of niet-ingewijde binnen, dan zou die door allen overtuigd en door allen beoordeeld worden. **En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar**, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is. (1 Korinthe 14:24-25)*

Maar dit kan ook op een negatieve manier gebeuren. Wanneer door middel van profetie aan deze man wordt verteld wat hij allemaal verkeerd heeft gedaan, zal hij erkennen dat God bestaat en dat God alles heeft gezien wat hij heeft gedaan. Het is belangrijk dat wij dit nooit op een veroordelende toon vertellen. Het is namelijk niet Gods wil dat deze man veroordeeld wordt; God wil juist dat hij Zijn genade aanneemt, een kind van Hem wordt en vergeving ontvangt voor alle zonden die hij heeft gedaan. Wanneer God ons openbaring geeft, is het altijd bedoeld om iemand op te bouwen, niet om hem af te breken.

Ik heb van een profeet gehoord dat hij vroeger vaak fouten maakte in de manier waarop hij zijn profetieën deelde. De betekenis van de profetieën klopte, maar de wijze waarop hij ze bracht was niet juist. Wanneer mensen binnenkwamen in zijn dienst, wist hij precies welke zonden zij hadden gedaan. Zo kwam er een ongelovige man voor het eerst een samenkomst binnen. Tijdens de dienst wees de profeet hem aan en zei: 'Afgelopen zaterdag heb jij overspel gepleegd met jouw secretaresse.' Het woord klopte, maar deze man kwam niet tot geloof; hij vluchtte weg en kwam nooit meer terug.

Het is belangrijk dat wij op een goede manier profetieën delen, zodat mensen opgebouwd worden en niet afgebroken. Ongelovigen moeten juist tijdens een samenkomst God aanbidden en tot geloof komen. Zij moeten niet in hun zonden blijven en in angst naar huis terugkeren. Daarnaast moeten we voorzichtig zijn met het op deze manier terechtwijzen van mensen. Wanneer je het verkeerd hebt, en het geen profetie van God was, kun je iemand ernstig beschadigen.

3. Profetieën moeten beoordeeld worden. Het is belangrijk dat iedere wedergeboren gelovige leert profeteren. Dit betekent dat het kan gebeuren dat sommige woorden die wij spreken niet van God komen, maar uit onze eigen gedachten. Het is zelfs mogelijk dat je begint met een woord van God, en daarna zelf woorden toevoegt vanuit je eigen denken. Dit is niet erg, want je moet het leren en je leert van je fouten. Maar daarom is het belangrijk dat anderen mogen meehelpen om profetieën te beoordelen. Met andere woorden: alles wat je profeteert, moet getoetst worden. De woorden van God moeten bewaard blijven en de rest moeten we loslaten.

En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen. (1 Korinthe 14:29)

Het vraagt nederigheid om anderen te vragen jouw profetieën te beoordelen. Maar het is erg belangrijk. Er zijn veel profetieën uitgesproken die niet klopten en niet van God kwamen. Door samen te beoordelen kunnen deze woorden eruit gefilterd worden.

Het beoordelen van profetieën is zo belangrijk dat ik vind (ik spreek namens mijzelf, niet namens het Woord) dat mensen die niet accepteren om beoordeeld te worden, ook niet mogen profeteren in de gemeente of in het leven van anderen. Sommige mensen maken namelijk misbruik van profetie en spreken altijd “namens de Heere”, terwijl er nooit iets gebeurt van wat zij hebben gezegd, en hun profetieën elke week veranderen. Wanneer anderen niet mogen beoordelen en op liefdevolle en opbouwende wijze feedback mogen geven, gaat er iets mis. Bij profetie hoort beoordeling. De beoordeling vindt voornamelijk plaats op de volgende drie manieren:

- **Manier 1:** Is het Bijbels wat er gesproken wordt? Als de profetie tegen de Bijbel ingaat, dan is de profetie niet van God.
- **Manier 2:** Heeft God al zelf tot de persoon gesproken over wie de profetie gaat? Meestal spreekt God eerst tot jouw hart voordat Hij via iemand anders profeteert. Wanneer God eerst een verlangen in jouw hart heeft gelegd en vervolgens wordt dit bevestigd door een profetie, dan is dat een teken dat jouw verlangen van God afkomstig is.
- **Manier 3:** Zijn er anderen die dezelfde profetie over jou hebben uitgesproken? Wanneer God iets tot jou wil spreken, zal Hij het vaak bevestigen door meerdere profetische woorden.

Maar let op: profetie is niet Gods meest gebruikelijke manier om tot jou te spreken. God wil persoonlijk tot jou spreken. Je mag profetie zien als een bevestiging van de woorden en verlangens die God al eerder in jouw hart heeft gelegd.

Verschillende soorten profetie

Nu we weten wat het verschil is tussen een profeet en de gave van profetie, is het belangrijk om te kijken welke soorten profetische boodschappen we kunnen delen.

Boodschap 1: getuigen.

(...) Want getuigen van Jezus is profeteren. (Openbaring 19:10, NBV21)

Wanneer je getuigt over Jezus, profeteer je. Getuigen is erg belangrijk, want wat God voor jou heeft gedaan, wil Hij ook voor anderen doen. Wanneer God jou heeft verlost van een verslaving en je deelt dit getuigenis, dan is dit voor jou een gebeurtenis uit het verleden. Maar wanneer iemand jouw getuigenis hoort die nog in die verslaving gevangen zit, is het voor hem een profetie. Hij wordt opgebouwd, omdat hij hoop en geloof ontvangt dat God ook zijn problemen kan en wil oplossen.

Boodschap 2: het openbaren van verborgen zaken. Wanneer je profeteert, kun je verborgen zaken openbaren. Denk bijvoorbeeld

aan Jezus en de Samaritaanse vrouw. Jezus ontving een profetisch woord en wist dat de vrouw al vijf mannen had gehad en dat haar huidige man niet haar echte man was. Door deze profetie kwam de vrouw tot geloof, samen met een groot deel van de stad waar zij woonde.

Jezus zei tegen haar: Ga heen, roep uw man en kom hier. De vrouw antwoordde en zei tegen Hem: Ik heb geen man. Jezus zei tegen haar: U hebt terecht gezegd: Ik heb geen man, want vijf mannen hebt u gehad en die u nu hebt, is uw man niet; dat hebt u naar waarheid gezegd. De vrouw zei tegen Hem: Heere, ik zie dat U een profeet bent. (Johannes 4:16-19)

Boodschap 3: Woorden van bemoediging en opbouw. Profetieën zijn woorden die bemoedigend en opbouwend zijn voor anderen. Denk bijvoorbeeld aan een broeder die denkt dat God niet naar hem omziet. Wanneer jij, door middel van profetie, vertelt dat God hem ziet en blij met hem is, dan is dit een profetisch woord.

Maar iemand die profeteert spreekt tot mensen, en wat hij zegt is opbouwend, troostend en bemoedigend. (1 Korinthe 14:3, NBV21)

Boodschap 4: Richting voor de toekomst. Wanneer je een relatie met God hebt, wil God je ook dingen openbaren over jouw persoonlijke toekomst. God wil dromen en verlangens in jouw hart leggen, zodat je weet waarvoor Hij je geroepen heeft. Deze dromen en verlangens zijn profetieën van God, zodat jij weet wat je wel en niet moet doen.

Tips om te profeteren

Laten we kijken naar een aantal praktische tips om te profeteren.

Tip 1: streef naar de gave van profetie.

*Jaag de liefde na en **streef** naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren. (1 Korinthe 14:1)*

Wanneer we denken aan profetie, denken veel mensen dat dit iets is wat God zomaar aan iemand geeft. Daardoor stappen ze niet uit in profetie, omdat ze denken dat iemand uit het niets een profetisch woord ontvangt om te delen, zonder verdere inspanning van de ontvanger. Maar dit is niet hoe het werkt. God wil namelijk dat wij allemaal profeteren en Hij wil ons allemaal gebruiken om Zijn woorden te delen met de mensen om ons heen.

God verlangt niet dat wij passief wachten totdat er opeens een woord komt. Hij verlangt dat wij streven naar de geestelijke gaven en vooral naar de gave om te profeteren. Streven betekent dat je met inspanning een doel probeert te bereiken. Wanneer Paulus schreef dat we moeten streven om te profeteren, bedoelde hij dat we actief verlangen moeten hebben en open moeten staan om Gods woorden te ontvangen en door te geven. Verlang jij ernaar om anderen te bemoedigen met profetie? Besteed dan tijd met God en de Heilige Geest, zodat je leert Zijn stem te verstaan en leert om Zijn woorden te delen met anderen.

Tip 2: Leer Gods stem verstaan. Wanneer je de woorden van God wilt doorgeven aan anderen, is het eerst belangrijk om Zijn stem te verstaan en te herkennen. Je kunt pas de woorden van God doorgeven als je weet dat ze van Hem komen. Misschien vraag je je af: “Spreekt God wel tot mij?” Laten we deze vraag beantwoorden door het verhaal van de goede herder te lezen, waarin Jezus de goede herder is en de gelovigen de schapen zijn.

*Voor hem doet de deurwachter open en de schapen horen zijn stem, en **hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten.** En wanneer hij zijn eigen schapen naar buiten gedreven heeft, gaat hij voor hen uit, **en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen.** Maar een vreemde zullen zij beslist niet volgen, maar zij zullen van hem wegvlugten, omdat zij de stem van vreemden niet kennen. (Johannes 10:3-5)*

Jezus laat met dit verhaal zien dat Hij Zijn schapen bij naam roept en hen leidt. Jezus zal tot iedere gelovige spreken. Het is aan ons om Zijn stem te leren herkennen, zodat we weten wanneer Hij tot ons

spreekt. Wanneer jij een gelovige bent, spreekt Jezus en de Heilige Geest continu tot jou. Misschien weet je alleen nog niet precies hoe Zijn stem klinkt. Hierdoor lijkt het soms alsof God niets zegt, maar in werkelijkheid spreekt Hij voortdurend. Wanneer je Zijn stem leert herkennen, zal het steeds makkelijker worden om te weten wat Hij tot jou zegt. Dit is belangrijk voor je stille tijd met God, maar ook voor het profeteren tot anderen.

Om Zijn stem te herkennen, is het belangrijk om stil te zijn. Door de dag heen zijn we vaak bezig met allerlei gedachten. Volgens onderzoek heeft een mens gemiddeld 50.000 gedachten per dag. Onze hersenen zijn voortdurend actief. Daarom is het belangrijk om geregeld rustmomenten te nemen waarin we niet bezig zijn met onze eigen gedachten, maar ons richten op God. In deze momenten zal je Gods stem makkelijker herkennen en verstaan.

Tip 3: oefenen en leren. Hoe heb jij leren fietsen? Door te oefenen. Of hoe heb jij leren praten? Ook door te oefenen. Alles wat je vandaag kunt, heb je geleerd door oefening. Je kunt jouw werk doen omdat je naar school bent geweest en omdat anderen je hebben geleerd hoe je jouw werk moest doen.

Kun je je nog jouw eerste werkdag herinneren? Je kreeg taken, maar je wist nog niet precies hoe alles ging en waar alles was. Je werkte trager, moest vaker hulp vragen aan collega's, je moest handleidingen gebruiken en het kostte veel inspanning. Maar na tien jaar werken is het niet meer moeilijk. Je weet precies wat je moet doen, je werkt snel en in plaats van dat jij hulp nodig hebt, help jij nu nieuwe collega's. Hoe komt dat? Doordat je jouw werk voortdurend hebt gedaan en kon blijven oefenen.

Wanneer een kind voor het eerst fietst en valt, is dat normaal. Als ouder denk je dan niet: "O nee, hij is bij de eerste keer al gevallen. Dat wordt nooit wat. Hij heeft geen talent om te fietsen. Ik pak zijn fiets af." Nee, als ouder weet je dat je kind eerst moeite zal hebben. Daarom ren je achter hem aan en geef je aanwijzingen, want je weet: als hij niet oefent, zal hij het nooit leren. Zo is het ook met profetie. Wanneer je niet oefent met profeteren, zal het niet vanzelf gaan.

“Maar wat als ik een fout maak?” Als je een fout maakt, dan leer je daarvan en ga je verder. Net zoals een kind na een val weer opstaat en verder fietst, ga jij verder en blijf je profeteren.

“Maar wat als ik mensen pijn doe met mijn profetieën?” In de eerste plaats weet je dat profetie altijd bemoedigend en opbouwend moet zijn. In de tweede plaats kun je van tevoren zeggen: “Ik ben aan het leren,” en: “Toets mijn woorden aan de Bijbel en aan wat God al tot jou heeft gesproken.” Zeg ook niet: “Zo spreekt de Heere,” maar zeg: “Ik denk dat ik een indruk van God heb gekregen, wil jij er ook over bidden?”

Tot slot is het belangrijk om niet te profeteren over gevoelige onderwerpen, zoals partnerkeuze, het ontvangen van kinderen of wanneer iemand zal overlijden.

Tip 4: Spreek de profetie uit. Wanneer je profeteert, zul je merken dat je, voordat je begint te spreken, vaak nog niet veel woorden van God hebt ontvangen. Soms ontvang je bijvoorbeeld maar vijf woorden die je moet uitspreken. Maar je zult zien dat wanneer je deze vijf woorden uitspreekt, God deze woorden aanvult met nieuwe woorden. Profetie is net als een tissuedoos: wanneer je één zakdoek eruit trekt, verschijnt de volgende vanzelf. Zo is het ook met profetie. Wanneer je de eerste woorden uitspreekt, zal God je nieuwe woorden geven. En ontvang je geen woorden meer? Dan hoeft je ook niet verder te spreken. Het kan ook zijn dat de paar woorden die je ontvangen hebt, precies de volledige boodschap waren die God wilde doorgeven.

De kracht om vrijmoedig te spreken

We hebben de doop in de Heilige Geest ook ontvangen om vrijmoedig te kunnen spreken.

*want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen. (...) **maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen**, Die over u komen zal; en u zult **Mijn getuigen zijn**, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. (Handelingen 1:5-8)*

De Heilige Geest verhoogd Jezus en bekrachtigt ons

Wanneer we de Heilige Geest bestuderen, valt één ding direct op: de Heilige Geest wil altijd Jezus verhogen. Hij wil dat wij Jezus kennen en gebruikt ons om anderen over Jezus te vertellen.

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die over Mij getuigen. (Johannes 15:26)

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. (Johannes 16:13-14)

Toen Jezus naar de hemel ging en de Heilige Geest op aarde kwam, veranderde het evangelie niet. Het evangelie bleef over Jezus gaan. De Heilige Geest is gekomen om het evangelie van Jezus te bekrachtigen en erover te getuigen. De Heilige Geest zei niet op de Pinksterdag: “Luister, de afgelopen jaren onderwees Jezus dit, maar ik breng nu iets nieuws.” Nee, de Heilige Geest neemt wat Jezus onderwees en verkondigt ons dezelfde boodschap. De boodschap en het evangelie van God veranderen niet. De Heilige Geest zal Jezus blijven verkondigen totdat wij Hem van aangezicht tot aangezicht zullen zien.

De Heilige Geest leert ons en verlangt dat wij de openbaringen die we van Hem ontvangen, doorgeven aan de mensen om ons heen.

Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. (Handelingen 1:8)

De kracht van de Heilige Geest om te getuigen was er niet alleen voor de discipelen van Jezus. Deze kracht is beschikbaar voor elke

wedergeboren gelovige. Jezus heeft ons een belangrijke en grote opdracht gegeven: wij moeten het evangelie verkondigen aan alle mensen, tot aan het uiterste van de aarde. Deze taak is niet alleen gegeven aan een paar mensen met een evangelische bediening. God geeft deze opdracht aan alle gelovigen en Hij wil iedereen bekrachtigen om het evangelie te delen.

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen. (Mattheüs 28:19-20)

Van angst naar vrijmoedigheid

We hoeven deze taak niet alleen te volbrengen. De Heilige Geest geeft ons de kracht en autoriteit om deze belangrijke boodschap overal te verkondigen. Hij breekt elke angst en verlegenheid af.

Voordat de discipelen de doop in de Heilige Geest ontvingen, waren zij bang. Denk bijvoorbeeld aan Petrus, die Jezus verloochende, aan de discipelen die vluchtten toen Jezus gevangen werd genomen, en aan de discipelen die na de kruisiging van Jezus bij elkaar kwamen achter gesloten deuren.

Toen het nu avond was op die eerste dag van de week en de deuren van de plaats waar de discipelen bijeenwaren, uit vrees voor de Joden gesloten waren, kwam Jezus en Hij stond in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u! (Johannes 20:19)

Maar toen de dag van Pinksteren aanbrak en zij gedoopt werden met de Heilige Geest, viel de angst van hen af. Ze ontvingen kracht en grote vrijmoedigheid om het evangelie te delen. Na de doop in de Heilige Geest hield Petrus een preek in Jeruzalem, en er kwamen drieduizend mensen tot geloof. Petrus veranderde van iemand die Jezus verloochende en in angst achter gesloten deuren zat, naar iemand die vrijmoedig over Jezus sprak. Zo zullen ook wij de kracht van de Geest ontvangen om vrijmoedig het Woord van God te delen.

De kracht van vrijmoedigheid gaat ver. In de Bijbel lezen we dat Petrus en Johannes werden terechtgewezen door de religieuze

leiders van Israël. Ze mochten niet meer over Jezus spreken en werden bedreigd. Maar Petrus en Johannes werden vrijgelaten en gingen naar de andere discipelen. Dit was hun gebed:

*Nu dan, Heere, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienst-knechten **met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken**, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus. (Handelingen 4:29-30)*

Hoe antwoordde de Heilige Geest op dit gebed?

*En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeenwaren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en **spraken het Woord van God met vrijmoedigheid**. (Handelingen 4:31)*

Zij werden opnieuw vervuld met de Geest en spraken het Woord van God met grote vrijmoedigheid. Dit kan alleen door het werk van de Heilige Geest. Wanneer je spreekt en veel tegenstand ontvangt, is het menselijk om te willen stoppen. Maar de Heilige Geest geeft grote vrijmoedigheid, zodat je de kracht ontvangt om door te blijven gaan.

Eén van de mooiste voorbeelden van een man die het Woord van God met grote vrijmoedigheid predikte, is Paulus. In veel steden waar hij het evangelie bracht, ontmoette hij hevige tegenstand. Paulus werd zelfs gestenigd door een menigte:

Maar er kwamen Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigten overtuigden; en zij stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, omdat zij dachten dat hij dood was. (Handelingen 14:19)

Door een wonder stond Paulus weer op. En wat deed hij toen?

Maar toen de discipelen hem omringd hadden, stond hij op en ging de stad in, en de volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe. En nadat zij aan die stad het Evangelie verkondigd hadden en veel discipelen gemaakt hadden, keerden zij terug naar Lystre, Ikonium en Antiochië. (Handelingen 14:20-21)

De volgende dag vertrok hij en verkondigde het evangelie in Derbe. Dit is alleen mogelijk door de kracht van vrijmoedigheid die de Heilige Geest geeft. Paulus besloot niet om eerst rust te nemen of een maand te reflecteren op wat er was gebeurd, maar ging direct verder met het verkondigen van het evangelie.

Leiding van de Heilige Geest

Naast de kracht van vrijmoedigheid wil de Heilige Geest ons ook leiding geven, zodat wij weten in welke gebieden wij het evangelie moeten delen en in welke niet. Dit gebeurde ook bij Paulus. Soms wilde hij ergens het evangelie brengen, maar de Heilige Geest verhinderde dat.

En nadat zij door Frygië en het land van Galatië gereisd waren, werden zij door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Asia te spreken. En bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar de Geest liet het hun niet toe. (Handelingen 16:6-7)

Waarom wilde de Heilige Geest dit niet? Omdat het op dat moment niet Paulus' taak was om in Asia of Bithynië het evangelie te brengen. De Heilige Geest wilde eerst een ander gebied bereiken.

En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons! Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen. (Handelingen 16:9-10)

God wilde dat Paulus naar Macedonië zou gaan om daar het evangelie te verkondigen. Het mooie aan deze tekst is dat Paulus besloot om op weg te gaan. Vaak bidden wij: “Heer, gebruik mij om het evangelie te delen.” Maar wij mogen weten dat wij mogen gaan. We mogen overal het evangelie brengen, tot aan de uiteinden van de aarde. En als we gaan, zal de Heilige Geest tot ons spreken en duidelijk maken op welke plaats Hij ons heeft geroepen.

Misschien ervaar je dat de Heilige Geest zegt: “Ga niet naar Rotterdam, maar naar Utrecht.” Zo leidt de Geest jou in de richting die je moet gaan. Het is ook goed om te weten dat deze leiding tijdelijk kan zijn. Misschien wil God je eerst vier jaar gebruiken om in Utrecht het evangelie te delen, en stuurt Hij je daarna alsnog naar Rotterdam.

Daarom is het belangrijk om ten eerste te gaan, en ten tweede goed te luisteren naar de stem van de Heilige Geest.

De kracht om wonderen en tekenen te doen

In de vorige paragraaf lazen we over de kracht om vrijmoedig te spreken. Weet jij hoe je vrijmoedig het evangelie kunt delen? Onder andere doordat er wonderen en tekenen plaatsvinden. Wanneer zieken genezen, demonen worden uitgedreven en doden worden opgewekt, krijgen mensen aandacht en interesse. En als je hun aandacht hebt, kun je met alle vrijmoedigheid het evangelie delen.

*Nu dan, Heere, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienst-knechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, **doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus.** (Handelingen 4:29-30)*

De discipelen baden om tekenen en wonderen, zodat ze daardoor met vrijmoedigheid het evangelie konden verkondigen. Wanneer we het boek Handelingen lezen, zien we dat tekenen en wonderen altijd leidden tot grote vrijmoedigheid of vervolging. Door de wonderen die God deed, ontstond er opschudding. Denk bijvoorbeeld aan:

1. Handelingen 2: De Heilige Geest werd uitgestort met het geluid van een geweldige windvlaag. De discipelen spraken in tongentaal, waardoor Petrus grote vrijmoedigheid kreeg om het Woord te delen. Hierdoor kwamen drieduizend mensen tot geloof.
2. Handelingen 3: De kreupele man, die altijd bij de tempelpoort bedelde, werd genezen. Iedereen kon hem zien lopen. Dit gaf Petrus vrijmoedigheid om te spreken, en velen kwamen tot geloof.
3. Handelingen 5: Ananias en Saffira zondigden tegen de Heilige Geest en stierven door een wonderteken. Dit zorgde voor groot ontzag bij allen die ervan hoorden.

4. Handelingen 5:12: Door de handen van de apostelen gebeurden voortdurend tekenen en wonderen. Het volk had groot ontzag voor hen, en dagelijks kwamen er nieuwe gelovigen bij, totdat er hele menigten tot geloof kwamen.

We zien in het hele boek Handelingen dat de wonderen en tekenen van God de gelovigen vrijmoedigheid gaven om het evangelie te verkondigen.

De kracht is voor iedereen beschikbaar

Wanneer we het hebben over het doen van wonderen en tekenen, denken we vaak aan iemand die op een podium staat, door God gezalfd is, en mensen naar voren roept om voor hen te bidden. Veel mensen denken dat God maar enkelen heeft aangesteld om hierin te wandelen. Maar dat is niet waar. God heeft de kracht om wonderen en tekenen te doen aan iedereen gegeven. Niet alleen dat, Jezus heeft ons zelfs opgedragen om wonderen en tekenen te verrichten.

En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden. (...) Maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen. (Markus 16:17-20)

Het verrichten van wonderen en tekenen is geen “bonus” voor diepgelovige heiligen, maar voor iedere wedergeboren christen. Als jij bent wedergeboren, dan kun jij wandelen in de wonderen en tekenen van God. Jij hebt macht ontvangen om demonen uit te drijven, in tongentaal te spreken en zieken te genezen. De Bijbel spreekt hier vaak over:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader. (Johannes 14:12)

Welke werken deed Jezus? Hij genas de zieken, dreef demonen uit en wekte doden op. Hoe kunnen wij deze werken doen? Omdat Jezus naar de Vader is gegaan en vanuit de hemel de Heilige Geest op ons heeft uitgestort. Door de Heilige Geest zijn wij in staat om wonderen en tekenen te doen.

En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen. (Mattheüs 10:1)

En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets. (Mattheüs 10:7-8)

De kracht komt door de Heilige Geest

De kracht om wonderen en tekenen te verrichten komt niet uit onze eigen kennis, vaardigheden of heiligheid. Deze kracht komt door de vervulling van de Heilige Geest. Wij handelen niet in onze eigen kracht, maar ontvangen de kracht van de Heilige Geest.

Wanneer we naar het leven van Jezus kijken, zien we dat Hij geen wonderen deed door Zijn eigen kracht. Jezus was afhankelijk van de Heilige Geest, de Geest werkte door Hem heen. Nadat Jezus gedoopt werd door Johannes de Doper, kwam de Geest op Hem, en pas daarna begon Hij wonderen en tekenen te doen.

En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. (Mattheüs 3:16)

De volgende teksten laten zien dat Jezus wonderen en tekenen deed door de kracht van de Heilige Geest:

*En Jezus keerde door **de kracht van de Geest** terug naar Galilea, en het gerucht over Hem verspreidde zich door heel de omgeving. En Hij gaf onderwijs in hun synagogen en werd door allen geprezen. (Lukas 4:14-15)*

*Hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met **de Heilige Geest en met kracht** en hoe Hij het land doorgedaan is, terwijl Hij goeddeed en allen die door de duivel overweldigd waren, genas, want God was met Hem. (Handelingen 10:38)*

*Maar als Ik door **de Geest van God** de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. (Mattheüs 12:28)*

Jezus ontving de kracht van de Heilige Geest. Door deze kracht genas Hij zieken, dreef Hij demonen uit, predikte Hij, en deed Hij wonderen en tekenen. Net zoals Jezus hebben ook wij de kracht van de Heilige Geest nodig om bovennatuurlijke werken te doen.

*Want ik durf het niet aan iets te zeggen wat Christus niet door mij teweeggebracht heeft, om de heidenen tot gehoorzaamheid te brengen, in woord en daad, door de kracht van tekenen en wonderen en **door de kracht van de Geest van God**. Zo heb ik dan van Jeruzalem af en rondom, tot Illyricum toe, het Evangelie van Christus vervuld. (Romeinen 15:18-19)*

*En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van **geest en kracht**, opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in **kracht van God**. (1 Korinthe 2:4-5)*

De reden waarom wij mensen kunnen bevrijden en genezen, komt door de kracht van de Heilige Geest, die op ons wordt uitgestort tijdens de doop in de Heilige Geest.

De gaven van de Geest

Daarnaast wil de Heilige Geest ons nog veel meer gaven geven om anderen te dienen. Een mooi overzicht vinden we in 1 Korinthe. Laten we dit kort en krachtig bestuderen.

Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent. (1 Korinthe 12:1)

Paulus wil niet dat wij onwetend zijn over de geestelijke gaven. Deze gaven zijn geen extraatje voor een paar gelovigen die zich ernaar uitstrekken. Paulus en de Heilige Geest willen dat alle broeders en zusters op de hoogte zijn van deze gaven en weten hoe ze ermee moeten omgaan.

Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest.
(1 Korinthe 12:4)

Het is belangrijk om te beseffen dat er verschillende gaven zijn die de Heilige Geest aan de gemeente wil geven. Hoewel elke gave anders is en anders functioneert, stromen ze allemaal uit één bron: de Heilige Geest.

Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. (1 Korinthe 12:5-6)

Niet alleen de Heilige Geest is betrokken bij het geven van de genadegaven. De volledige Drie-eenheid werkt samen om de gemeente te zegenen en te voorzien in wat nodig is. Zie je hoe belangrijk de genadegaven zijn voor God? Het is Zijn verlangen om ons te helpen en te dienen door deze gaven, en Hij gebruikt daarvoor wedergeboren gelovigen die zich ervoor openstellen.

Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. (1 Korinthe 12:7)

De gaven van de Geest zijn gegeven om anderen te helpen. Ze zijn niet bedoeld voor jezelf, maar voor de ander. Als je samenkomt in de gemeente, is het belangrijk om zegeningen en genadegaven van anderen te ontvangen. Maar het is net zo belangrijk om de gaven die God jou heeft gegeven te gebruiken om anderen te dienen.

Veel gelovigen gaan naar een dienst met de vraag: “Wat kan ik vandaag ontvangen?” Dat is niet verkeerd, het is juist goed om verwachting te hebben. Maar het is ook belangrijk om te denken: “Hoe kan ik vandaag iemand anders dienen?” Samen vormen we het

lichaam van Christus, en we zijn geroepen om elkaar te helpen. Zoals elk deel van een lichaam het geheel dient, zo moeten wij elkaar dienen. Als de oren stoppen met horen of de ogen niet meer zien, functioneert het lichaam niet goed. Zo is het ook in de gemeente: elk lid is nodig.

Wat zijn de bovennatuurlijke genadegaven van de Heilige Geest? Paulus noemt er in deze brief negen, maar dit is geen volledige lijst. De Heilige Geest kan ook andere genadegaven geven.

*Want aan de één wordt door de Geest **een woord van wijsheid gegeven** en aan de ander **een woord van kennis**, door dezelfde Geest; en aan een ander **geloof**, door dezelfde Geest, en aan een ander **genadegaven van genezingen**, door dezelfde Geest; en aan een ander **werkingen van krachten**, en aan **een ander profetie**, en aan een ander **het onderscheiden van geesten**, en aan een ander **allerlei talen**, en aan een ander **uitleg van talen**. (1 Korinthe 12:8-10)*

1. Een woord van wijsheid. Soms zijn er problemen in de gemeente die niet eenvoudig op te lossen zijn. Er is wijsheid voor nodig, en de Heilige Geest wil die wijsheid geven. Een prachtig voorbeeld hiervan vinden we in het verhaal van Jezus en de overspelige vrouw (Johannes 8:1-11). De vrouw was op overspel betrapt en volgens de wet moest zij gestenigd worden. De farizeeën brachten haar bij Jezus en vroegen Hem om een oordeel. Jezus ontving een woord van wijsheid, waardoor Hij haar genadig kon zijn en zij niet veroordeeld of gedood werd. Door deze wijsheid werd de vrouw gered van de dood.

2. Een woord van kennis. Terwijl een woord van wijsheid nodig is om een ingewikkeld probleem op te lossen, gaat een woord van kennis over een openbaring van verborgen informatie. Dit zien we in het verhaal van Jezus en Nathanaël:

Jezus zag Nathanaël naar Zich toe komen en zei over hem: Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is. Nathanaël zei tegen Hem: Vanwaar kent U mij? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voordat Filippus u riep, toen u onder de vijgenboom was, zag Ik u. (Johannes 1:48-49)

Jezus kon niet op natuurlijke wijze weten dat Nathanaël onder de vijgenboom zat, maar door een woord van kennis openbaarde de Heilige Geest dit aan Hem. Jezus zag Nathanaël, zonder daar fysiek aanwezig te zijn.

3. Geloof. Met de gave van geloof wordt niet het geloof bedoeld dat nodig is voor redding. De gave van geloof is een bovennatuurlijk soort geloof, het is een “Gods soort geloof”. Normaal moet je vechten tegen twijfels wanneer je ergens voor bidt of gelooft. Maar wanneer de Heilige Geest de gave van geloof geeft, verdwijnen alle twijfels. Je weet het dan met absolute zekerheid. Je ontvangt Gods zekerheid over een situatie.

Denk bijvoorbeeld aan Jezus, die tijdens de storm het bevel gaf dat de wind moest gaan liggen. Er was bij Hem geen spoor van angst of twijfel. Jezus wist honderd procent zeker dat de storm naar Zijn stem zou luisteren.

4. Genadegaven van genezingen. De Bijbel roept iedere gelovige op om zieken te genezen. Maar niet iedereen heeft de genadegaven van genezing. Wanneer iemand op je werk ziek is, is het jouw taak om diegene te genezen. Of wanneer je tijdens evangelisatie op straat een zieke tegenkomt, mag je ook voor die persoon bidden en genezing verwachten. In de gemeente heeft God echter mensen aangesteld met de gave van genezing. Zij kunnen tijdens een samenkomst een grote groep mensen aanspreken, en honderden tot duizenden mensen kunnen genezen door hun prediking en bediening. Daarnaast zijn mensen die de gave van genezing ontvangen, ook gezalfd om anderen te leren hoe zij zieken kunnen genezen.

5. Werkingen van krachten. Werkingen van krachten zijn wonderen die direct plaatsvinden. Denk bijvoorbeeld aan Jezus, die met een paar broodjes en visjes een hele menigte voedde. Bij werkingen van krachten gebeurt het wonder meteen, zonder veel tussenkomst van tijd. Het verschil tussen werkingen van krachten en de gave van genezing is soms moeilijk te zien, omdat ze vaak samengaan. Toch is het goed om te weten dat een werking van krachten een

bovennatuurlijk teken van God is, dat een situatie onmiddellijk kan veranderen.

6. Profetie. Profetie is een gave van de Geest, die we eerder in dit hoofdstuk al uitgebreid hebben behandeld.

7. Het onderscheiden van geesten. Deze gave houdt in dat iemand direct de kracht ontvangt om te weten of iets van God afkomstig is of van een dwaalgeest. In de eerste plaats is het belangrijk dat elke gelovige toetst wat een voorganger, Bijbelleraar, profeet, broeder of zuster onderwijst. Maar om ons hierbij te helpen, geeft de Heilige Geest aan sommigen in de gemeente de gave om geesten te onderscheiden of te beproeven.

De duivel doet zich voor als een engel van het licht. De leugens die hij verspreidt bevatten vaak veel waarheid. Soms is een leer negentig procent gebaseerd op de Bijbel, maar wijkt het tien procent af, waardoor het toch een dwaalleer wordt. Wanneer iemand de gave van het onderscheiden van geesten ontvangt, herkent diegene dat het niet van God is. Zo kan hij of zij de gemeente beschermen tegen dwaalgeesten die door dwaalleraren werken.

Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan. Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is. (1 Johannes 4:1-3)

8. Allerlei talen en uitleg van talen. Paulus spreekt hier over tongentaal en de vertaling van tongentaal. Deze twee gaven hebben we al uitgebreid behandeld in hoofdstuk 9.

Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil. (1 Korinthe 12:11)

Nogmaals benadrukt Paulus dat alle gaven verschillend zijn, maar dat ze toch allemaal uit dezelfde bron voortkomen: de Heilige Geest. De Heilige Geest geeft deze gaven aan ons als een genadegave, een cadeau, zodat wij anderen kunnen dienen.

In de gemeente wijst de Heilige Geest mensen aan die in een bepaalde gave kunnen functioneren. Maar de Geest kiest niet zomaar willekeurig. Hij kiest mensen die zich uitstrekken naar de gaven en verlangen om erin te wandelen.

Streef dus naar de beste genadegaven. (...) (1 Korinthe 12:31)

We mogen vol verwachting uitzien dat God ons wil gebruiken, zowel in de gemeente als op straat. Wanneer we in een genadegave mogen wandelen, is het belangrijk om deze gave ook actief aan te wakkeren.

Daarom herinner ik u eraan de genadegave van God die in u is door de oplegging van mijn handen, aan te wakkeren. (2 Timotheüs 1:6)

Hoe wakker je een gave aan? Je kunt het vergelijken met een kampvuur. Stel, twee personen maken allebei een vuur. De één steekt het vuur aan en gaat daarna slapen. De ander blijft actief: hij legt regelmatig hout op het vuur en zorgt ervoor dat het blijft branden. Welk vuur blijft het langst branden? Het vuur dat actief wordt onderhouden.

Zo is het ook met de genadegaven van de Geest. Als God je een gave heeft gegeven en je doet er niets mee, zal je minder sterk in die gave functioneren dan iemand die het verlangen heeft om dagelijks in die gave te wandelen en daarin oefent. Hoewel het de Heilige Geest is die de genadegaven geeft, vertrouwt Hij meer toe aan gelovigen die de gaven aanwakkeren, trouw zijn en regelmatig daarin wandelen. Want waarom zou de Heilige Geest Zijn gaven geven aan iemand die er toch niets mee doet?

H11 EEN KIND VAN GOD

Eén van de grootste wonderen die de wedergeboorte tot stand brengt, is dat iedere wedergeboren gelovige een kind van God wordt. Doordat je Zijn kind bent geworden, ontvang je ook de voordelen die bij het kindschap horen. Tegelijkertijd is het belangrijk dat je God gehoorzaamt, zoals een goed kind gehoorzaam is aan zijn natuurlijke ouders.

Wanneer je een kind bent van goede ouders, ontvang je automatisch veel zegeningen. Je ontvangt liefde, je ouders zorgen goed voor je en geven je alles wat je nodig hebt om op te groeien. Ook word je vanaf je geboorte erfgenaam van je ouders. Dit betekent dat wanneer zij komen te overlijden, jij hun erfenis ontvangt. In dit hoofdstuk bestuderen we de voordelen van het zoon- of dochterschap van God.

Een kind van God

Wat gebeurt er tijdens de wedergeboorte? De geest van de mens komt opnieuw tot leven en wordt geboren. Net zoals je in het natuurlijke geboren wordt in een familie, word je tijdens de wedergeboorte geboren in Gods familie. Je hebt dan een hemelse Vader die voor je zorgt, en je wordt opgenomen in Zijn huis, wat ook jouw huis is geworden. Vanaf je wedergeboorte behoort je tot Gods gezin. Je ontvangt Zijn Naam, Zijn zorg en Zijn bescherming. Net zoals een baby volledig afhankelijk is van zijn ouders, ben jij nu volledig afhankelijk van God. Hij is jouw Vader en Hij verlangt ernaar om een liefdevolle relatie met jou te hebben.

In de Bijbel lezen we vaak dat God onze Vader is. God is niet alleen de Vader van Jezus, maar ook van alle wedergeboren gelovigen. Toen Jezus opstond uit de dood, zei Hij het volgende tegen Maria Magdalena:

*Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar **Mijn Vader en uw Vader**, en naar Mijn God en uw God. (Johannes 20:17)*

Jezus verkondigde hiermee dat God niet alleen Zijn Vader is, maar ook onze Vader. Wanneer wij Jezus gehoorzamen en de wil doen van de Vader, behoren wij tot Zijn familie.

En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders. Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder. (Mattheüs 12:49-50)

Doordat God onze Vader is, ontvangen wij veel zegeningen. Zo mogen wij bijvoorbeeld:

1. Bidden tot de Vader. Wanneer wij bidden, mogen wij God aanspreken als onze Vader en zelfs als onze Papa.

Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. (Mattheüs 6:9)

God de Vader verlangt ernaar dat wij Hem steeds opnieuw opzoeken, met Hem spreken en een relatie met Hem opbouwen. Hij verlangt er niet naar dat wij andere mensen gebruiken als tussenpersoon tussen Hem en ons. God wil zelf van ons horen.

En op die dag zult u Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam, zal Hij u geven. (Johannes 16:23)

Wanneer wij tot God bidden en iets verlangen, wil God het ons graag schenken.

2. Ontvangen van de Vader. Een vader vindt het fijn om zijn kinderen te verwennen. Hij wil hen graag goede dingen geven: ijsjes, mooie kleren, leuk speelgoed en alles wat ze nodig hebben om gelukkig op te groeien. Ouders willen dat hun kinderen gelukkig zijn, goed presteren op school, fijne vrienden hebben en een mooie start maken in het leven. God, als onze hemelse Vader, wil ons ook

verwennen. Hij wil ons alles geven wat we nodig hebben, en zelfs de verlangens van ons hart vervullen.

En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. (Johannes 14:13-14)

En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen. (Mattheüs 21:22)

Soms reageren mensen: “Maar God geeft toch geen verkeerde of zondige dingen?” En dat klopt. Maar als wedergeboren gelovigen horen wij niet te verlangen naar zondige of verkeerde dingen. Onze verlangens moeten God eren en voortkomen uit een oprecht hart. God wil ons graag alles schenken, zolang onze verlangens zuiver zijn en wij Hem op de eerste plaats zetten. Dit betekent niet dat alles wat wij vragen puur geestelijk moet zijn. Je mag ook vragen om een mooi huis, een auto, lekker eten of andere goede dingen, zolang je hart zuiver blijft en God de hoogste plaats in je leven houdt.

3. Opgevoed worden door de Vader. God de Vader wil ons opvoeden, zodat wij leren om juist te leven.

En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? (Hebreeën 12:5-7)

Het is logisch dat God ons bestraft en zonden in ons leven aanwijst. Hij wil namelijk dat wij gezond worden in het geloof en groeien naar het beeld van Jezus. God wil onze Vader zijn, en als Vader is het Zijn verlangen om ons op te voeden, zodat we sterk en standvastig in deze wereld kunnen staan.

Wanneer God tot jou spreekt over bepaalde zonden of patronen die anders moeten, hoef je niet bang te zijn dat Hij minder van je houdt. Juist omdat Hij van je houdt, wijst Hij je op de dingen die niet goed zijn. Zijn correctie is een teken van Zijn liefde.

Stel dat je in een supermarkt loopt en hier is een kind dat zich vervelend gedraagt. Je zegt er waarschijnlijk niets van, want je bent niet verantwoordelijk voor dat kind en hebt geen relatie met hem. Maar als het je eigen kind is, grijp je wel in. Waarom? Omdat je jouw kind wilt opvoeden en het beste voor hem wilt. Op het moment zelf vindt het kind die correctie niet leuk, maar uiteindelijk is het nodig en goed voor zijn groei en toekomst.

4. De Vader kent jou. Wanneer je een kind hebt, dan ken je jouw kind. Je weet bijvoorbeeld wanneer hij een toets heeft op school, dat hij niet van spruitjes houdt, wanneer zijn verjaardag is en welke sporten hij leuk vindt. God de Vader kent jou nog veel beter dan jij jezelf kent. Hij weet alles over jou en Hij weet precies wat je nodig hebt.

HEERE, U doorgrondt en kent mij. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd. Al is er nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles. (Psalm 139:1-4)

Omdat God alles al weet, hoeven wij niet urenlang te bidden en te pleiten om Hem duidelijk te maken wat we willen. God weet al wat we nodig hebben, nog voordat wij erom vragen.

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden. Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt. (Mattheüs 6:7-8)

Stel je voor: je gaat een dagje naar het pretpark met een vriend en jullie beleven alles samen. Jullie stappen in de achtbaan, eten suikerspinnen en lachen om een mislukte foto. Later, als jullie samen naar huis rijden, hoef je hem niet uit te leggen wat je allemaal hebt

gedaan. Hij was er immers bij. Je praat anders. Je zegt bijvoorbeeld: “Wat ging die achtbaan hard!” of “Weet je nog hoe druk het was bij de botsauto’s?” Je hoeft de hele situatie niet meer uit te leggen, want hij heeft het allemaal met je meegemaakt.

Zo is het ook met God. Hij is altijd bij je. Hij kent elk moment van je dag en weet precies wat er in je hart leeft. Je hoeft Hem niet alles uit te leggen alsof Hij het nog niet weet. Je mag met Hem praten zoals je praat met iemand die alles al met je heeft meegemaakt. Je kunt bijvoorbeeld zeggen: “Vader, wat was die vergadering moeilijk,” of “Dank U dat U bij me was toen ik me zo alleen voelde.” Je praat met Iemand die je volledig kent en die je begrijpt, zonder dat je steeds opnieuw de hele situatie hoeft uit te leggen.

5. De Vader troost jou. Wanneer jouw kinderen verdrietig zijn, wil je hen troosten. Je wilt hun tranen drogen en hun lach terugbrengen. Zo is ook onze hemelse Vader: Hij is een Trooster. Hij wil ons bemoedigen en ons troosten wanneer ons onrecht wordt aangedaan of wanneer wij door moeilijke tijden gaan.

*Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de barmhartigheden en **de God van alle vertroosting**, Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wij zelf door God getroost worden. (2 Korinthe 1:3-4)*

God is een liefdevolle Vader die ons troost in alle vervolgingen, moeilijkheden en verdriet die wij in deze wereld tegenkomen. En wanneer wij eenmaal de aarde verlaten en voor altijd bij God zullen zijn, belooft Hij dat Hij al onze tranen zal afwissen.

*En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. **En God zal alle tranen van hun ogen afwissen** (...). (Openbaring 21:3-4)*

Dit laat zien dat God een liefdevolle Vader is die niet onverschillig is voor onze pijn, verdriet en moeilijkheden. Hij troost ons, bemoeit ons en helpt ons door alles heen.

6. De Vader wil aanbeden worden. Wij mogen tot in eeuwigheid God de Vader aanbidden en eren. Het is een geweldig voorrecht om Hem te aanbidden, en God geniet van onze aanbidding. Soms wordt aanbidding gezien als een verplichting die hoort bij de zondagse diensten, maar dat is niet waar. Aanbidding is een eer en een vreugde. Wij mogen de allerhoogste Koning, die ervoor gekozen heeft om ons Zijn kinderen te maken, danken en aanbidden, tot in alle eeuwigheid.

Maar de tijd komt en is er nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. (Johannes 4:23)

Als mensen zijn we geschapen met een diep verlangen om iets of iemand te aanbidden. Dit zit in onze natuur. Voor gelovigen hoort dat God te zijn. Maar als iemand God niet aanbidt, komt er altijd iets anders voor in de plaats. Je ziet dan dat mensen bijvoorbeeld een afgod, een voetbalclub, een artiest of een motiverende spreker gaan vereren. Anderen richten zich volledig op een ideaal, zoals geld verdienen, een succesvolle carrière, een gespierd lichaam of een bepaalde levensstijl. Dit soort aanbidding kan eruitzien als enorme bewondering, toewijding of het besteden van veel tijd en energie aan een doel. Het punt is: mensen moeten iets aanbidden, omdat dat verlangen in ons gelegd is toen we geschapen werden. Maar van alles en iedereen die we kunnen kiezen om te aanbidden, is er maar Eén die het werkelijk waard is: God. Wanneer wij Hem aanbidden, ontdekken wij de reden waarom wij leven en ervaren wij een diepe, intieme relatie met Hem.

7. De Vader beschermt jou. Wanneer je een vader bent, zorg je goed voor je kinderen, vooral als ze nog volledig van jou afhankelijk zijn. Je brengt bijvoorbeeld je éénjarige zoon niet naar een speeltuin om hem daar vervolgens een halfuur alleen achter te laten. Als vader

blijf je bij hem om hem te beschermen tegen gevaar. Als er gevaar dreigt, grijp je direct in. Stel dat een vreemdeling naar jouw zoon toekomt, hem optilt en wegdraagt, dan kom je meteen in actie en haal je je zoon terug. Niemand mag zomaar aan jouw kind komen; je bent bereid om voor hem te vechten.

Zo hebben wij ook een hemelse Vader die ons beschermt wanneer wij in gevaar zijn. Geen mens of demon kan ons uit Gods hand rukken.

*En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, Die hen aan Mij gegeven heeft, is meer dan allen, en **niemand kan hen uit de hand van Mijn Vader rukken.*** (Johannes 10:28-29)

God beschermt ons en wij mogen onze toevlucht bij Hem zoeken.

Hij zal u beschutten met Zijn vlerken, onder Zijn vleugels zult u de toevlucht nemen, Zijn trouw is een schild en een pantser. U zult niet vrezen voor het beangstigende van de nacht, voor de pijl die overdag aan komt vliegen, voor de pest, die in het donker rondgaat, voor het verderf dat midden op de dag verwoest. (Psalm 91:4-6)

8. De Vader heeft een plaats voor jou. Wanneer wij sterven en deze aarde verlaten, heeft God een plaats voor ons klaargemaakt in Zijn huis. Wij mogen als familie bij God wonen en voor eeuwig bij Hem blijven.

In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. (Johannes 14:2-3)

Ons leven eindigt niet op aarde. God wil tot in eeuwigheid onze Vader zijn en voor ons zorgen.

Zoon-gericht of slaaf-gericht

De Bijbel laat duidelijk zien dat wij geen slaven zijn, maar zonen en dochters van God. Wij zijn opgenomen in Zijn familie als kinderen en mogen als zonen functioneren.

Toch zien sommige gelovigen zichzelf als slaven. Zij voelen zich voortdurend verplicht om goede dingen voor God te doen, zonder echt een relatie met Hem te hebben. Het is belangrijk om goede dingen voor God te doen, maar we moeten beseffen dat we dit doen als kinderen van God, niet omdat we slaven zijn.

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God. Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aan-neming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. (Romeinen 8:14-16)

Wat is het verschil tussen een zoon en een huisslaaf of werknemer?

1. Een zoon heeft meer autoriteit dan een werknemer. In familie-bedrijven gebeurt het vaak dat de zoon zijn vader opvolgt als eigenaar. Om hem daarop voor te bereiden, geeft de vader hem meer verantwoordelijkheden. De zoon krijgt bijvoorbeeld de positie van on-derdirecteur en mag bevelen geven aan de werknemers.

2. Een zoon ontvangt de erfenis. Een werknemer ontvangt geen erfenis wanneer de vader overlijdt, maar een zoon wel. Als kinderen van God hebben wij een erfenis ontvangen.

En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. (Romeinen 8:17)

3. Een zoon is geliefd. Van wie houdt een vader meer: van zijn eigen zoon of van een werknemer? Een vader houdt meer van zijn zoon dan van een werknemer. Als zijn zoon fouten maakt, zal hij hem niet

snel wegsturen, terwijl hij dat bij een werknemer veel eerder zou doen. Op dezelfde manier houdt God van ons, zelfs als wij fouten maken. Wanneer wij terugkeren naar God, zal Hij ons altijd met open armen ontvangen. Dit zien we duidelijk in de gelijkenis van de verloren zoon. Toen de zoon tot inkeer kwam en terugkeerde naar het huis van zijn vader, stond zijn vader al op hem te wachten. De vader werd niet boos, maar herstelde hem juist en gaf hem opnieuw een gezaghebbende positie.

En hij stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem. (Lukas 15:20)

4. Een zoon leeft in het huis of mag in het huis komen. Met wie wil een vader feestdagen doorbrengen? Met zijn zoon. Ook vindt een vader het fijn als zijn zoon onverwachts langskomt. Maar als een werknemer onverwachts langskomt, is de kans veel groter dat hij wordt weggestuurd. Als zonen en dochters mogen wij altijd in Gods aanwezigheid zijn.

Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God. (Efeze 2:18-19)

5. Een zoon heeft een andere motivatie dan een werknemer. Een werknemer werkt vooral voor het geld. Als de vader geen geld meer heeft om loon te betalen, is de werknemer meteen weg. Een zoon werkt echter uit relatie: hij helpt zijn vader uit liefde. Ook als gelovigen dienen wij God niet om iets te verdienen, maar omdat wij een relatie met Hem hebben en uit liefde handelen.

Wat ons drijft is de liefde van Christus. (...) (2 Korinthe 5:14, NBV21)

6. Een zoon draagt de naam van zijn vader. Wanneer je een invloedrijke vader hebt, en je draagt zijn achternaam, dan brengt dat automatisch respect met zich mee. Als jouw vader een rijke zakenman is en mensen horen dat jij zijn zoon bent, zullen ze eerder naar je luisteren. Dit zien we ook bij artiesten: wanneer een bekende artiest een zoon heeft die ook artiest wordt, gaan er sneller deuren voor hem open omdat zijn vader bekend is. Zo mogen ook wij Gods naam dragen.

*Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan. En **Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven** en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam. (Openbaring 3:12)*

7. Een zoon kent de plannen van zijn vader en heeft hier inspraak op. Een vader deelt zijn plannen en doelen vaak eerst met zijn zoon, voordat hij dit bespreekt met anderen in het bedrijf. De zoon krijgt ook meer details te horen dan een werknemer. Op dezelfde manier laat God, als onze Vader, ons Zijn plannen voor de wereld en voor ons leven kennen.

Ik noem u niet meer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet, maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb. (Johannes 15:15)

Het koninkrijk van God betreden

Twee koninkrijken: duisternis en licht

Door de wedergeboorte betreden wij het koninkrijk van God en stappen wij in een andere geestelijke dimensie. In de geestelijke wereld bestaan er twee koninkrijken: het koninkrijk van God en het koninkrijk van de duivel. Iedere niet-gelovige maakt automatisch deel uit van het koninkrijk en de invloedssfeer van de duivel. Toen God Adam en Eva schiep, gaf Hij hun autoriteit over de aarde. Het was hun taak om te regeren.

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! (Genesis 1:26)

God plaatste Adam en Eva in de hof van Eden, waar zij heerschappij moesten voeren over alle dieren en wezens die daar waren. Maar in Genesis 3 lezen we dat Adam en Eva een grote fout maakten: zij aten van de boom van kennis van goed en kwaad, waarvan God hen verboden had te eten. Waarom deden zij dit? Omdat zij luisterden naar de slang, in plaats van te vertrouwen op Gods woorden en Hem te gehoorzamen.

De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had. (...) (Genesis 3:1)

Adam en Eva hadden heerschappij moeten tonen. Ze hadden de slang moeten gebieden om te zwijgen en weg te gaan. In plaats daarvan luisterden zij naar de slang. In plaats van leiding te geven, werden zij onderdanig. Hierdoor gaven zij de autoriteit over de aarde, die God aan hen had gegeven, over aan de duivel.

Toen Jezus werd verzocht door de duivel in de woestijn, zei de duivel tegen Hem dat hij macht had ontvangen over de koninkrijken van de aarde. Van wie had hij die macht gekregen? Van Adam, tijdens de zondeval.

*En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem in een ogenblik tijd al de koninkrijken van de wereld zien. En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, **want die is aan mij overgegeven** en ik geef die aan wie ik maar wil; (Lukas 4:5-6)*

Ook in andere Bijbelteksten wordt de duivel de leider of aanvoerder van een koninkrijk genoemd:

*Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal **de vorst van deze wereld** buitengeworpen worden. (Johannes 12:31)*

Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij. (Johannes 14:30)

Wanneer je opnieuw geboren wordt, word je overgeplaatst van het koninkrijk van de duivel naar het koninkrijk van God.

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. (Kolossenzen 1:13)

Vanaf dat moment maak je deel uit van Gods koninkrijk, terwijl niet-gelovigen nog steeds onderdeel uitmaken van het koninkrijk van de duivel.

Wij weten dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze ligt. (1 Johannes 5:19)

Volgens de Bijbel is er een duidelijke scheiding: alleen mensen die wedergeboren zijn, behoren tot Gods koninkrijk. Iedereen die niet in Jezus gelooft, valt onder de macht en het koninkrijk van de duivel.

Dit is heel duidelijk: er zijn geen mensen die buiten deze twee machten staan. Je bent of onder de macht van God, of onder de macht van de duivel. Er is geen middenweg of grijs gebied. Zelfs als iemand niet bewust kiest tussen deze twee, valt hij automatisch onder de macht van de duivel. Geen keuze maken, is in feite ook een keuze.

Vanaf het moment van wedergeboorte behoren wij tot Gods koninkrijk. We worden bekeerd: uit de duisternis naar het licht, en van de macht van de duivel naar de macht van God.

Om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van de zonden ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij. (Handelingen 26:18)

Door wedergeboorte het Koninkrijk binnengaan

Jezus sprak hierover met Nicodemus. We lezen dat alleen wedergeboren gelovigen het koninkrijk van God kunnen zien en binnengaan.

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (...) Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. (Johannes 3:3-5)

In dit boek lezen we al dat “water” verwijst naar de waterdoop, en “Geest” naar de doop in de Heilige Geest. We hebben de wedergeboorte nodig om het koninkrijk van God binnen te gaan.

Wat is het koninkrijk van God precies? In mijn boek “Gods Koninkrijk” ga ik hier dieper op in. In dat boek hebben wij de volgende definitie geformuleerd:

“Het koninkrijk van God is een geestelijke realiteit die we ervaren door de Heilige Geest en de regerende positie waarin Jezus ons heeft gezet. Jezus heeft de heerschappij ontvangen en geeft deze heerschappij door aan Zijn volgelingen, zodat wij burgers van het koninkrijk zijn geworden. Vandaag mogen wij als afgezanten van Jezus wandelen op aarde, en in de toekomst zal Jezus fysiek de heerschappij voeren op aarde tijdens het duizendjarig vrede-rijk.”

Gods koninkrijk is geen fysieke locatie op aarde waar we naartoe kunnen gaan, zoals het Koninkrijk der Nederlanden of het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië. Gods koninkrijk is een geestelijke realiteit waarin wij mogen leven en functioneren. In Gods koninkrijk ontvangen wij Zijn zegeningen en voeren wij Zijn opdrachten uit.

Toen Jezus op aarde kwam, sprak Hij vaak over dit koninkrijk. Hij bracht het evangelie van het koninkrijk.

*En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en **predikte het Evangelie van het Koninkrijk**, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk. (Mattheüs 4:23)*

Bij het woord “evangelie” denken we vaak alleen aan de vergeving van zonden. Maar het evangelie houdt veel meer in dan alleen vergeving. Jezus bracht niet alleen vrede en vergeving naar deze aarde. Hij wil ons ook verlossen van de macht van de zonde, zodat wij niet

meer hoeven te zondigen. Daarnaast wil Jezus ons bevrijden van demonen, genezen van ziekten en verlossen van armoede. Het koninkrijk van God vormt onze hele identiteit en leefwereld.

Omdat ik een Nederlander ben, ontvang ik veel rechten en plichten van de overheid. Zo moet ik mij houden aan de wetten van Nederland en belasting betalen. Tegelijk ontvang ik ook veel: de overheid onderhoudt de wegen, beschermt mij door politieagenten, heeft bijgedragen aan de kosten van mijn opleiding en zorgt voor de dammen en dijken. Ik ontvang zegeningen, maar heb ook verantwoordelijkheden.

In Gods koninkrijk is het net zo. Wij ontvangen veel zegeningen, maar God vraagt ook iets van ons. Hij vraagt ons bijvoorbeeld om te evangeliseren, zieken te genezen, demonen uit te drijven en doden op te wekken. Dit hoort allemaal bij het leven in Zijn koninkrijk.

En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets. (Mattheüs 10:7-8)

Deze geestelijke wereld, het koninkrijk van God, kan je volgens Jezus alleen betreden als je wedergeboren bent. Maar zodra je bent wedergeboren, wachten er grote zegeningen en een grote verantwoordelijkheid om het evangelie te delen.

Het ontvangen van de erfenis

Wanneer iemand kinderen heeft, worden zij automatisch zijn erfgenamen. Dit betekent dat al zijn bezittingen na zijn overlijden naar zijn kinderen gaan. Door de wedergeboorte zijn wij kinderen van God geworden en daardoor ook erfgenamen van Hem.

Erfgenamen van God

En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans

met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. (Romeinen 8:17)

Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus. (Galaten 4:7)

Wanneer we het Griekse woord voor erfgenaam bestuderen, ontdekken we twee betekenissen:

- De nabestaande die de erfenis ontvangt.
- De bezitter van een erfgoed.

Ten eerste hebben wij de erfenis ontvangen doordat Jezus stierf aan het kruis en opstond uit de dood.

*En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe testament, opdat, **nu de dood heeft plaatsgevonden** tot verzoening van de overtredingen die er onder het eerste verbond waren, de geroepenen **de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen**. (Hebreeë 9:15)*

Er vond dus daadwerkelijk een overlijden plaats, waardoor de erfenis kon worden uitgedeeld. Ten tweede heeft Jezus ons Zijn bezittingen en zegeningen toevertrouwd.

*Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons **alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort**, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd. Daardoor heeft Hij ons **de grootste en kostbare beloften geschonken**, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent. (2 Petrus 1:3-4)*

De erfenis van God ontvangen wij al gedeeltelijk op aarde, maar zal volledig beschikbaar zijn wanneer wij naar de hemel gaan. Een voorbeeld van de erfenis die wij nu al ontvangen hebben, is de Heilige Geest. Hij is het onderpand van onze volledige erfenis:

(...) verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid. (Efeze 1:13-14)

Dit komt ook naar voren in de brief aan de Kolossenzen. Hierin dankt Paulus God dat de gelovigen al deel hebben aan de erfenis.

Daarbij danken wij de Vader, Die ons bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht. (Kolossenzen 1:12)

Wanneer je wedergeboren bent, ben je een erfgenaam van God geworden en heb je de erfenis ontvangen. Hier op aarde mogen we al genieten van een gedeelte van Zijn erfenis, maar de volledige erfenis zullen wij in de hemel ontvangen.

Tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. (1 Petrus 1:4)

Lijden en het ontvangen van de erfenis

Toch kan het in sommige situaties lijken alsof er geen erfenis is. Elke dag worden er christenen vermoord, en dagelijks gebeurt er veel onrecht. Hoe kunnen we dan spreken over een erfenis? De Bijbel verbindt de erfenis juist direct met het ondergaan van onrecht en lijden.

*En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; **wanneer wij althans met Hem lijden**, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. (Romeinen 8:17)*

Er ligt een kracht verborgen in het lijden. Wanneer wij lijden, zullen wij ook delen in de erfenis. Soms ontvangen wij deze zegeningen al op aarde, maar vaak ook in het toekomstige leven, vooral wanneer wij lijden of sterven omwille van ons geloof. In het leven van Jezus zien we dit duidelijk terug. Juist door het lijden bracht Hij een grote overwinning en grote zegeningen voort. De laatste dagen voor Zijn kruisiging waren bijzonder zwaar: Hij werd verraden door Judas,

verloochend door Petrus, mishandeld door soldaten, vals beschuldigd en uiteindelijk ter dood veroordeeld. Maar juist door dit lijden ontstond een onvoorstelbare zegen voor de wereld.

Terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. (Hebreeën 12:2)

Jezus wist dat na het lijden een heerlijke tijd zou komen. Hij wist dat, wanneer de kruisiging voorbij zou zijn, Hij verheerlijkt zou worden en aan de rechterhand van God zou zitten. Hij wist ook dat Hij niet alleen naar de hemel zou gaan, maar dat Hij alle gelovigen met zich mee zou nemen.

Wanneer wij samen met Jezus lijden, zullen wij ook samen met Hem verheerlijkt worden en de erfenis ontvangen. Omdat we dit weten, hoeven wij ons geen zorgen te maken over onrecht dat ons wordt aangedaan. God zal het aan ons vergoeden. Een voorbeeld hiervan lezen we in de brief aan de Kolossenzen, waarin Paulus oproept om alles van harte te doen en goed te werken.

In de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus. (Kolossenzen 3:24)

Het maakt niet uit of je op aarde bent uitgebuit of onrechtvaardig bent behandeld. Als je je werk hebt gedaan voor Jezus, dan zul je de beloofde erfenis ontvangen. Werken voor Jezus betekent niet alleen dingen doen in de kerk. Het gaat ook om je gewone werk, om alles wat je elke dag doet.

Stel je voor: je bent schoonmaker en je hoort dat Jezus vandaag langs zou komen op je werk. Dan zou je je uiterste best doen om alles perfect schoon te maken, toch? Nu komt Jezus niet echt fysiek langs, maar het idee is dat je met diezelfde inzet je werk doet, voor je baas en voor de klanten die hij ontvangt. Dat is wat telt.

Als kind van God mag je vandaag al genieten van delen van de erfenis, en je mag weten dat er in de eeuwigheid een grote erfenis op je wacht.

H12 VOLWASSEN WEDERGEBOREN

De geboorte van een kind is iets heel bijzonders. Alles zit erop en eraan: een baby is volmaakt gemaakt. Een kind wordt geboren met de potentie en het doel om op te groeien tot een volwassen persoon. Wanneer een baby niet groeit naar volwassenheid, dan is er iets mis.

Zo is het ook bij de wedergeboorte: je bent opnieuw geboren, maar net als bij een natuurlijke geboorte ben je nog niet direct volwassen in het geloof. Vanaf het moment van wedergeboorte moet je groeien, zodat je uiteindelijk een volwassen gelovige wordt. In dit hoofdstuk bekijken we een aantal manieren om te groeien in geloof.

Van baby tot volwassene

Ben je tot wedergeboorte gekomen? Dan ben je een baby in het geloof. Dat is helemaal niet erg: het is juist gezond! Wanneer een vrouw haar kind ter wereld brengt, is dat kind ook niet direct volwassen. Het is een kleine baby, die nog veel moet leren.

De eerste maanden moet je zijn luiers verschonen, zorgen dat hij melk drinkt, een boertje laat en goed slaapt. Daarna leert hij krui-
pen, lopen, kauwen, spelen en praten. Elk jaar leert het kind nieuwe dingen, totdat hij opgroeit tot een gezonde volwassen persoon die zelfstandig kan leven. Gaat dit in één keer? Nee, daar zijn jaren voor nodig en vaak wel achttien jaar.

Niemand verwacht van een baby van één maand dat hij zelfstandig kan wonen en werken. De groei gaat stap voor stap. Elk jaar zijn er ontwikkelingen en kan het kind steeds meer zelf. Een éénjarig kind laat je bijvoorbeeld niet alleen buiten spelen, maar een kind van tien kan wel alleen naar het speeltuintje. En is hij ouder, dan kan hij zelfs een nachtje alleen thuisblijven terwijl jij weg bent.

Op dezelfde manier groeien wij na onze wedergeboorte in het geloof. We worden geboren als een geestelijke baby, maar mogen elk jaar groeien naar volwassenheid. Terwijl we eerst nog leefden in zonde, vaak meningsverschillen hadden met andere gelovigen, niet goed wisten wat wel en niet Bijbels was, en nog niet wandelden in de vrucht en de gaven van de Geest, groeien we op tot heilige mensen

van God, met autoriteit, Goddelijke wijsheid en een sterk Bijbels fundament.

*Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, **tot een volwassen man**, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus, opdat wij **geen jonge kinderen meer zouden zijn**, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden. (Efeze 4:13-14)*

Het is niet erg wanneer een baby melk nodig heeft, zijn luiers moet worden verschoond en nog niet kan praten. Niemand raakt daarover in paniek. Maar als een kind achttien jaar wordt en nog steeds alleen melk kan drinken, niet zindelijk is en geen woord kan spreken, dan is er iets mis.

De apostelen vonden het ook niet erg wanneer iemand zich als een geestelijke baby gedroeg nadat hij tot geloof was gekomen. Ze onderwezen zulke mensen graag, zodat ze konden opgroeien. Wat de apostelen wel zorgelijk vonden, was wanneer iemand na jaren van geloof nog steeds niet was gegroeid.

En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot mensen die geestelijk zijn, maar als tot mensen die nog vleeselijk zijn, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed en niet met vast voedsel, want u kon dat nog niet verdragen; ja, u kunt dat ook nu nog niet. (1 Korinthe 3:1-2)

Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind. (Hebreeën 5:12-13)

Daarom is het belangrijk om te blijven groeien en regelmatig te reflecteren op je geloofsleven. Wat heb jij het afgelopen jaar geleerd? Is de vrucht van de Geest in jouw leven toegenomen? Spreek je vaker

met anderen over Jezus? Zijn er mensen tot geloof gekomen door jouw getuigenis? Heb je nog vaak meningsverschillen en wil je altijd je gelijk halen? Ken je Gods Woord beter? Herken je Zijn stem als Hij tot je spreekt?

Het is goed om een lerende houding aan te nemen en altijd te blijven groeien. Maar hoe leer je en hoe word je geestelijk volwassen? In de rest van dit hoofdstuk behandelen we kort een aantal manieren om te groeien naar volwassenheid in het geloof.

Lid zijn van de kerk

De eerste belangrijke manier om te groeien in het geloof is om actief lid te zijn van een kerk. Je hebt een plaatselijke gemeente nodig waar je kunt groeien in het geloof, waar je bemoedigd wordt, geestelijk wordt opgebouwd door leiders en waar je je kan laten aanspreken op je daden.

En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen. (Hebreeën 10:24-25)

Het is belangrijk om deel uit te maken van een geloofsgemeente die samen met jou in geloof staat, zeker in tijden van strijd en uitdagingen. De kerk is aan jou gegeven als een plaats om in te groeien, om zegeningen te ontvangen en om jezelf te geven aan anderen, zodat zij ook verder kunnen komen in hun geloofsreis.

Daarnaast is het belangrijk om raadgevers in je leven te hebben en mensen die je mogen aanspreken op je gedrag en keuzes. Stel dat je veel tijd besteedt aan je werk, zodat je huwelijk onder druk komt te staan, dan is het erg waardevol als er Geestvervulde mensen zijn die dit op liefdevolle wijze met je kunnen bespreken. Natuurlijk hoeft niet iedereen zich te bemoeien met alles wat je doet, maar het is belangrijk om een paar betrouwbare mensen in je leven te hebben die je mogen helpen en corrigeren wanneer dat nodig is.

Luister naar raad en neem vermaning aan, opdat u uiteindelijk wijs wordt. (Spreuken 19:20)

Op aarde vormen wij samen één familie. Zoals een vader wil dat zijn kinderen goed met elkaar omgaan, zo wil God dat wij als familie voor elkaar zorgen en ons liefdevol gedragen.

Ken de Bijbel

Ik ben al veel mensen tegengekomen die dwaalleringen brengen: mensen die niet geloven dat Jezus echt heeft geleefd, die geloven in reïncarnatie, die het bestaan van een eeuwige hel ontkennen, of die hun eigen ideeën over God volgen. Hoe blijf jij staande in een wereld vol dwaalleringen? Door de Bijbel te kennen.

Wanneer wij Gods Woord kennen, ontvangen we openbaringen van God Zelf. Gods Woord liegt niet en bevat geen dwaling. Zijn Woord is de waarheid. Daarom is het belangrijk om sterk gefundeerd te zijn in de Bijbel. Wanneer je weet wat er geschreven staat, herken je het direct wanneer een dwaalleraar een tekst uit zijn context haalt. En als iemand over een bepaald onderwerp spreekt, weet jij al tientallen teksten die daarmee te maken hebben. Hierdoor sta je stevig in je geloof en word je niet heen en weer geslingerd door allerlei ideeën.

Gods Woord kennen is niet alleen belangrijk om kennis te krijgen, maar ook om het toe te passen in je dagelijks leven. Dit zien we ook in het leven van Jezus. Toen Hij door de duivel werd verzocht, sprak Jezus het Woord van God terug. Jezus wist dat het Woord de waarheid is, en wapende Zich ermee. Hierdoor kon Hij de leugens van de duivel weerstaan. Zo mogen ook wij ons wapenen met het Woord van God, zodat we elke leugen kunnen ontmaskeren en weten wat wel en niet waar is.

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust. (2 Timotheüs 3:16-17)

Als beginnende gelovige kun je nog heen en weer worden geslingerd en snel geloven wat anderen zeggen, zelfs als het een dwaalleer is. Maar wanneer je groeit naar volwassenheid, hoor je het Woord van God te kennen en sterk gefundeerd te zijn. De Bijbel is niet alleen geschreven voor voorgangers en Bijbelleraars. De Bijbel is gegeven aan iedere gelovige. Iedereen hoort het Woord te kennen om stevig te staan in het geloof en om de waarheid te kunnen onderscheiden.

Herken Zijn stem

Door de wedergeboorte is het makkelijker geworden om Gods stem te verstaan, omdat je geestelijke mens gevoeliger is geworden voor de Heilige Geest. Toch is het belangrijk om Zijn stem te leren herkennen. Het is goed om te weten dat God tot je spreekt, ook als je Zijn stem niet meteen herkent. Jezus zei hierover:

Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. (Johannes 10:27)

Jezus en de Heilige Geest spreken tot jou. Dat is een feit. Je hoeft niet urenlang te vasten om God zover te krijgen dat Hij tot je gaat spreken. God spreekt al. Wat wij moeten leren, is Zijn stem herkennen en onderscheiden wat van God komt en wat onze eigen gedachten zijn.

Om Gods stem beter te herkennen, helpt het om stille tijd te nemen en soms te vasten. Niet omdat vasten God verandert, alsof je met een hongerstaking een antwoord afdwingt. God raakt niet in paniek omdat je minder eet en voelt zich ook niet verplicht om daarom sneller tot je te spreken. De echte reden om te vasten, bidden en stille tijd te houden, is dat het jouw vlees naar de achtergrond brengt, zodat je geestelijke mens naar de voorgrond kan komen. Daardoor wordt het makkelijker om Gods stem te verstaan en geestelijk te groeien.

Het is belangrijk om Gods stem te herkennen, omdat God precies weet wat het beste is voor jouw leven. De Bijbel leert ons veel algemene waarheden over God en het leven, maar geef geen specifieke details over onze persoonlijke keuzes. De Bijbel leert ons bijvoorbeeld dat het huwelijk bedoeld is als een verbond tussen één man en één vrouw, tot de dood hen scheidt. Maar de Bijbel zegt niet

wie jij precies moet trouwen, of op welke leeftijd je moet trouwen. Namen en exacte situaties worden niet genoemd.

Toch wil God ons ook in deze persoonlijke keuzes leiden. Dat doet Hij door Zijn stem en door de Heilige Geest die tot ons spreekt. Wanneer je Zijn stem herkent, weet je wat je moet doen. De Geest van God zal je veel leren en je helpen om als volwassen gelovige te wandelen.

*Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, **Die zal u in alles onderwijzen** en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.* (Johannes 14:26)

Kies voor de Geest

Door de wedergeboorte zijn wij één geest geworden met de Heilige Geest.

Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem. (1 Korinthe 6:17)

Dit betekent niet dat de Heilige Geest als een dictator alle beslissingen in ons leven neemt. Wij behouden onze eigen wil. Het is belangrijk dat we bewust kiezen voor de dingen van de Geest in plaats van voor de dingen van het vlees. Paulus spoorde de gemeenten hier regelmatig op aan:

Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn. (Kolossenzen 3:2)

Wanneer we kiezen voor het vlees, heeft dat negatieve gevolgen. Het is een pad dat leidt tot de dood en dit verhindert ons om geestelijk te groeien tot volwassenheid. Maar als we kiezen voor de Geest, dan brengt dat leven voort en leidt het tot geestelijke volwassenheid en eeuwig leven.

Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. (Galaten 6:8)

De keuze ligt bij ons. Kiezen we voor de Geest of voor het vlees? Al in het Oude Testament riep God Zijn volk op om bewust voor Hem te kiezen. Wie voor God kiest, ontvangt zegeningen, maar die keuze vraagt om een actief besluit om voor Hem te leven.

Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht, door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te houden – want Hij is uw leven en de verlenging van uw dagen – om te blijven in het land dat de HEERE uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft hun te geven. (Deuteronomium 30:19-20)

Wanneer je kiest voor de Geest, doe je vanzelf niet tegelijkertijd de dingen van het vlees. Iemand die bijvoorbeeld geld geeft aan een arme, kan niet op hetzelfde moment geld stelen van iemand anders. Wanneer wij gericht zijn op de Geest, zal het vlees steeds minder invloed op ons leven hebben. Daarom spoort Paulus ons niet alleen aan om het slechte te vermijden, maar ook om het goede actief te doen. Door het goede te doen, doden wij de werken van het vlees.

Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar zich liever inspannen om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft. Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen. (Efeze 4:28-29)

Groei in de vrucht van de Geest

In hoofdstuk 9 stonden we al stil bij de vrucht van de Geest. Tijdens de wedergeboorte ontvangt iedere gelovige deze vrucht. Het begint als een kleine vrucht, die wij samen met de Heilige Geest mogen laten groeien. Wij zijn zelf verantwoordelijk om hierin te groeien, maar we staan er niet alleen voor: de Heilige Geest helpt ons. De eigenschappen van de vrucht van de Geest zijn:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Galaten 5:22)

Wanneer iemand tot wedergeboorte komt, merk je al snel dat er iets is veranderd. Er is een enorme groeisput in de eigenschappen van de vrucht van de Geest. Tegelijkertijd blijft het een kleine vrucht die verder moet groeien.

Daarom is het belangrijk om niet meteen in paniek te raken als je eens je geduld verliest of een chagrijnige ochtend hebt. Dat betekent niet dat de Heilige Geest je heeft verlaten, of dat je opnieuw vervuld moet worden. Het betekent dat je nog meer gericht mag zijn op de Geest en dat je, samen met Hem, de werken van het vlees mag blijven afleggen. Groei is een proces, en stap voor stap zal de vrucht van de Geest steeds sterker zichtbaar worden in je leven.

Blijf in Christus

Hoe kun je groeien en vruchten dragen voor Jezus? Eigenlijk is het antwoord heel eenvoudig: blijf in Jezus Christus.

Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. (Johannes 15:4-5)

Stel je voor dat je een appelboom plant. Telkens wanneer er een kleine vrucht verschijnt, pluk je die meteen. Maar als je die vrucht eet, smaakt hij niet goed. Waarom? De vrucht heeft niet lang genoeg aan de boom gehangen om te rijpen. Hij was te kort verbonden met de boom.

Zo werkt het ook met Jezus en ons. Als we ervoor kiezen om een tijdje dicht bij Jezus te zijn, maar daarna weer onze eigen weg gaan, blijven onze vruchten klein en onrijp. Maar als we besluiten om ons hele leven in Christus te blijven en nooit meer los van Hem te leven, dan zullen er grote, rijpe en smakelijke vruchten groeien

voor Jezus. Wanneer we in Jezus blijven, dragen we veel vrucht en wandelen we in Zijn wil. In Hem kunnen we niet leven in zonde.

*En u weet dat Hij geopenbaard is om onze zonden weg te nemen; en zonde is er in Hem niet. **Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.** (1 Johannes 3:5-6)*

In deze tekst gaat het niet over een eenmalige misstap of een zonde waar iemand berouw van heeft. Hier wordt gesproken over een levensstijl waarin iemand bewust en voortdurend zondigt zonder spijt. Het is niet mogelijk om tegelijk in Christus te zijn en te genieten van een zondige levensstijl. Wie werkelijk in Christus blijft en Hem kent, zal verlangen om heilig te leven en te groeien in het geloof. Maar hoe blijf je in Christus? Dit doe je door:

In Zijn Woord te blijven.

Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken. (Johannes 8:31-32)

Te wandelen zoals Jezus heeft gewandeld.

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft. (1 Johannes 2:6)

Besluit om in elke situatie te handelen zoals Jezus. Wanneer mensen je vervloeken, zegen hen dan. Wanneer mensen je onrecht aandoen, verdraag het dan zonder altijd je recht op te eisen. Wees geen heerser over anderen, maar wees een dienaar. Lees de evangeliën door en laat je inspireren door de manier waarop Jezus leefde.

Je te laten leiden door de Heilige Geest.

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. (Romeinen 8:1)

Onderwijs en dien anderen

De laatste manier die ik met je wil behandelen om te groeien in het geloof, is: onderwijs en dien anderen. Wanneer we kijken naar het leven van de discipelen, zien we dat zij onderwijs ontvingen van Jezus, maar ook de opdracht kregen om het evangelie te delen in Israël. Juist doordat wij anderen helpen, zullen wij zelf groeien in het geloof.

Wanneer we anderen niet dienen of onderwijzen, zijn we alleen met onszelf bezig. We ontdekken dan steeds iets wat niet goed zit in ons eigen leven, gaan naar pastorale hulp om dit probleem te bespreken, en kunnen hier maanden mee bezig zijn. Als dat probleem opgelost is, duikt vaak het volgende probleem op. Zo beland je in een slachtofferrol, waarin je voortdurend anderen nodig hebt om jou te helpen. Dit is niet verkeerd wanneer het gebeurt in de eerste weken na je bekering, of wanneer je tijdelijk hulp nodig hebt. Maar als je voortdurend afhankelijk blijft van anderen en nooit zelf anderen gaat helpen, dan is het tijd om te groeien en te gaan uitdelen wat je hebt ontvangen. God heeft ons geroepen om elkaar te dienen. Wanneer wij dit doen, zullen wij zelf geestelijk groeien.

Een zegenende ziel wordt verzadigd, en wie te drinken geeft, die zal ook te drinken krijgen. (Spreuken 11:25)

Door anderen te helpen en hen te zegenen, zullen wij zelf door God gezegend worden en groeien naar geestelijke volwassenheid.

Wanneer we kijken naar een gezin, is het normaal dat een vader of moeder de problemen van een jong kind oplost. Stel dat een vijfjarig kind een ijsje haalt zonder te betalen. Dan is het de taak van de ouder om dit recht te zetten: je betaalt voor het ijsje en onderwijst je kind dat het niet zomaar iets mag pakken zonder te betalen. Maar het zou vreemd zijn als een vijfjarig kind de problemen van zijn ouders zou moeten oplossen. Dan gaat er iets mis.

Zo werkt het ook in het geloof. Wanneer je pas tot wedergeboorte bent gekomen, ben je nog een geestelijk kind. Je kunt fouten maken en hebt dan volwassenen in het geloof nodig die je helpen om dingen op te lossen als geestelijke vaders en moeders. Maar wanneer je al veertig jaar naar de kerk gaat, en je gezien de tijd volwassen had moeten zijn, maar nog steeds dagelijks een puinhoop maakt, dan is er iets fout. Dan wordt het tijd om geestelijk volwassen te worden, zodat je niet langer degene bent die voortdurend hulp nodig heeft, maar zelf een vader of moeder in het geloof kunt zijn, die anderen onderwijst en bemoedigt.

Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. (Hebreeën 5:12)

Wanneer je tot wedergeboorte bent gekomen, is het goed en normaal om hulp te ontvangen. Maar je mag ook beseffen dat God je heeft geroepen om niet alleen te ontvangen, maar ook om zelf te geven. Hij wil dat wij opgroeien tot volwassen gelovigen die anderen kunnen onderwijzen, bemoedigen, dienen en helpen.

Wanneer je deze stappen volgt, ben je niet alleen wedergebooren, maar zul je ook groeien tot een volwassen gelovige die stevig staat.

LIVING GOSPEL

In dit hoofdstuk wil ik jou vertellen over mijzelf en Living Gospel.

Wie ben ik?

Mijn naam is Timo Groot en ik ben opgegroeid in een christelijk gezin. Vanaf mijn kindertijd kom ik in verschillende evangelische kerken, waar ik veel mooie preken, krachtige getuigenissen en lieve broeders en zusters heb meegemaakt. Maar het mooiste van alles is dat God beweegt in de kerken en dat Hij werkt door preken, getuigenissen en contacten heen! In mijn eigen leven heb ik God op verschillende manieren mogen ervaren en ontdekken.

Op dit moment werk ik alleen aan deze bediening en de boeken die ik schrijf. Sinds mijn achtste ervaar ik een diepe honger van de Heilige Geest om de Bijbel te bestuderen. In dat jaar las ik voor het eerst de Bijbel van kaft tot kaft. In de loop der jaren zijn daar nog veel meer keren bijgekomen. Ik heb een grote liefde voor God en voor Zijn Woord, en ik wil dat Woord delen met iedereen die geïnteresseerd is.

Op dit moment doe ik al het werk voor Living Gospel vrijwillig en heb ik daarnaast een parttimebaan. Toch heb ik een diep verlangen om op een dag fulltime aan Gods Koninkrijk te bouwen, en ik geloof dat die tijd zeker zal komen!

Mijn droom is om te zien dat de wereld verandert en overstroomt met de kennis en kracht van God. Mensen hebben Jezus nodig, ook al beseffen velen dat nog niet. Met Gods kracht wil ik mensen bereiken zodat ze een radicale keuze maken voor Jezus. Daarnaast wil ik mensen trainen en opleiden om te gaan evangeliseren en te wandelen in de kracht van Gods Koninkrijk.

Op dit moment maak ik video's over Bijbelse onderwerpen en schrijf ik boeken die aansluiten bij Gods Woord. In deze bediening zie ik hoe actueel de Bijbel vandaag de dag is. We dienen een levende God, een God van wonderen, en Zijn liefde reikt uit naar alle mensen!

Het is mijn verlangen om mensen te bereiken met het Woord van God en hen te laten zien dat God vandaag nog steeds actief werkt in en door gelovigen, zoals Jezus ons beloofd heeft:

En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden. (Markus 16:17-18)

Ontstaan en sociale media

Living Gospel is ontstaan in april 2020. Sindsdien zijn miljoenen mensen bereikt met onderwijs en het evangelie van God via Facebook, Instagram, YouTube en de website LivingGospel.nl. Wij zien uit naar de toekomst en wat God gaat betekenen voor de wereld!

Je kunt Living Gospel via de onderstaande kanalen bekijken.

Website

Op de website LivingGospel.nl ontdek je Gods Woord en zie je dat Gods Woord vandaag actueel is. Hier kan je ook video's bekijken en Bijbelstudies lezen. Tijdens het maken van de video's en Bijbelstudies ga ik ervan uit dat Gods Woord voor honderd procent geïnspireerd is door de Heilige Geest en dat elke Bijbeltekst gebruikt kan worden om van te leren en ons opvoedt om een goed leven te leiden. Ik hoop dat deze website jou doet groeien in het geloof en dat je God leert kennen zoals Hij zich openbaart in de Bijbel. Op de website kan je ook mijn boeken vinden.

Facebook

Living Gospel heeft een eigen Facebookpagina! Op deze Facebookpagina worden alle video's geplaatst. Je kan mijn pagina op Facebook vinden via de link op de website.

YouTube

De video's van Living Gospel zijn te vinden op YouTube. YouTube is het eerste kanaal waar ik ben begonnen met video's plaatsen en hier kan je een overzicht vinden van al mijn video's.

Instagram

Instagram is de derde mogelijkheid om mij te volgen. Op Instagram worden alle video's van Living Gospel geplaatst en stuur ik korte berichten en afbeeldingen van de actualiteit of bemoedigingen uit het Woord van God.

TikTok

Op TikTok verschijnen er korte video's over het geloof en de Bijbel en ontvang je korte bemoedigingen.

E-mail

Voor vragen, opmerkingen of bemoedigingen kan je gebruik maken van het e-mailadres: info@LivingGospel.nl

Visie, doelen en meebouwen

Visie: Living Gospel wil ervoor zorgen dat jij leeft in de volmaakte genade van God, dat jij Gods genade uitdeelt aan de mensen om jou heen, en dat jij in de perfecte wil en roeping van God leeft.

Genade: Met genade bedoel ik al Gods genadegaven, onder andere:

- Vergeving
- Verlossing en rechtvaardigheid
- Het in Christus zijn
- Intimiteit met God
- De doop en vruchten van de Heilige Geest
- Bevrijding (Vrij zijn van demonische machten)
- Genezing
- Voorziening en voorspoed
- Tongentaal
- Een leven in autoriteit.

Perfekte wil en roeping: Dit is de specifieke roeping en plan van God op jouw leven. Living Gospel wil jou onderwijzen en trainen om Gods plan voor jou leven te kennen en uit te voeren.

Ben jij gezegend door dit (e-)boek en wil jij mij helpen om nog veel meer mensen te bereiken en toe te rusten met het evangelie van God? Word dan partner van Living Gospel of geef een eenmalige gift. Door partner te worden, kan jij meebouwen aan Gods koninkrijk en helpen met het bereiken van mensen met het evangelie van God. Geef jouw (periodieke) gift via:

www.LivingGospel.nl/giften-partner

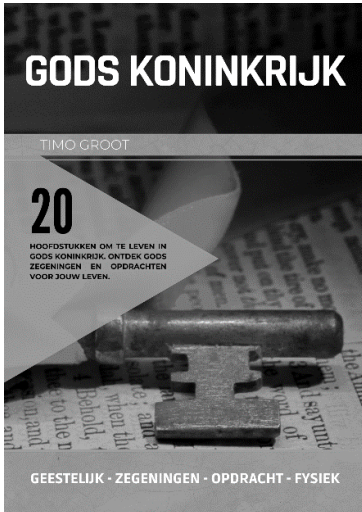
Of scan de QR-code:

Het is ook mogelijk om een eenmalige gift te geven. Dit kan via dezelfde link of QR-code. Tot slot wil ik jou bedanken voor het lezen van dit boek. Gods zegen!

BOEKEN

Naast dit boek, heb ik ook de volgende studieboeken geschreven:

Je kan deze studieboeken, en nog meer andere materialen, bestellen via: www.livinggospel.nl/webshop of scan de QR-code.

